

טמפו - תשלובת המשקאות הגדולה בישראל, מייצרת יותר סוגי משקאות לבחירתך מכל חברה אחרת בארץ -79 משקאות משובחים מבירה ועד מיץ, ממשקה תוסט ועד משקה קל - מבחר עשיר בטעמו ובהקפו.

ועכשיו מכריזה תשלובת המשקאות הגדולה ביותר על המשחק הגדול: זהו את 10 המשקאות הבאים מבין 79 המוצגים בתמונה, רשמו את מספר המשקה ליד הגדרתו ושלחו את הטבלה בצרוף פרטים לטמפו, ת.ד. 1993 ת״א. בין כל התשובות הנכונות אשר יגיעו למשרדינו עד 30.7.86 יוגרלו פרסים יקרי ערך.

(אין הגבלה על מספר התשובות שניתן לשלוח. אין צורך לגזור הטבלה מהעתון - ניתן להעתיקה ולשלוח התשובה על דף נייר).

מסי הבקבוק שבצילום	עורה	ī
	11 ליטר דיאט קולח	
	בירה טוכורג בבקבוק	
	נשר מאלט בבקבוק	
	קנקלית גזוז בטעם למון ליים	7
	טמפו משקה קל אשכוליות בפחית	
	טמפולי משקה בטעם ענבים	
	בירה מכבי בפחית	
	טמפו משקה קל תפוזים בבקבוק 250 מ"ל	J
	קנקל 2 ליטר גווו בטעם תפווים	1
	. מיצוין - 100% מיץ מתפוחרעץ טריים	i

第四世 新拉克 是不**属性的** 中国 计

THE CHIEF THE CASE OF THE CONTROL OF

75'ם ב'77

The

of Art

היסטוריה של האמנות

בלעדי לסטימצקי

החזותית: מאמנות

מצרים העתיקה עד

לאמנות המודרנית של

שנות השמונים. ציור,

פיסול וארכיטקטורה

שנערך עייי קבוצת מומחים בין־לאומית. ,200 תמונות,

600 בצבע.

מינת המציאות אל תחמוצר! מבחר שפרום

במחיוים מצחיקום

THE · HISTORY · OF

ARCHITECTURE

כדאי להיכנס לסטימצקי. ב אירועי חג הספר העברי יערכו במשך כל החודש ■ הנחות, מבצעים וקניה באוירה נעימה. ■ מבחר הספרים הגדול בישראל (המבצע אינו כולל ספרי לימוד, וכן סדרות ואנציקלופדיות הנמכרים, כבר, במחיר מוזל). ב מכבדים כרטיסי אשראי על כל הספרים שבמבצע.

מאות ספרי טבע מרהיבים באנגלית ב־25% הנחה ויותר. History

מדריכים, מגדירים ומחקרים הכוללים תמונות צבעוניות. מנוון רחב של נושאים: חיות' בר וחיות־בית, זוחלים, ודגים, צמחים, עצים,:

נחשים וחרקים, ציפורים קקטוסים ופרחים, שלם הים חקסום והחיים ב

בכרך אחד מקיף ומרשים

מ"א באייר, תשמ"ו 30.5.1986

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן גרפיקה: נטע גרינשפן ו מל הזכויות שבוורות ל-מעריב"

לוכאים ילכים

מתחול תשבוע ה־42 של הפגנות הדתיים ליד קולנוע "היכל" בפתח־תקווה. שום | | שינה למסיבת, בוודאי לא עבור כתבנו בוקי נאח, שהיה מעדיף בילוי מרנין יותר בלילות תפנת מאשר במועדון תמאולתר של נציני התקשורת שנוסד שם בין המפגינים לשוטרים. אל שמאחורי חסרט השבועי הגדוש של ההפגנות הקולניות, מסתתר מאבק משפטי ממושך א פקט. עם עלילתו שווה תסריט. בוקי מגולל אותה בפתח המוסף. "סינמה בן־מוחה" הוא פצור תכוכבים תכמעט אלמונים של מלחמת השבת הפתח־תקוואית. שלמה ועליזה משותה, השכנים תקרובים ביותר ל"חיכל", אשר בשם הסבל הגופני והנפשי הנגרם להם משם חחונים הדתיים להשיג צווי מניעה שיאסרו הצגות קולנוע בשבה. "בוכת גומי" כפי שנונה אותם חשופט. כל כך מעורבים במשפטים עד שכן־מוחה לא יודע מי הפרקליטים תשיעים בשמו ומי משלם את שכרם. ממליץ על הסיפור חזה. וכתב ביום חול.

עריכה: תמר גיא

ףל נשן אמרת שתיא כותבת סיפור על הפדרמנים, והחברים לא ידעו למי היא מתכוונת. דוו חדש שלא ידע את יקותיאל פדרמן, מייסד הקיסרות תמשפחתית של בתי־המלון, זפונוט תאצ'ר היתה השבוע האורחת החשובה התורנית כ"קינג דיוויד" שלהם. פדרמן האנא ידע מה טוב לעסקים כשעשה יחסי ציבור מההיסטוריה שהתגלגלה בטרקליני שלמות שלו. מי זוכר, למשל, שמכונת תמלחמה ב־1967 החלה להתגלגל ב"דן" תל-אביבו ואל הממשלה דאו לוי אשכול ז"ל היה מתאכטן שם כשחילק את זמנו עם משרך הבטחון. ומשון לילה העיר אותו שנריר ברית־המועצות עם הסיפור על ריכוזי צגא ישראליים בצמון תשודים לפלוש לסוריה. אשכול, במיג'מה, היה מוכן לקחת מיד את השגריר לטיול בנליל נה שיווכה בפו עיניו שהכל פרי דימיון של הקרמלין. הרוסי לא היה מוכן לקבל אמה אחרת. פלקווה תמשיכה למכור את הלוקש. המצרים בלעו אותו והכניסו צבא לסיני. בשבוע הבא

זוו תנוק תמנהל חיום את רשת בתי המלון, כמעט לא משחק על יחסי צבור. העוכדה קבנלבלים אותם עם מיליונרים חדשים אחרים בעלי שם זהה, לא מטרידה כל זמן להאיםפריה משגשנת למרות שהתיירות בשפל. טל בשן חלכה לבדוק את סוד ההצלחה, וקשי זכחה לשיתוף פעולה מלא מצד כל הצעירים. למזלה נשאר אבא פדרמן בתמונה, לבבי ושהף כוניל, והסוד פוענת. "קינג סייז". כתבת הצבע תמרכזית.

ן וורה ישועה־לייה, כמבתנו בגרמניה המערביה, יצאה לסיור מאחורי מסך הברול. כבר לא לנוע אל כוכב אחר, ובכל ואת משהו אחר השופע מהמבט והעט האישיים שלה. התחנה תאשונה היהה ברלין המזרחית. אחרי הפונה, כשיצאה לסקר את הבחירות לנשיאות אסטויה ושערוריית ולדהיים, קפצה לביקור בכודפשט ובפראג. השבוע מתרוזת ראשונה של פקי יומנה, על ברלין שמאחורי החומה, גרמנים ויהודים (ביניהם קרוב של חנוך ליין).שם המשר "מסן ברול תלוד" יהיה גם שם הסידרה שהמשכה בשבועות הבאים.

משר שוש אבוגל. כתבה בעמ' 14-15. צילום: דפנה קצור.

סינמה בן־מוחה מאת בוקי נאה

12 קינג סייז מאת טל בשן

18 פשוש בתחפושת עיט מאת שרית פוקס

19 הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן

> 21 אסור להתרגל מאת מוטי זרסקי

"טיול "סופשבוע 27 אל עינות גבתון מאת נילי פרידלנדר

32 שטח פרטי עם פוית כהן מאת נורית ברצקי

> 34 צוקריאדה מאת אבי דז

39 לאכול בחוץ מאת מאו"ל

40 חלודה על מסך הברוְל מאת עפרה ישועה־ליית

> 44 שלושים פלוס מאת יהודית חנוך

47 שיפודים מאת מאיר עוזיאל

48 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר

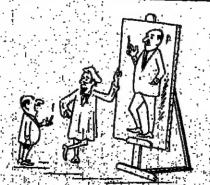
> 49 מנטרואון מאת יגאל לב

52 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטדסמן

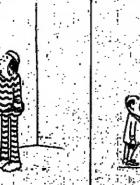
צוחק מי שצוחק ראשו

"איזה מול שהאופנה חשנה היא עור-יען" בל חברות הטלפון עומדות בתור אצלח.."

אורו אורוב את זרוו".

"זת די דגיל. בעוד שבוע גם אני אראח כך.."

5 Blagain

נכתב ביום חול

סינמה בומרחה

STREET TON

שלמה ועליזה בן־מוחה, קרובים קרובים לקולווע היכל" בפתח־תקווה, הכוכבים האלמונים שמאחורי מלחמות השבת, בובת הגומ" של החונים הדתיים המשתמשים בהם במאבק המשפטי להפסקת ההצגות בלילות ששי. הוא ההצגות בלילות ששי. הוא לא מכיר אישית את עורכי הדין המופיעים בשמו ומנכנפים באסטמה שלו ומנכנפים באסטמה שלו ובמחלות המעיים של אשתו, ולא יודע מי משלם את

> מאת בוקי נאה צִילומים: ראובן קסטרו

פגי שמונה שנים קנו שלמה ועליזה בן מור ברחוב חיים עוזר 32 נפתה השלישית של הבית ברחוב חיים עוזר 32 נפתה הקנוע כלשהו המיטות הקרוב ביותר לבית קולנוע כלשהו בישראל. בגלל הקירבה הזאת לקולנוע מגוייסים בשגתיים האחרונות ל"חיל האוויר" של החוגים הדתיים באם המושבות, בשרות פעיל שלהמפגינים נגד הקרנת סרטים בלילות שבת. בשהקרב בעיצומו, מתחיל חיל האוויר "להפגיז". לפעמים גם מסמק להם "חיל הרגלים" של "כוח לפעמים גם מסמק להם "חיל הרגלים" של "כוח מלומון" - שלטי מתאה. את "חיל הרגלים" מבריחה מלומון" - שלטי מתאה. את חיל האוויר מגרשים בעזרת "טילי קרקעיבן מוחה". שלושה־ארבעת הבוקי מצלמות - ו"חיל האוויר" מוגר מיד את התריס וחוזר לכסימו לפעמים, ביום ימה, "חיל האוויר" יורד ומסייע

המונחים האלה הם כבר חלק מחחוני שנוצר כקרבות השבת כפתחיתקווה אצל המשתתפים הקבועים - דתיים חילוניים, עיתונאים וכפוכן כחות המשכרה

המשפרה.
שלמת ברמוחה, שהעיר כבית המשפט שאינו
זוכר אם קרא לעבר חשוטרים ברגע של כעס "נאצים"
הוא לא רק "חיל האויר" של מחזיקי הרח בפתח
תקווה, הוא גם הסיבר היחירי של הדתיים למנה את
קולנוע "היכל" בלילות שכה בצורה קמוררת,
באמצעות צו של בית משפט האותנו יושכים על הספח
באמצעות צו של בית משפט האותנו יושכים על הספח
(המשך בעמוד המא)

. Bracaio 6

the same is a service of the service

7 HIDEDID

(המשך מהעמוד הקודם)

ורואים כאילו שהמסריט יושב אצלנו כבית", אמר בן־מוחה על דוכן העדים. המיקום הוה הכיא לעליזה ושלמה כן־מוחה את תפקיד "בוכת הגומי" כהגדרת בית המשפט, במאבק הדתיים לסגירת הקולנוע.

עכשיו מתנהל בבית המשפט סיבוב שלישי: "בן־מוחה נגד מנחם גולן". גולן שצרף את "היכל" לאימפריית הקולנוע הכינלאומית שלו. לא פחות מששה עורכי דין מגישים עתירות שונות כשם בני הזוג. .בן־מוחה האיש והואן אדם צנוע ירא שמיים וישר ררך, נעים הליכות ודובר אמת", אמר עליו השופט שלי טימן. אבל, למרכה הפלא, האיש איננו יורע אפילו את שמות עורכי הדין המייצגים אותו והפועלים בשמו שהווערה לשמירת השבת שלחה אליו. הוא גם לא יודע מי משלם להם כדי שיגישו כשמו בקשות

החוק אוסר לראיין את שלמה ועליזה בן־מוחה לצורך הכתבה הזאת על פרשת קולנוע היכל", היות והנושא תלוי ועומר בריון משפטי ולפיכך עלול הפירסום להשפיע על ערים או על השופט. אולם השופט טימן, שכבר שנתיים מתעסק עם "האדונים עליזה ושלמה בן־מוחה", כפי שהוא קורא להם כשם חיבה, לא זקוק לכתבה הואת כדי להכיר את כני הזוג. הוא יכול לכתוב דוקטורט עליהם אחרי שקרא את מאות המסמכים שנכתבו סביבם. הוא יוויע מה הם חושבים, מתי הם ישנים, במה הם חולים, ממה הם מפחרים ואיד הם מקללים. השופט אפילו ביקר כחרר המיטות של הזוג. הוא קרא תצהירי פסיכיאטרים, שהעידו כי בני הזוג חולים מאד, ודו"חות של עובדים סוציאלים שאמרו כי הווג כן־מוחה מיסכנים ורעתם נשתבשה. מומחים אחרים קכעו שהם חיים תחת רעש,

עמים אחרות הטריחו נציני המשפחה את השופט התורן כימי ששי אתר הצהריים, כדי לכקש צו מניעה דחוף שימנע מלהקה זו או אחרת להופיע ב"היכל". אם תופיע שם להקת בנוין למשל – טענו המכקשים עלולה החבורה הרועשת הזאת להוריד את הזוג כרמותה שאולה, אחת ולתמיר. השופט טימן המכיר אותם אולי טוב יותר מכפי שהם מכירים את עצמם – לא קיבל את הטענה. הוא לא התרשם שהם סובלים כמו שעורכי הרין של הציכור הרתי לפתח תקווה היו מעונינים שתוא יחשוכ.

מי הם הארונים עליוה ושלמה כן־מוחה, "המוכנים להתכוות", כהגדרת השופט, כאשר מגישים בשמם חוות דעת פסיכיאטריות וטוציאליות על "מצכם הנפשי המתדרדר ועל היחסים בחוך משפחתם ההולכים על פי פחת": מיהם בני הווג המצטיירים כ"קרבן" ונותנים ידם לכל מעשה שיש בו כדי להעביר את רוע הגזירה של חילול השבת בפתח תקווה.

שלמה הוא פקיד כחברת "בוק". עליוה היא עקרת בית. נכון לעכשיו יש להם שלושה ילדים (גם אם, כפי שנספר להלן, גם עוברה זו נתונה לוויכוחו. הם החלו לככב בזירה המשפטית של מלחמות השכת בפתח־תקווה, שלושה חודשים אחרי שכית המשפט רחה עתירות של הרבנים הראשים והמועצה הרתית לסגירת הקולנוע. זה המקום לציין כי בית הקולנוע אשר עומר על תילו כמעט ארכעים שנה, הקרין סרטים שלוש פעמים ביום, ששה ימים בשבוע, בששת השנים שהלפו מיום שמשפחת בן־מוחה רכשה את דירתם הקטנה. אף־על־פרכו, לא נשמעה מפיו ולו שמץ של תלונה על סבל כלשהו שנגרם לו.

כן־מוחה אמנם אמר לא מככר על דוכן העדים שהוא סכל מהקולנוע עד שהתחילו להקרין סרטים גם בליל שבת. אכל ער או התנחם כעוכדה שכליל שכת חוא יכול לנוח ולאגור כוה לכל השבוע עכשיו, כשלקחו לו את יום המנוחה היחידי, הוא כבר לא יכול יותר לסכול. אכל בן מוחה גם חעיד שלא הוא חומין לביתו את הפסיביאטר, את העובר המוציאלי ואת יועץ האקוסטיקה, אלא הם הוכאו אליו על ידי הווערה לשמירת השבת. תוות הרעת של המומחים קבעה כי הרעש בדירה חמור כתוצאה מהקרגת הסרט מס הקול מעיל את ילדי בדימוחה משנתם ומפריע להם להתרכו בהכנה השעורים, אגב, יועץ אקסטיקה שתניאו בעלי

אפילו אפילו היה לשמוע אפילו רחש מן הסרט שהוקרן באותה עת.. לא בקע כל רעש... הרעש היחידי שהיה הוא זה של מוערון הסנוקר, רעש של מכונות המזל והמכונית."

הקולגוע, ברק גם הוא את דירת ברמוחה וקבע שאין בה בכלל רעש.

כותב ד"ר יוסף קסטנר, רופא מומחה לפסיכיאטריה מבית התולים נווה־און שבכני־ברק: במר בךמוזה טובל מקצרת הסימפונות ועקב מחלה מטוג זה הוא זקוק לשעות מנוחה רבות. כתוצאה מחפעלת הקולנוע שנתו אינה טובה, חלה ירירה בכושר הריכוז שלו, והוא חש עייפות ועצכנות, וקיים חשש להתגברות התקפות האסטמה. ראוי לציין כי מחלת האסטמה היא בעיקרה מחלה פסיכוסומטית אשר הגורם הנסשי משפיע עליה כצורה ניכרת. ישנו בהחלט קשר בין מתחים, לחצים וחוסר שקט נפשי ותיסי של החולה עם התגברות המחלה ושכיחותה. הנברק תולה תופעות אלו בחוסר יכולת לנוח בראוי בשכתות ומצביע על כך שמחלתו תוחמרה מאך מאז מופעל בית הקולנוע כימי מנוחה".

על עליוה בן־מוחה, הסובלת זה 12 שנים מרלקת מעיים, כותב אותו מומחה כי שאי מחלה וו מושפעה ומתגכרת בעת מתיחות או הרדה ומתבטאת בכאבי בטן עזים ושלשולים, הארועים בבית הקולנוע כסמוך לביתה כשכתות, וההטרדות הקשורות לכך, יצרו אצלה מתיחות רבה, ועקב כך החלה שוב לסבול מכאבי בטן חוקים ושילשולים. רעשים, חוסר שינה, הערר מנוחה ומתיחות מחריפים מחלה זאת, הנחשבת למחלה מסוכנת מאד".

נמצא כי פתיחת בית הקולנוע בימי המנוחה בבריאותם הנפשית והגופנית של עליות ושלמה בן מוחה", מסכם ד"ר קסטנר את בריקתו ומצהיר כי ירועים לי היטב הוראות החוק הפלילי בדבר ערות שקר בשבועהי.

שלמה ברמוחה, שכהגדרת בית המשמש הוא ירא שמיים ורתי ארוק", נחקר על דובן העדים על

ה-התמרה במצב בריאותו". ואולם, למרות התצהיים על בריאותם המררדרת שלו ושל רעייתו, ממחבר שכני הזוג לא נברקו ביוזמתם אצל רופאי המשפחה א אצל מומחים אחרים. יתר על כן, בן מחה העיד כי למרות מצבו הנופני הקשה הוא עצמו משתחי בהפגנות באופן קבוע ובמשך שלושה החודשים לז עשה בירומתו כל צער להפסיק את המיטרו עד שלא

כל זאת התרחש עדיין בסיבוב הקוום שו ההמגנות כפ"ת. השופט שלי טימן, שהתרשם מצוח הדעת על מצב בריאותה של משפחת בן מחוב המסכנה, החלים לערוך אצלה ביקור בית. השופט לו נולד אתמול. הוא גם יודע להעריך איכות חיים וגי בוילה כאחר מישובי השרון) וגם יודע מה שיבם של אולמי בירור נאביו היה שחקן בתיאטרון המטאסא" וונוא עצמו היה חבר כלהקה צבאית). כבוד חשופי שנ אפוא על המרפטת של בדמותה, וברו"ח המשתרת לל שלושה עמודים כתב בין השאר: .לא ניתן היה לפסק אפילו רחש מן הסרט שהוקרן כאותה עת... לא נקע מ רעש... הרעש היחידי שהיה הוא זה של מוערון הסנוקר, רעש של מכונות המול ומכונית (שהתנדו שהיא של אחד מבאי מועדון הסנוקר)".

הרו"ח של השופט טימן לא מצא חן נעיני הפרקליטים שהופיעו בשמו של כרמחה (שכוכור אינו יורע מה שמהניהם ומי משלם את שכרם). הם הניש בקשה לשופט שיפטול את עצמו מלרון בתים הנישק. כמו בשבע בקשות המסילה האחרות, שהנישו עורכי הרין בתיקי שבת אחרים במחלך השנתיים האורונות – חשש שלהם מאי משפט צדק ושון ידו של השופט לעבריינים הפותחים כתי קולנוע בשנה בניבור לחוק עזר עירוני. אלא שהשופט טימן מינ לפמול את עצמו והגיב כי במדינת חוק - לא וצודים ברין יבחרו להם את השופט הנוח להם כשהולשתי לא מוצאות חן בעיניהם.

השופט החלטה מפורטת ומנומקת על פני 38 עמודים, בה הוא מסביר מדוע הוא מסרב להוציא צו מניעה ומני שיטנור פיר את הקולנוע בלילות קובת, כדי להגיל או בריאותם של היה עליזה ושלמה ברשווי גורם, ועלול בעתיד לגרום ביתר שאת, לפגיעה קשה. השופט טימן כתב כי הקולנוע, שהקרין סלטים נמש ששוד ימים בשבוע, לא הפריע למשפחת בחמות ל שבאו לכיתה נציגי המפגינים החלב להשתמש כת לצוכיום, השומט התרשם כי ברשחתו בחנו זה תופר בקל צער שיש בו להסיר את הדע הגזירה של ממוחה היכלי כשבת הגובן כשל כך להתבוחה". מהמשך משלם היכלי בשבת הגובן כשל כך להתבוחה". מהמשך משלם

4 ליטר סירופ של יכין

יקונים: פשוט מאוד! קני 2 בקבוקי ניימבו 2 ליטר

ונקנוקי סירופ של ליטר אחד

ליטר בסך הכל.

הממותק החטכוני ביותר בישראל. נימבו של יכין - שובר את החמסין!

מבצע ניינעבו ברוכוע - עוד סיבה טובה לקנות את המשקה ידו יכול לעשות 22 חסות!

סינמה

(המשר מעמוד 8)

השופט כיצד נכנסו אנשי הציבור הדתי בפ"ת לחיין של בן־מוחה, שילחו אליו עורכי־דין, פסיכיאטרים, רופאים ויועצי רעש, שהחתימו אותו על עשרות מטמכים לטובת עניינם". השופט רגז על עורכי־הדין שביקשו ממנו לפסול את עצמו. כעיניו זהו נושא ציכורי, בעוד הם משתדלים להציגו כבעיה פרטית של משפחת בן־מוחה. את התנהגותם של חלק מעורכייהדין הגדיר כית המשפט כ-חוצפה כלתי נסכלת, כפיות טוכה ומעוותי אמת".

השופט טימן מכריל כין בן־מוחה האיש שהוא דוכר אמת, לבין כן מוחה המהווה בעיניו "כוכת גומי״ של החוגים הרתיים. וכך הוא אומר: .אי אפשר להשתחרר מההרגשה שהאיש מנוצל על פי הצרכים המיריים, פעם כאיש דתי שאין לו תרופה, כשהרבר נחוץ לעתירה בבג"צ, ופעם כאזרח רגיל שמנוחתו מופרעת על ירי פגיעה בבריאותו... אותו בן־מוחה, זה שפס הקול של הסרט, ציחקוקים בקהל, מכוניות וכיוצא באלה רעשים שאיגם מאמשרים לו לישון, לנוח ולאגור כוח לשכוע עבורה הבא – איננו יכול לשמוע את כל אלה, משום שההפגבות ליד ביתו וצעקות ה'שאבעס שאבעס' עולות על כל הרעשים'.

את ועוד מצא השופט, שבן־מוחה אינגו מנסה אפילו לישון משום שהוא משתתף בהפגנות אלה בעצמו". והוא שואל: -כיצר לדעת הפרקליטים המלומרים מתיישבת ההשתתפות בהפגנות עם התיאור הכואב והנרגש של ארם המבקש לעצמו פימת מנוחה בליל השבת ואינו יכול להרדם או להתרווח עם משפחתו על המרפסת?... אילו שוכנעתי כי מדובר באמת ובתמים באדם הסוכל מרעש ואי נותות ומוצא דרך ביוזמתו לממן פעולותיו - ניתא, אך למראה ולמישמע נראה שאין הרכר כך. מר בן־מוחה נראה יותר כקורכן הנושא כשקט את סיבלו בכל הנוגע לתיק בית המשפט..."

לסיכום קבע השופט שמחוללי הרעש כליל שבת הם לא כית הקולנוע והצופים בטרט אלא מארגני ההפגנות, חבריו של בן־מוחה, ושאל: מרוע אין ברמוחה דורש מהם להפטיק להפגין כדי שיוכל לנוח כליל שבתי

ככך לא תם חסיפור. הריון בתיק בן-מוחה לא נפטק גם כאשר בית הקולנוע נסגר למטרות שיפוצים. כתקופה זו התחוללו שינויים גם אצל הצרדים היריבים. החברה של מנחם גולן ויורם גלוכוס רכשה את "היכל", ואילו מתצהיר עליו חתם בעתירה חדשה שהגישו בני הזוג בן־מוחה עולה כי -נולר" להם ילר נוסף. ארבעה ילרים כתוב שם. כבית יש רק שלושה.

היכל" המשופץ נפתח לקהל, ובן מוחה -מכה שנית". בשקט בשקט, כאילו נסתיים הדיון המשפטי בפתחתקוות, הוגש תיק חרש – הפעם לכית המשפט ברחובות. ברכה רבינוביץ ו־15 שכנים נוספים של היכל" ביקשו צו מניעה חרש נגר הקולנוע. מקומם של עליות ושלמה כן־מוחה לא נפקר גם בתכיעה לרחוכות וכיקש להעביר את התיק למקומו הסכע בשתח־תקווה. השופט המר הסכים. התיק הגיע לדיון אצל השומשת שרה פריש, אבל מחוסר זמן העבירה אותו לשופס התורן. ומי היה התורן כיום בחוא אם לא

נועקר פרקליטי הרחיים וכיקשו משומט השלום הראשר יצחק רביבי להעביר את התים מיריו של השומט טימון הניבר מלה כצער אתרון חורו וניקשו מהשומם מינק שיפסול את עצמו. הנימוקים: הוצאות רמשקם דרעות מראש, השופט מעורך עכריינים ויש תשש לאי יציאה הצרק לאור,. חשופט מושפע ממה

שכת)", וכיוצא כאלת מנדם גולו, הבעלים החדשים של היכלי, השקיע

ויישמר שלטון החוק במדינת ישראל.

המועדון נפתח בעשר וחצי

א רואים אור בקצה ממנהרת המייאשת חואת שקוראים לח קולנוע "היכל". בפניו של צלם. להיות צלם מול "חיכל" וה חקולנוע לא מתכוון לסגור את שעריו בלילות שבת, הדתיים לא מתכוונים להפסיק להפגין, המשטרה לא מתכוונת להפסיק לעמוד באמצע – ולתקשורת אין ברירה. את נקודת החיכוך חזאת אי אפשר לתפסיק לסקר. חש וחלילה, עלולה לעוף שם איזו אלה ולנפץ איזה פרצוף, ובנקורת חחיכוך הזאת בין דת למדיות עלול לחתערב איזה אברושמי. יום אחד, בטעות, עלולים הדתיים לחרגיז את באי הסנוקר של האחים נגר שליד הקולנוע,

ואלוהים ישמור ממה שעלול להתרחש שם. התקשורת ליד "היכל" זה יותר ממקצוע, זה יותר מבילוי, זה כבר אורה חיים. מועדון של יום שישי שבו מבלה עבדכם עם ברמלח מנשרו (קול ישראל), ירון דקל (גל"צ), חוים ברוידא (ידיעות אחרונות), מאיח עשת (חדשות), יעל פישביין (דבר), נורות אמיתי וראובן שפירא (הארץ), וכריה חורדי (על המשמר), ולפעמים גם צוות טלוויוית ישראלי או זר. רק מוישה לוי (הצופה) חוא חצייעתונאי חציימפגין. גם רוקד עם בעולם משתנים תסיפורים כל יום, כל שעת המסגינים וגם זוכר בראש כדי שיוכל לכתוב

> רק הצלמים מתחלמים; מתחלמים בלחטוף מכות. חדתיים לא מסכימים שיצלמו אוחם, גם לא ביום חול. לפעמים זה נגמר בצעקות שאבעם. לפעמים, ביום ראשון, בגל"צ. חלאק, ומאם.

> > כשיו שוב יאלץ בן־מוחה לעלות על רוכן

העדים ולחצהיר כי יאמר את האמת וכל

האמת שהשופט שלי טימן כנך מכיר.

בלתי נסבל... שישה מטר מחרר השינה...

מחלות גופניות ונפשיות מסוכנות...

סיוטים... איכות חיים שנפגעה... מחלת אסטמה... דירה

שערכח יווד בגלל הרעש... גזילת כיבשת הרש וליל

מנישים לבית חמשפט כתב אישום על אגווי סכנת חיים. "תכנטתי לו שמיר אחד בפנים, ואחד בצלעות לניבוח חזה" – כך אמר לי אשר מיבסקי, חבר מועצת עירוה

אחרי חפעלת שעון הקייץ "המועדון", ופתח בעשר וחצי. מקבלים גרעינים ושקדים מה..חברים" חמפנינים, ומתחלקים בכיבוד עם שוטרים חברים. חצי שעה ממצחים נרעיים. אחרי זרו נוכחים שערו בוויבוחים, אחרי זה רצים ברחובות אחרי תשוטרים שרצים אחרי המפגינים כדי לרשום שוב את הצעקות "נאצים... אס. אס." וכדומת. עשר דקות לעני אחת אחר חצות מסחכלים על השעון מאיצים ב..חברים" המסגיוים ללכח הכיתה באחח וחצי בדיוק כולם מתקפלים שקורוז ארור כך – כאילו לא קרה. ככח כל ום שישי, חערב – ואת הפעם הארבעים ושתוק כשאין מעצרים, ולא נאלצים ללכת בון

עד תחנת המשטרה, משתדלים "לדהוף" ע בילני קטן. אצל עמיתינו בכל מקום או אצלנו ערב שבת, כל שבוע, זה אותו סישות אותם שירים, אותן קללוח, אותם מפנינים אותם שוטרים, אותם מידדמים, אותו דב סולומון... באחת בלילה ידיעה מסכמת בקול ישראל, בשתיים שלוש ואובע אותו מבוק

שהוא קורה בעתונים על מה שנעשה מחוץ לבית בשיפוץ הקולנוע שני מיליון רולר. בתצהיר שהניש נציגו כארץ אמנון גלובום הוא כתב שהחילוניים לשופט טימן גמאסו המשחקים האלה. אין לו בפתחתקווה אמרו לו תורה רבה על שהשקיע בעיום יותר כוחות נמשיים לטענות המשונות של כני הווג את הכסף שהוא מרוויה בנידיורק, וסוף סוף אורי 108 בדמוחה, כתב בהחלטתו וסרב גם הפעם לפסול את שנות פתודתקווה – יש דיפור על הביסאות של בית הזאת, כולל תצהיר המומחה שבדק ומצא, כמו תמיד, עצמו – כדי שייעשה צדק בעניינו של כן־מוחה הקולנוע. גולן יודע שסגירת היכל בלילות שנת ים גרוקים, יש הטוענים כי אם אם המחלוקת רק על איכות החיים של שלמה ועלינה כדמוחה, היה מנחם גולן מוכן לרכוש את דירום כדי שיוכלו לקנות תמורתה משהן מרווה במסום אתר, שקל יותר לטעמם. חמאבק המשפטי בסיפור חוה עוקן בעל פה - על הפרעות... הטרדות... רעש לגולן פי כמה מערך הדירה בסימטה האפלה שפוף סו האיר. אבל לא על זה בוכה הנביא. לא בנקל מיל שלמה בו־מוחה להיפוד מרירתו וממפגיני השנח חצועקים שאבעם שאבעםי מתחת לחלונו. אין אי השופטז – במקום לנמות ללכת לישון.

ביקייא ענונה שטראוט 100% בריאות.

ין דינוגנה ול בקר מפוסטר עם גרנולה משובחת ומורט טבעי טהור

3 OIKTOP

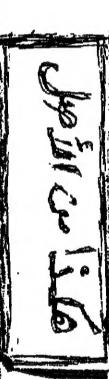
OR CUIT UT'S ... PRO THE WORNE

וה שהפסקתי לשחק בדורטל לא אומר שהפסקתי לשמור על עצמיי וכון; חיום אזן " ננו החקפה מתפרצת," אבל יש משהו אתר דנונה שטראוס – זה הסוד שלי. אין כמו דנונה שטראוס לשמירה על כושר גופני והרגשת צעירה:

לדעתי, מי שלא אוכל דנונה שטראום

טל ברודי

זה ה,, פאול" שלוו אי

הישראלית, הגיגה משולשת: שני מלונות הדשים שנתווספו לרשת, ורן פנורמה חל־אכיב וחיפה), שני

שנינווטפו לושה, תן פנהו מה זל אביב והיפוט, שני אנפי סוויטות חדשים נברן תליאביב וברן כרמל) וחזית משופצת חרשה בעיצובו של יעקב אגם (ברן תליאבים). טך הכל השקעה של 30 מיליו דולאר – סכום שאין לולזל בו, במיוחר אם לוקחים בחשבון את זהירותם הייקית של הבדרמנים בענייני כספים. הרי לא המול העיוור הוא שהביא אותם עד הלום – ודי אם נציין שער הלום" פירושו, נכון להיום, גלגול של כ־200 מיליון דולאר לשנה, כערך שליש ממה שמגלגלת תריראן, התכרה השנייה בגדלה כמדינה. לא רע בשביל משפחה שהתחילה בעסקי קונדיטוריה.

הפררמנים ירועים כמי שאינם אוהכים ראוותנות (באָצלנו אין מטוסים ואין יאכטות'). את החגיגה שנערכה למחרת יום העצמאות על הטיילת של תל־אביב, העריפו לכנות -חתונה בחוג המשפחה". אבל בעין כלתי מזויינת נראחה הטיילת כאילו נחת עליה יום העצמאות מחדשו דגלי המדינה מתופנפים ברוח, תזמורת מנגנת מארשים, שוטרים מכוונים את התנועה ואורחים אלגנטיים מסלתה ושמנה של ארצנו הקטנטונת מכרסמים חטיפים בשמש האביכית. גם לא דישרש בקטנות: הוא הזהיר את האמריקאים נמרצות מפני כניעה לטירור. יוה מרגיו אותרי, יסביר אחריכך בעברית הייקית שלו, -קודם הם שלחו 700 אלף כנים שלהם ליהרג באירופה ועכשיו הם מפחרים

לטום לארץ". מי שמכיר את האיש יודע שהוא לא מסתפק בנאומים תגיגיים בפתיחות. במעמרו מרשה לעצמו יקותיאל פררמן לומר את דעתו הישר לבעלי הדבר עצמם, כבר שנים שהוא מנהל התכתכונות עניפות וקשרים אישיים עם שנהיגי העולם את רוכם חכיר (המשך בעמוד הבא).

"חתונה בחוג המשפחה" – צילום נדיר של הפרכונים על שפת חים בתליאביב (מאי 36"). עומדים משמאל לימין: עמי, מוקי, שמואל, יקוחיאל. יושבות (כל אשה ליד בעלה): רחל, ליאורה, רות ובלה, וילדום נברים.

HAPIPARIAN PRESENT

Bracaio 12

סוכפכוע 13

עמי פדרמן חולם לנהל מלון קטן, אבל שיהיה "ממש פרפקט", וגם מיקי פדרמן שואף לעשות דברים "נכון". הפרפקציוניזם הוא מחלה משפחתית אצל הפדרמנים. מתכון להצלחה בעסקים. לא מתים ממנה אבל יקותיאל פדרמן לא ישן טוב בלילה, אולי בגללה.

כמלון "קינג רייניד", גם הוא בכעלותו, שם הוא מקפיר להתייצב כל אימת שמגיעים לארץ ראשי מדינות וכל מה שעשה – עשה קודם כל לטוכת המדינה. בפועל אישיות חשובה. בירושלים הם אורחים שלו. תורנית ייתכן שהסדר בין טובת המדינה לטובתו היה הפוך. כך השבוע היתה מגי תאצ'ר. לאלכסנדר הייג ("אַל") הרא או כך – במשך ארכעים שנה כאמת נתערככו השניים מייעץ בענייני הטיפול בישראל ושמירת הרימוקרטיה לגלי הכר. פררמן גרל עם המדינה (אם כי נראה שהוא בעולם החפשי. לקיסינג'ר (-דיר הנרי") הוא שולח התפתח קצת יותר טוב) ועכשיו הוא שותף. ובניגוד שמפניה. את סאראת אירה ברירתו ככרמל ואת לשותפויות אחרות עם אנשי עסקים, בהן יצאה השגריר לואיס זימן ביזמתו למלון בדן לשיחה המדינה רק בהפסדים – כאן יצאו כולם בדרך כלל קבוצתית עם בכירי המדינה. לאחר שהעביר את ברווח. להוציא אי אילו נפילות קטנות, מה שהיה טוב הטיפול השוטף בעסקים ליריו האמונות של כנו, מיקי, למרינה – היה טוב גם לפרומן. כשכומה שביט חיפש התפנה פדרמן האב לפוליטיקה גלובאלית (בחלה נפט עם בסיטמיקה" הלכו לנו 11 מיליון דולר. התקרמות רבה בעניין המנעים עם סין", הוא כותב בשפררמן קרח בחלץ – יצא נפט. כשגולדה ביקשה להייג). פדרמן רואה עצמו בפירוש כראש נסיכות ממנו לבנות כאפריקה – הוא כנה ובנה ובנה, בשמונה קטנה, נציג לא פורמלי אך רב השפעה של המרינה. מרינות, ועשה שם הרבה קשרים וכסף. כשספיר הפציר ומי שחושב שמרובר במגאלומניה צריך לקרוא את בו לקנות את האבריה" מידי המיליונר בנו גיטר – הוא התשובות שחוא מקכל מהגדולים. זה הולך. עוברה.

נענה וקנה, ובזיל הזול. מה לעשות. יש אנשים עם קריאת קטעי עתונות משבים עברו מתברר שתחושת .המרינה זה אני" מקננת כו ככר ומבחינה זו היה יקותיאל פדרמן מועמד איריאלי: מתחילת הדרך. בחלקה היא נעוצה בקשרים האישיים ההדוקים שהיו לו עם כמעט חייתיים ליומות חדשות. הוא אינגו מתוחכם מנהיגי האומה עוד לפני שהיתה אומה: ברגוריון ופולה אכלו אצלו גפילטע פיש ב-קטה דוך", כשעוד הכירו אותו רק בתור -קטיל", כינויו מבית. (.כן־גוריון עיברת לי את השם. הוא אמר שכסיל זה או טיפש – או כוכב, ואני לא זה ולא זה"). גם שרת ורמז גרו ב-קטהדרן". את טדי קולק החליף בפעילות בעליית הנוער באנגליה ועם שמעון פרס

טיפוס זריז, בעל כישרון אדיר ליחסי ציבור וחושים כמיוחר וגם לא משכיל גרול, וניטוחיו הפשטנייים מזכירים לעתים את אלה של צ'אנסי נארדינר מ-להיות שם" (-אחרי החורף בא האכיב") אבל מיקי כנו, יו"ר ההנהלה, כן 42, ועמי, בן־אחיו, מנכ"ל הרשת, בן 38 – שניהם משכילים ומומחים בתחומם – מורים שלא פעם מנצחת האינטואיצה החריפה של קסיל את התיחכום המתקדם שלהם: גאנהנו יושבים ומתנתחים התיידר עוד כשהיה עוזר צעיר לבן־גוריון. חלק ומחשבים והוא פשום בא ואומר 'זה לא ילך'. בסוף

אבל אלוחים עוזר קודם כל למי שעוזר לעצמו,

עוד מימי הפעילות בתנועה הציונית בגרמניה.

כראיון שנתן לפגי כמה שנים טען פדרמן כי כל

מהתחושה ההיא נובע מתוך אמונה ציונית אמיתית, תמיד מתברד שהוא צדק", מספר עמי. זמן קצר לפני

שליקר, נאצי פושט רגל

חתבייש סטופ" זו רויתנו לשון המברק ששלח : פדרמן באפריקה, מקבלה שמונים אחוו מן רואינגיינר חיים חפץ מאפריקה למעסיקו יקותיאל פדרמן בשות 1966. רק מעידות בעצם לפדרמן ושותפיו. בדרך זו, טענו חברי מעטות חיו ליקוחיאל פדומן בפרולך הקריירה בנקה ובראשם ויקטור שם טוב, העביר פדרמן שלו. מרשת וולי שליקר ונסמחים היתח הגדולה והלא־נעימה שבחף

וילי שליקה שחיה עוזרו של שר החימוש הנאצי הפך לאחד המלחמה לתקשוון פלדה, ארוד המיליונרים הגדולים של נרמניה - אולם בתחילת שנות חששים משט את חרגל ותמך ליועק חעשייתי בשכך גבורו בשנת 1964, שכה מדרמן את שירותי של שליקר דרך חברה וארווית בשם גונראל דרו ניראוט א דה קונסאוי טבניקיי (בעבויות: החברת הכללית לניהול וייעוץ שבני) באחראי וממונת אל עבורות תשיפוץ במלוושל פרכן בלאוול, נוגרות לפו כן הציע פררמן למים את שליקה ושוע לממשלת ישראל במשאים העשויתיים, והוא אף ארנו להיקה משותמת בוושא ביה שליקר לבין שר המקור ההעשויה האן היים צרוק

לובויו של מורמן בניגריה שחסבו למוש לעוכן בשנה תוחה מיקורו של שליקו ושל אותה תברת גיבהאל. (בו) לא אהב את הקולה וחדש ופרצה את ומישה. האהייכל הקולה מהדש ופרצה את ומישה. האהייכל האל שנולל שהוקש חבנייה שלה לפרי מן מבל ען חדים והתמשה (הקולות) שהחלה

וקרווחים בעסקים אלח – ובי תחברה שייבת את מרבית רווחיו מן תעסקים שקיבל כנציג ישראלו – לחו"ל. בינחיום מחבור שום ספק הרחיטים, מילרא שיידמאיור, שבחר פדרמן למלון באפריקה חיה בעל עבר נאצי ובארץ -

ספק חודושים, שען לא יחש בכלל, חשחוות המשוכה לשמו שהוא ידע ועוד איר. מוועדה

ליקר נאצי מושט רגל שטום אני לטפל בוושא במדק, נילותו כי חברת מומינח" מסרב לרמות בשבילן שטום בשויין, שלטחת על עצמה את ביטות עסקי

הוושא הועבר לטופולה של ועדה חבשמים של הכנסת והיועץ המשפטי לממשלת, חשה שפור, מדידר צרומן, ביקש לשמור על פודיות חדיווים ברותוושל עם רגישות הנושא" (מוברו) אן המשוחו לבדום את הפליון, מדומן מיסר מזר את שליקר ומען כן לא ידע את כל הפוטים על עברון על ידעתי את כל האמור – היותי מעיו לחביא אותו אנצחו" חוא לא התכונו, לדבריוני לעשות עם שליקר עסקים מרשוים בישראל אלא לק לעזור למדינה. על עבוי של מילר

האקירה החשאות לא שבקני וומו לאודה הפרשה מזו תוריר מירקן הפרשיע להקופות בנו שניתן להאות הוא ההאושש מאן

פליון לירות שטרלינג. "הרווחתי מזה הרבה מאד

1946" חכר פררמן מלון קטן ויוקרתי ברתוב

הוקו פינת מנדלי, .קטה דן" שמו. הוא עשה זאת

נעת ידירו, פאול זילברשטיין, שהיה פקיד קבלה

נמלון גת רימון" הסמוך. כמלחמת העולם שימש

אכסניה לקציני חיל האוויר הבריטי ועתה

שו שומם. גם הפעם התלכש" פררמן במרץ

ל המשימה, וניים את כל חמשפחה לצורך העניין:

גוריו ואחיו שמואל, שהגיעו בינתיים מאירופה

מונים לאדרכים, ניהלו את ענייני הקונדיטוריה

דד האכל. (מעתה יחיה שמראל עור כנגדו לאורך

ג' הרוך). וילברשטיין ניהל את הקבלה. אשתו

ונימנו, כלה ורות, סייעו אף הן. בלילות היו הגברים

ששרם בתורנות, ברי לחסוך לירה שטרלינג שעלה

אפר. הפלון המשפחתי הפך למלון של מנהיגי

השוב בדגוריון ופולה, גולדה, שרת ורמז אכלו שמ

הריים אלינור רוזוולט וסנטור הרימן התארחו שם.

קוואל פורמן התבשם בתנאה מן ההתחבכות בתוגים הלה. אה נתן לנו הרבה כבור. אל תשכחי, היינו ייקס

מומניה, לא היה לנו רקע חלוצי של האכות

ובייסרים". נרמה שער היום, נשאר כו משהו מאותו

תסביך ייקיות", אותו רצון כלתי מושג להשתייך

לאצולה הפועלית ואם לא – אז לכל אצולה אחרת.

שש לומר שהוא הצליח. השר שריר קורא לו "אצולת

המעבר של פדרמן ממלון קטן אחד לרשת שלמה

נעשה בעזרתה האריבה של "סכוצת מיאמי", קבוצת

מליונים בעלי מלונות ועסקי שעשועים בעיר ההיא,

נחשה עמר מקם הורוביץ. פרומן פגש את הורוביץ

שו ב־1947, כאשר התארה ב-קטה רו", ושוחה אתו

ל פיתוח ענף ותיירות בארץ. כבר או הרגיש פרוכון

סאחם תישים חדים את הפוטנציאל הטמון בענף הזה.

שתיים לאחר מכן ניגש לכך גוריון עם תכנית להקמת

הה גם אצלנוז הרי גם לנו יש שמש וים ובחורות

שו עם כיקינים, ויויעתי שיבואו מכל מקום בעולם

פרניל, הוא צדק. ב־1952 החלה בקבוצת מיאמיי

לשה את מלון .דן" על שטחו של .קטורדן". הקבוצה

וימו 4 מיליון דולד, ופררמן קיבל גם סיוע ממשלתי

בינ למפעל וחלוצי, אלא שרווקא בעניין החלוציות

השורה בעיה: המלון נכנה בסטנדרטים שלא היו

שניים או כארץ – 120 הדרים, חרסינות ירוקות

משנטה, מיווג אוויר, שטיחים מקיר לקיר. שיא

לוצת אותנו, מרינה צעירה שרק ניצחה במלחמה".

מי יש 40 אלף חררים מלאים בעונה למה שלא

הפלונאות הישראלית".

עמי (מימין) ומיקי פדרמן: "מלון זה לא יחלומים, והצ

התמוטטות מניות הכנקים התקיים כהנהלה ויכח סיער על יציאה לבורסה. פדרמן האב היה בעד. בנו, מיקי, התנגד נמרצות. בסופו של דבר הניכח ההנפקה גרולה של מניות .מלונות דן" ו.פר־אויל" מכומים נאים כיותר. .איכשהו הוא חש שאמור שהכסף ישכב בכנקים - והוא צרק".

יקוחיאל פדרמן נולד ב־1914 בעיירה קמנין שבגרמניה. הדורים, יוצאי פולק, התמוצ כעסקי אפיה והבנים אחריהם. בשנות השלושים עבר יפותיאל בשליחות המוסרות הציוניים בגרמניה וכאנגליה (-הסתובכתי שם בין הנאצים כמו סקרלט פימפרנל"). וב-1940 עלה ארצה. כאן עבר קורם סיים בתקוח להיות טיים בחיל האויר הכריטי. זמן קצר היה גם קיבוצנים, אבל ראיתי שזה לא אמרקטיווי בשנילי. העברית שלו גרועה אפילו מזר של טרי קולק (באמה, אף פעם לא היה לי זמן לשבת על הטוסים וללמה, אגי חושף אני אלך איזה יום ללמור באולפן כפו

בל חוצפה ישראלית היונה לו מן התחלה 🥀 כך כא לו הונו הראשון שעשה עם הנכא הבריטי, וחסיפור אופייני לאיש: ב־1942 עבד פררמן בקפה .ירדניה' כחיפה, מידניה' כחיפה, ששימש מרכז לחיילים הבריטיים כאוור וביהגנה ביקשו ממני לעבור שם ולדוח אינפורמציה"). ביום ששי אחר מצא בבית הקפה חיק ששכח איזה סרג'נט. פדרמן החזיר את התיק, לא לפני שעיין במסמכים וגילה בהם תכנית מפורטת להעבות

כסים הצי הבריטי מאלכסנדריה לחיפה, וגם רשימה ענקית של פריטים הררושים להתארגנות החרשה משרוך נעל ועד מזון ומשקאות. מי מלון מודרנים נוסח אמריקה. החשבתי שאם

אני יכול לארגן לך את זה", אמר פררמן-לסרג'נט בלי ניד עפעף כשהחויר לו את התיק לא ידעתי עוד איך, אבל האמנתי שאני ממוגל לעשות את יה הא מספר. הקצין התרשם מן הצעיר הנפרץ, ומנה אתו על חוזה, ופדרמן, בעזרת כמה חברים ייקים מחיפה, הפתער על הצאנס חגדול של חייו: .מאתא אירגנתי מדים, מלורוייה – תתתונים וגרכיים, כובעים חפרו לנו עושי שטריימלים שבאו מפולניה, ויוודי מוויגה שהיה רוקם על טליתות במקצוע עשה לנו מאות אלפי סמלים". תוך שבועיים הצליה פדומן לארגן את האספקה – והפך לספק הראשי של הצכא הבריטי עד 1945, לא רק כארץ אלא בכל המזרה התיכון וחצי אירופה. .כל מכצע הפלישה לכרתים הה עם אספקה שלנו". בניל 30 כבר קיבל הווים של 50

מספרים בהנאה במשפחה, האמרו שלא יהיו לנו אפילו מספיק פשפשים בשביל למלא את המלון".

מאו, כירוע, חלו כמה שינויים בהשקפה הישראלית על פאר, והדרך למלונות הבאים כבר היתה קלה יותר. להוציא את המלונות שנכנו ("דן תל־אכיב", דן כרמל" ועכשיו דן פנורמה חיפח"), נקנו כל מלונות הרשת בהזרמנות מירי גורמים ש.מתו" להפטר מהם: מלון המלך־רוד" שהיה שייך לקבוצת משקיעים מצרית, עמר שומם ונטוש לאחר עזיבת הבריטים ופיצוץ אגפו הדרומי כידי האצ"ל ("עכברים התרוצצו בחדר האוכל"). פדרמן קנה אותו ב־1956 בפרוטות. כיום זה המלון הרווחי ביותר ברשת. ב־1958 רכשה הקבוצה של פררמן את "אכריה" מידי קבוצת משקיעים דרום אמריקאית (בראשה עמר בנו גיטר) שהסתבכה בו כהנה וכהנה. ב־1972 נקנה דן קיסריה" מירי הברון דהירוטשילד, גם הוא בהודמנות. הכותרות בעתונות בנוסה "פדרמן קונה את רוטשילד" היוו עוד ציון דרך בהתפתחותו של יקותיאל פררמן, מיליונר.

כשיו קנתה משפחת מדרמן את מלון אסטוריה" באותו אופן. סך הכל כ־2000 חררים. 1500 עוברים. הזמן חולף אבל זרוח נשמרת: לא קונים ביוקר מה שאפשר ו לקנות בזול, ולא קונים בזול מה שאפשר לקנות עוד יותר בוול. לוכותם של הפררמנים ייאמר שהם קנו בזול אכל לא מכרו ביוקר - אף לא מלון אחר. רק ממלון אחר שהיה בהנהלתם, לאגונה אילת, הסתלקו בגללל מחלוקת עם הבעלים, האחים זקן מירושלים. ההסתלקות מאילת הויקה לרשת, אולם עכשיו הם מתכוונים לבנות מלון באילת על מגרש השייך לחם. במעולם לא עלה על דעתנו למכור מלון", אומר עמי פררמן, "זה לא יהלומים שאפשר להעביר מיד ליד. זה אדמה, ואנחנו מתייחסים

אליה כמו הקלאים, כמעט בחררת קורש". גם לכסף מתייחסים הפדרמנים הוותיקים בחררת קודש. כתניכי האסכולה הייקית, וכמי שלא גדלו בתוך עושר, מאמינים יקותיאל ושמואל פרומן שכל המציל פרוטה אחת כאילו הציל עולם מלא. .אני לא קמצן", אומר יקותיאל, גאני רק לא אוהכ בזכוז". ער היום הוא מתרגז למראה מקרר לא סגור ("זה בזבוז של 10 דולר ליום! תכפילו ארבע מכונות כשמונה בתי מלון כפול שלושים יום בחודש..."; או כשמגישים לאורח פלטה עם פרוסות נקניק עבות מדי (-בשוויין עושים מכל פרוסה שמגישים אצלנו ארבע פרוסות לפחות"). מאידך, הוא ירוע כתורם נדיב לארגוני צרקה ולא בסתר, אבל יש גבול למה שאפשר לררוש), ובכלל – במקום שבו מתחילים יחסי ציבור טובים מסתיימים עקרונות ההסכנות שלו. אם מרובר באישים ידועים מרחבי העולם, הוא מוכן להזמין אותם ולארה אותם

הם יודעים כמה הם שווים

דרמן לא הטתפק מלכתחילת בעטקי תמלונות. מחושיו העסקיים גיששו לכל מיני כיוונים, ומעבר לקוניוקטורות ומזל הוא באמת ידע להתאים את עצמו לצרכים המשתנים של הארץ. איך אמר על עצמו בצניעות אפיינית בנאום החגיגי לפני שבועייםו "ראשונים חמיד אנחנו": בעיצומם של גלי חעלייה הגדולים הקים את "ישאסבסט". כשחמה תקומת האזבסטונים הקים את "איתנית" ו"תגיב" בפתח-תקווה, "אטמקו" בכרמיאל ו מכשירי ים" בשלומי, כולן חברות לחמרי בנייה. כאשר פעלה ישראל באפריקה הקים שיכונים בחוף חשותב, בית חרושת לתרופות בקונגו, שיכונים ומשרדים ממשלתיים גגאבון וניתל מלונות בניגריה, קאמרון ודהומיי. כשהנפט זירו תתקוות הגדולה – היה פדרמן פעיל מאד בקידוחים ("עד היום אני מאמין שחייב לחיות כאן נפט") והיה שותף בקידות היתיד צהצליוו כאו אי פעם. בחלע. כיום הוא שותף של "כור" בחברה לחיפושי נפט וגז. כשנכנסו ותעשיות המתוחכמות לתמונה, נכנס לשותפות עם "תדיראן" ב־"אל־אופ", חברה לייצור ציוד אופטי. בנוסף לאלה, מחזיקה קבוצת פדרמן כרוב חנויות הפטור ממכס בארץ ("אשכר", "שבא") ובחברה לחשקעות ונכסי דלא-ניידי ("אוניקו" ומפעלי ישראל אמריקת) שבנתה, כין חשאר, את המלון החדש בחיפה וחמרכז המסחרי שלידו. סך כל תמחזור השנתי – כ־200 מיליון דולאר. 4000 עובדים. כמה הפדרמנים שווים: איש מתם | אינו מסתכן בחערכה בפומבי. הם יודעים כמה הם שווים גם בלי זה.

על חשבונו, לעתים לתקופות ארוכות. הוא יודע היטב שלרוב שווה הפרסום את ההשקעה.

אם פררמן הוא אשף יחסי ציבור הרי שבני הרור הצעיר – מיקי, ובן־רורו עמי – הם ההיפך הגמור. מיקי מסרב להתראיין. עמי עושה זאת בקושי. להביא אותם יחד לצילום משפחתי זה חיזיון נדיר. אולי הם, כני הדור השני לעסק, ככר אינם צריכים להוכיח רבר לאיש. השניים, שנולדו עם סרווים כסף (של רשת

יקותיאל פדרמן (משמאל) ושר התיירות אברתם שרירו שוב לפדרמנים מה שטוב למדינת.

#1363io 14

15 BIDED O

המנהלת החדשה של התיאטרון לילדים ולנוער, שוש אביגל, לא אוהבת את הכיני קרייריטטית. היא מעדיפה לקרוא למסלו שלה – תיאבון חיים גדול. בשנתים האחרונות גם חווה אמהות עם עידן, בן 13 האחרונות גם חווה אמהות עם עידן, בן 13 פחדתי לדבר עליו כדי שלא יגידו: ההיא מהטלוויזיה עם הילד

> מאת שרית פוקס צילומים:דפוה קצור

भाग्रह्मां १६

17 magain

, וש נולדה על גבול אוטטריה־גרמ־ ניה באמצע הבריחה מגרמניה לפולין, הכבושה על ידי רוסיה. אמא של שוש סרבה להביא את בתה לעולם בבית חר

לים גרמני: -נאצים! נאצים!" היא זעקה,

ואבא של שוש, הגינקולוג ד"ר מילך, היה המיילר. הם נישאו בסוף המלחמה בקצה מסלול של מחבואים,

עכשיו בכיתה באפקה מתכופפת שוש אכיגל לנכש עשכים בגינתה. "בכל יום אני מגלה שהמזיקים

עוד לא נגמרו", היא אומרת, אבל כאשר הם ייגמרו, באמת איני יודעת מה אעשה". לאן תנתכ את את

האנרגיה, יצר ההרפתקה, תאוות המלחמה עם הרע,

זרון. כשעסקה בכיקורת תיאטרון וטלוויזיה ברריו נע קולה בין ארוגנטיות ליבכה, רוער מזעם או מהתרגשות. פניה ביטאו יופי זחוח רעת, ועודם. שני קמטי עומק לצדי הפה תורמים ליפי הפנים עוד

נחישות וכאב. היא יודעת שלו רצחה לספר על עצמה

קרימה ואחורה כאמת, היתה נוצרת כתבה מיוחרת במינה. דלתות הזיכרון שלה כמעט נעולות, היא

אומרת, לא מאמינה בפסיכולוגית מעמקים ולא בגענוע. אבל לפעמים היא מתגרה להוכיל לאיזו דלת שמאחוריה יושב סוד. אולי יסורים. כרגע האחרון היא

נזהרת לא להתקרב אל הסור, שהוא בעצם פתיל תבערה. היא אומרת שאינה קרייריסטית אך מהלכי

חייה הוכילו אותה למרכזי תרכות וכוח: רדיו, טלוויזיה, ועדות של אמנות לעם, מהלכים במועצה לתרכות ואמנות, ריונים ציבוריים, הוראה ומחקר אוניברטיטאיים, אחראית על חינוך לתיאטרון במשרך החינוך, עיתונאית ב-דבר", "כותרת ראשית", גלי צה"ל, ועכשיו – ניהול התיאטרון לילדים ולנוער. כאשת ציבור היא ידועה כליבראלית קיצונית, ובדומה

(משך בעמוד 23)

שוש מקרוב, אשה פוגעת ונפגעת, עצב והבלחי

המסוים מאחוריו, ער שגפגשו. כל אחד בגפרד, עברו המסוים מאחוריו, ער שגפגשו. כשהיתה שוש בת שנתיים וחצי הגיעה לישראל: ילדה גרמניה־פולניה, תמהה לראות עולם ישראלי לא מסוגנו ולא איילי

שם הרי גולו

חוד החידה להתעלם מהוליוור היא לגור בהיי (אינור סטראוינסקי)

ישם בין רחוב לַהִיסְאנְגָה לרחוב סֵּרְיִינְסָנְט. נין אנטבה לנינג'ה. בין צאק נוריט לצֵ'אח נורים. בין דְלָתָא־פּוֹרְט לְרֶלְתָא־פּוֹרְץ. שם מרים. נין דָלָתָא־פּוֹרְט לְרֵלְתָא־פּוֹרְץ. שם מרי גולן: אי שם, במערב הוליבור, בכניין ארץ, מחדם חדש, יושכים שני טאיקונים מתוצרת הארץ, מחת את חברת הקולנוע הגדולה והעסוקה ביותר מד האסים לוסאנגלס. ובסרטים, כשאתה הכי של בלוסאנג'לס, אתה חכי גדול בעולם. גולן על יודם על הנלובום.

לאן שלא תפנה, תראה מישהו מירידיך בדרך ושת שאשר לכתוב עליו מאה מאמרים ציניים, וודי שאירה הרה כתער, אבל אי אפשר להתעלם אכו שלו. כז שעושה סרטים של כת. ואנתנו, שמשנה לתה מנדים יותר ויותר לכח ולזיקפת עמנו מחש על ארמתו, וגם על ארמות של אחרים – מי צום שולול בכווו

אודי גולן, סע ללום אנגילם וגע בם. בוצ עובר קשה", אמר לי מישהו המקורב לרמת לה קם מוקרם בכוקר, כמו חנווני, ופותח את משל שכע וחצי הוא כבר כמשרד, גם בשבה, משכת. הוא קונה בתייקולנוע באירופה, מייבא ומניקים ישראלים, שכארץ היו רעכים ללחם להם עושים סרטים עם תקציב גדול וכוכבים קטן אחר עוצר: רק רגע, אריוס, ומה עם החרותה" כך המים נכון, אולי הוא לא אמנותי, אכל הוא שראף עכשיו, ועשה שבת, תעשה סרט אחר, ותראה איך עכשיו, ותרשה שבת, תעשה סרט אחר, ותראה איך עכשיו, יו שלך מדט שב, כי כשאתה כל הזמן עושה, יש לך ההים שב, כי כשאתה כל הזמן עושה, יש לך אחרי ויכוח כה בין הרצון הכביר לעשות סרט, אחרי הקלנוע, זה מה שונא".

החם אל הציון, כמו כל יותו אל כל צייף, הוא לוחותיה ודכיותי. מצד אחד זה האיש שיכול לאות או המערת שלך ולעשות ממנה סרט. הוא ליים וכוא להתכופי קצת אם אתה רוצה לעשות לת ומור שניו כמה כבר אתה יכול להתכופף כשכיל להתכופף כשכיל להתכופף כשכיל להתכופף בשכיל להתכופף בשכיל להתכופף בשנים ברואה את ירידיך שעוברים שנים! כלם עשירים אך איש מהם אינו מאושר. בלם עשירים אך איש מהם אינו מאושר. על מודים ומעריכם, אכל מרגישים באיוה מקום ם מחורים על משחו חשוב. והחברל בין הייהם אין בענים עניים, לחייהם שם כיוצרים עשירים הקלנת, הוא כריוק כמו ההברל בין החיים לל חדים משחן מאוד אמיתי אבר להם בין שרסיענה לרתוב סארדינסנט, והם צריכים מו לשה מאוד כויי לא לחשוב מה בדיוק אבד לחם

לאתה עובר בין הקומות של בניין המשרוים א הבות יקנון (שומה שלמה רק להפקות הייש אין יכול שלא להתפעם אינך יכול שלא "ל לשביתי שהצליח להביא את סבריה לפיסגת "הקלנוק העולמית, אינך יכול שלא לגמנם עם תוה מוף מוף אולי נעשה איזה סרט, אולי הייסל שיניו למנוף הייסל שיניו למנוף לי ציון דעין... מה עוד תבקשי מאיועני, טבריהה

הרגשה רומה היתה לי באחר הביסורים אצל יריד ל המן עושה סיטים. הוא מחתים כל מה שה, והולך בישיבה בירושלים, בפופיקיאבניו, שבעתי שי שי של המו עושה מיטים. לוקה ליו למה שלא תישאר פה, בעצמו די במבוכותו לל העשה וכל מי שרוצה לעשות מרטים, לוקה בישיבה בירושלים, בפופיק־אכניו, שמעתי קול קטן כאן יגידו לך סוף סוף מה לעשות. ומה לא לעשות. ומתי לא לעשות את מה שאתה רוצה לעשות. וקול

שאמשר – נשארו רבים בחרי הגולן. יש לי חברים בארצנו שכבר שלושים שנה הולכים עם תסרים שהם רוצים להגשים, והם לא עוברים, לא ישנים, לא מתחתנים, רק הולכים ממשרר למשרר, ממשקיע למשקיע, אבל איש לא רוצה להטיק אותם או להשקיע בחם. ויום אחד מניע אחר מהם, בשארית כוחותיה לעיר הסרטים הגרולה ומרבר עם שיסל שידבר עם כועו שיויבר עם - שם זויי נולן.

רבים כאלה פגשתי כאו. הם גרים אצל דור אינסטלטור או סבתא שעוסקת בשיפוצים. אחד מהם בחור קשיש ומקריה עם אוניים מפרשיות נופל על צוארי במסערה .שולה ואמתר" ברחוב פיירפאקטו ו- אחלן עינים שלי.

– שלום אונים ברוך השבו מה אתה עושה כאון ברוך השבו מה אתה עושה כאון

- וקיוב לפנוש איו מנחם.

ואן הוא מספר לי במעם האלף את הסיפור ששמעתי סבר ב.טעמון: בירושלים וב.כסית" בתלאביב, ועבשה גם בישלה ואסתר בלום אברלם התסרים העתיק ביותר בפולם, אפילו המגילות

הגנוזות נראות רעננות לידן. סיפור על חייל פצוע וידידות אמיצה כין שני אויכים, עם ותונה ומוות, ומה לא. באמת חתיכת תסריט מגעיל. לא פלא שכולם רחו אותו מכל וכל. והנה הוא כאן, טוף־סוף, כדרך למנחם.

> - אתה חושב שהוא ירצה לראות אותי. – בטח, אזניים, כולם רוצים לראות אותך.

כל הדרכים מובילות לסנון. מנחם עשה את זה הייתי במסיבה לרגל מתיחת המשרדים החרשים ושמעתי את נאום ראש העיר של לוס אנג'לס. ראיתי את מאיר פנינגשטיין ופוגי) בטוססידו מתחבק עם צ'רלט ברונסון (צ'דלי). סימסתי במעלה החניון של חבניין, וככל קומה מעמתי ממערניו של עם אחר קומה ראשונה – אוכל איטלקי. קומת שניה – אוכל סיני, זכר. נשף מפואר. גטטבי הגרול סוקטיל על ידו. יפהפיות בשמלות ערב אוחוות כוסיות של שמפגיה. כמו בסרסים. ולמה לא בעצמו אולי בכל זאת בראי. לרבר עם שיסל שירבר עם בועו שירכר עם יורם שירבר עם -

אבל אחרי התלכסות די קצרה, אתה כוחר כחיים, ולא בסרטים. וכין הרים לתפאורה של הרים, אתה בוחר בסופו של רבר בהרים האמיתיים. ושם הרי גולן. שם, לא פה.

לום אנגילם

19 Binenie

"ש"ח,570

⊓"⊎ି3,200

ודסאות טלויזיה

משור בראוכ: ביי

פשרות ל-13 תשלומים."

המתירים במזומן כוללים נוע מהובלה והרכבה

מכבדים כרטיטי אשראי ישראכרט ויזה ודיינים.

רצועת עזה, שרות מילואים

אסור להחרגלי

בתור אבא לילדים קטנים קיבלתי את הכניסה לבית פרטי די קשה. ילדים מתעוררים... אשה בוכיה... יוצרים מצב לא נעים, בלשון המעטה. אחרי המעצר הראשון אמרו לי הוותיקים שעוד אתרגל. אבל אסור להתרגל. אחרת ניכנס לקהות חושים בכל הנושא של חופש הפרט וצינעת הפרט...

מאת מוטי זרכלי +)

אישא, הוא אומר, ההרגשה שיצאתי רק ל'אפטר'. דבר כמעט לא השתנה. לעתים הוא מהה בין החיילים חבר'ה שפגש ברמלה. אות הסימטאות, אותה מסה של ילדים (שתי משמרות) בבתי הספר לכל חייל סמכות לבדוק תעודת זהות. אם נ

אַתווֹ, נקץ, היו ובוכים ומחנק באויר. היונג, באביב, ככל זאת יוחר נעים. מידות באש, הראות להשגנות ועוד ועוד ועור. פעם חשבנו שהחייל הישראלי 📢 מונה את ביתו של אותו פועל, ורעיון השיחה נפסל על הסף. מה התגוכה המתאימה. כים התולצה תפוח מרוב ניירות. יש חבר'ה שכבר

> יקשים מנדהן פעילות מבצעית מסויימת אגי עוקב מהצד אחר התנהגותו ומצפה בסכסוך פנימי. בסוף אתה רק נרפק. לאו בקם ורעמים. לא דובים ולא יער. שו. שקט, רך וצומה במתרחש בשיויון נמש. לק הא זי לתרן עכשיו עקב הכיקורות שוצבא עורך אצלנו. ביקורת עלינו היא מין ניקרת עליו. כל שני ווצוישי גוך אחר כא לבקר, לברוק, לייעץ. חבל שהם לתשים צו הנודה כמקומנו. בשמתה היינו מעבירים להם את שרביט הניצוח. כאם

הבתינים לרגע – מוב לרעת שיש מי שאיכפת לו מה נעשה בשטת. מישות הסלוניים על עתיד השטחים מקבלים מימר שונה לאחר שאתה מכלה מים שם נמתנה פליטים. המסקנה המתבקשת היא שצריך למצוא פתרון מריני וער לקשת או המיכל עלינו על הצד הטוב. בפעם הקורמת, לפני כשנה וחצי, התעוררו ישום וכים וקולניים. יש ביחידה מיגוון רחכ של דעות. לאחר שכוע, גם היונים צע לשעה שוויבים לשחק צכא כנו שצריך עד שימצא פתרון מדיני. הפעם אין לקת נכנסים לתעסוקה כאילו באופן טבעי.

תוש נה הרבה ומן, הרבה מאר, ההשאלה היא איך להוציק את החברה בוריבות לקונותוא יכנסו לקשות וצושים בהתנהגותם עם המקומיים. שיגרה, אבל כל יום יש

עלי היים. עקיבא במשמרה. 50 מכור ממנו, עגלון מתחיל להכות את יסת. מכוז עד שתמום נופל. ועוך דישה וחצי מיליון ילדים מתקהלים בסביבה בלי חבי אידוע מביא לותוקולות רבתיו. בשלב זה עקיבא לא יכול לסבול אלה מאו עקיבא כבר לא עקיבא אלא ליפא העגלון.

תקי שבת מסיקים בג'ים, ונתקלים בשיידת מכוניות שעצדה באמצע הכביש. ידי לביוק ופתברו שהם העדים מוצעונה. במכונית הראשונה שלושה צעירים מו הקלרים, קצוח שתויים. רצו לעשות שמח ולא מאפשרים לעבור. כמכוניוה אתי משפחה משודו כמו שבעים ושתים נפשות בכל פו"ו. ישוים נשקט, תוששים משלושת ה'שיכורים". הנהג מרשה לעצמו התנה אבל בלילון, כשנשלועוי לעצור חשור בפעילות שיינת, הייתי נרגש מאור. א. הייתי שלא היה מעד הייתי אנו ממורים את ההמננה" ומבקשים לנתנ בוחירות (כגלל אופי הייתי אנו ממורים את ההמננה" ומבקשים לנתנ בוחירות וכגלל אופי הייתי אנו ממורים את ההמננה" ומבקשים לנתנ בוחירות וכגלל אופי

חיפה: רח' טשרניחזכסקי בן סיוויה מארים בימל צרפתי

בין שמחות. כל השבוע אני זוי בישראל עובר עם ישראלים מבלה ומרבר אתם כשווה בין שמחות. כל השבוע אני זוי בישראל עובר עם ישראלים מבלה ומרבר אתם כשווה בין "ואצי שאל את רוד: האם אין לך הרגשה שפשוט יצאת לחופשת שישבתו שווים ורק פעם בשבוע, עם בואי הביתה, פתאום "תן תעודה", "מי אתהו מה אתהו"

לכל חייל סמכות לבדוק תעודת זהות. אם משהו לא כשורה בעיניו, תילקה י מלות השתכין השתתות, שמימיהן זורמים ברתבי המתנה, המובילות לאגם החיעון" התעורה למימשל הצבאי או האורחי. למחרת יאלץ המקומי להבהיר את עניינו. לא מודה אנו מו בלכנון. מי שלא ראה לא יאמין. ככל זאת משהו השתנה. בפעם תמיד ימצא את הפקיד הנכון והוא יאלק לבוא ביום אתר ולבובו עוד יום עבודה. אנו מודעים לסמכותגו ולתוצאותיה ומשתרלים לא לנצלה לרעה. חשוב לא לשכוח שאנו תודכים, הוראות, ועוד והוראות. הפקודות לגבי התנהגות בשטחים הן חד עוסקים באנשים. המטרח לתת ל-טובים" שבהם לחיות את חיי השיגרה שלהם ללא 🚛 ונדושה הספרה על שמידת כבוד התושבים. כל אחד מאיתנו קיבל מספר 🛮 הפרעות, ולא לגרום למרירות מיותרת. לפני שיצאתי למילואים סיפרתי ללקוח שלי היכן אני משרה לשנן או לפחות לשאת אותן כל הזמן. הוראות התנהגות בשטחים, היכן אני משרה והוא גילה לי שאחד מפועליו, תושב אותו מחנה הפליטים, ניצל את הטלפון שלו ללא רשות ושוחה עם אחיו הסטורנט בארה"ב. הנוק: מאות שקלים יאין מון להבין לאוד תדריך או שניים. מסתבר שלא מספיק להבין. צריך גם כיסוי מרשים. אין לו אמון שהמשטרה תפעל ולכן ביקש ממני לשוחה עם הפועל. ראיתי

בשכת לפני הצהרים נוסעים בשכונה נחמרה בשולי המחנה, ונקלעים לתגרה משפחתית כגלל בן־דוד שגרם לתקלה בחוטי החשמל. בקושי מפרידים כין הניצים משקד הנודה, יוצא מעורו כדי שובל ידפוק כמו שצריך. מומן לא ראיתי ומומינים אותם לבוא למשרדי המימשל ולהסביר מדוע התאמנו במכוח. בשלב וה יאן מכע שמקיים מומנו ומנלה נכונות לעוור לאנשי המילואים כמו ש. כבר כיום המשפחה כבר מאוחרת מחדש. מכחישים שבכלל היו מכות, וכבר לוחצים עלינו הדפן פנודים לספר לי שוצא קצין אשר הועבר מנוזרה אחרת לאותר שטירטר את בהתקהלות צפופה. אנו נחלצים לא לפני שארי יורה באויר. הלקה: אסור להתערב

חריכך מנסים לעלות לחילה על פיסגת גבעה, אכל הדרך חסומה בחביות. מבקשים מבעל הווילה שיפנה את הדרך. הוא מסביר שבלילה כאים כל מיני "אלמנטים" ומגלווים חול מהגבעה עם משאיות, מטרידים את בנותיו, והופי בים את הגבעה לבית זונות. אדי נדלק ומאלץ אותנו ללוות אותו כל ערב לגבעה כדי "לשמור על שלוות התושבים". הוא נרגע רק אחרי שנתקלנו כפרוצה ולקחו ושלחנו אותם לעואול. לא ברור מרוע המוסלמים הקנאים במחנה לא כרעו אותה לנורים. מסתוכבים שם הרבה -חוורים בתשובה" הבולטים בוקנים וכיפות לכנות. מספרם גדל מאו המילואים הקורמים. גם מספר המסגרים גדל וחלקם הורחב.

אסור עלינו בתכלית האיפור כל מגע עם נשים. מותר לקחת מעורת זהות מאשה רק באמצעות גבר מקומי. לא כולם מקפידים על הכללים. יום אחר הצטרפו אלינו מסמר חיילים סדירים. אוצי שקיבלו את התדריך, כולל בנושא הנשים, הופיע תושב מפומי בשער הבסים והתלונן בצעקות שהנערים האלה העליבו את אשתו. הוא שמע אחר נשהם אומר עליה לחברו בתראה איזה סוסית", וחשב שאף אחר בסביבה לא מכיז עברית. הבעל, דתי קיצוני, נפגע ולא ויתר עד שהוכטה לו שהחייל יקרא לסרר.

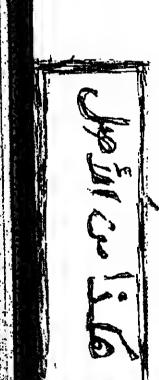
אין שרות מילואים כלי איזה יום שנה. כ"ט בנובמבר, 15 במאי, יום ה"פתח". יום אחצד ג'בריל. לפני כל יום מתארגנים לקדם פני הפגנות, הפרות סדר, ציור סיסמאות. הבערת צמיגים ופיצוץ מטעני חבלה. המתכלים לא מאכזבים. ככל אחר מאותם ימים וווה באיד. וצמצה משותק כחדף עין. העגלון מפסיק להכות הילרים כבר - נושמו סיסמאות לאומניות על קירות הבתים ונזרק מטען או בקבוק תבערה. נתקלת מות המתה בשותק כדדיף עין, העגרון מפסיק להבות והילוים בשות הללה מציאים החצה את דיירי הכית הסמוך, ומטילים עליהם למחוק אחר. חודים אחרי חצי שעה והיא מחוקה בסיד. מהיכן הסידו אני שואל את דורי, והוא אומר: אם בחמש בכוקר הצבא יעיר אותך ויטיל עליך למחוק סיסמאות, גם אתה תשמור סיד בכית על כל צרה שלא תבוא.

המטענים שנורקו לעברנו ולעבר המחנה הצכאי נפלו כמרחק עשרות מטרים ולא סיבנו אף אחר. התנוכה בירינו אך ללא תובאות. המשען נורק נסוטרי קיך או תוכוח

אודות לעונים מיקששש הגבול בין החפקיד צבאי לבין תפקדו שיטור. יוצא מן הכלל מון שעים בנית המשפט. כאבא לילדים קטנים קבלתי את הכניסה לבית פרסו די קשה ילרים מתעוררים ומפוחרים, אשה או אם בוכיה שמכינה מעיל לעצור חוצה בקשר. יציר מרווח שנתקל בשלושה צעירים שתתהצפו אליו, ומבקש ומחוצנת שנשאיר אותו כבית - יוצרים מצב לא נעים, כלשון המעטה. אחרי המעצר הישה לביותו השנתקל בשלושה צעירים שווחוצש אין ישבירים שווחוצש היו היאשון אברו לי תוחיקים שעוד אחרגל, עלינו לעבור ללא דופי כדי למנוע נורור, מיים עלינו לעבור ללא דופי כדי למנוע נורור, מיים אחר בעיצובה של התקיית בעלאומיתי מסוג המריבות שכבר היאשון אברו לי תוחים למנוע ביותר מיים יייונו אנובר בעיצובה של התקדת בתלאופיתה מסוג המדבות שביי התקדם פוני החלה לפני שיאור מוכיל את התבורה לבירור במשפרה מספר לי אבל אמור להתרגל. אתרת ניכנס לקדות חושים בכל הנושא של חופש הפרט וצינעת אלות לימות לפני שיאיר בעביר את החבורה לבירוה במששה וי שביה היות המונים למצוא ביו שלא תביא אותנו למצב הזה. מחשכות אלה מלוות ביות אותנו למצב הזה. מחשכות אלה מלוות של היות ביותר ביותר ביותר ביותר מלוות שבייותר מיותר ביותר בי אותי אולי קטונחי מקהגיע שתרון. אני מקווה שבצמרת חושבים על זה בין נסיעה שנות הוא מפקר וחידה ששרתה באחד ממחמת המליקים, בוגר ישיבה לנסיעה כי יש כבר הברא אשר ששים אלי מעצר, ולא ידרגע בלילה שלא יהיה כו "עשל בוראקיבא ולשעבר חושב אלקנת שבשומרון:"

"אלשר בוראקיבא ולשעבר חושב אלקנת שבשומרון:"

"אלשר בוראקיבא ולשעבר חושב אלקנת שבשומרון:" THE RESERVE

בבית כרמל אתה קונה שטיח ישר מהמקור.

- כן. השבוע יש מבצע אדירן
- גם טוף שבוע זוגי חינם במלון 8 כוכבים בהרצליה פיתוח; וגם 12 תשלומים שקליים לא צמודים וקבועים מראש,
- על כל מלאי השטיחים כולל שטיחים מקיר לקיר ועבודת יד.
- "סוף שבוע זוגי חינם" על כל קניה מעל סס בוא כותר לקנות וגם להנות. כפוף לתקנון חמבצע הנמצא בסניפי הרשת.

רוךיפו 13 + רתובות: * באר-שבעו

שלוואל תבציב 6 (כתוך תפסגי)

שטיחי כרמל קונים ברשור הישיר

פשרש בתרופרשת עיט

שת ה א אתר, בעסה כביצי הממסר כלי לשבור מון כדי לוכות לגדל את האפרוחים. ניהול מפרות מו אם לא חלמה עלים, הוא אפרוח כזה. נעים ל מצר, היא אומרת, להחשב מרתוק לאכזרית צפעית כשמתקרנים – מתגלה פתאום אשה רכה בת שופוקת קצת באומרה זאת. משחק מגרה שי

פופ, פקיבלה עכשיו שליטה על מותם של לים נולדה, כבר אמרנו בתוך מסע בריחות מסוכז. מיצעלאים מסענים קשים, תיבת הזיכרון שלהם

יוו ילדה הייתיז ילדה רצינית, ' ששכבה שעות על הבטן ברגליים מקופלות עם ספרים. תון כי בדדך הביתה הייתי גומאת את הספר, ורצה לי אשר פעמים כיום, עד שתנעתי להמדר מיוחר ל נענים כיום. דרכי ההתבלטות שלי כתברה לא ה משקים וספורט, בערבי שישי הייתי אוספת מים חות עץ זית ומספרת להם סיפור בהמשכים. ל ביתי התברמנית הפלמ"חניקית, וכצופי הריאלי, מסשטם הברמל, היו כי תסרונות: לא שמרתי את מליפנועות החלמים, גרבי ניילון שנה לפני התקו, שה נובע לא תיקני. אולי רציתי להפגין את לשו צו הערך הישראלי המקודש: להיות כמו כולם. אותי השקימת היתה רצופה התרנוויות ואי-הכנות מנד משודש תרבותי אירופאי לישראלי. סיפורי היו להם חוקי, ובלילות הופיעו סיוטים על שק הכלצים את הורי, אופתי ואותי בתרך ומוריקים

עולם השואה הביתי התפתח אצלי למודעות שווח פוליטית, לתחושת צדק ששברה את הטאכו י של על השוואה בין נאצים ליהודים. ככל מעם שעולה פוד כדל אפשרות השוואה. אני מתקוממת פיסית מי זוכרת את הכוקר כו החייעו על סאכרה ושמלה היה שם פרס שטילטל אותי: תיארו בולדוזר פק הפלוה כה קיכלו ניצולי השואה את הארוע. משפתת תעובי, זה רק ערבים, אל תהיי צוקנית מת, את יודעת מה היו עושים לך ערבים לו תפמו שות ש כאלה שהערבים נתפסים אצלם כהמשך

מ פופת המפר אך לא מניתה להציץ כו. כינתיים ית נוברת בעבודת הבימוי שלה על ערב של רחל שו מוצה המתכחצת ומצטמקת, צל של עצמה שיות תיים, ואון כשנפלה מתחלון, חשתי לראשונה א כל כה שאיע מאו, בהתנטייות הכי לשות ומחי דונקא את המיתוי שבחיים, הקשיים לה החשק לחיות, איני יכולה לראות עצמי לאל כוח של כנותו, בתקופות הקשות אני לקצולה חבי מטורסים של חייני ענו, נו, משש או עדמר, נאני רואה שאני חולכת היום מיה משולנו תח תודעה י תמיה בשלומה ישוה הנודלה של עצמה משקיפה בפלסקרו

שוש אביגל: אם אתה לא מזיע – אתה לא חי.

ככל שחלף הזמן - התסכול גבר ותחושה זבותית משפילה תקפה אותי. מה את מוכרת את עצמך, ובשביל מה, כדי להתנסח כשטחיות למכנה רחב ככל האפשר?

על עצמה, שלא תלך לאיבוד השליטה. היא זוכרת את כלום, לעשות הכל. ויש בי גם אוטי פרולטארי: לקחת כוח וחויות האדיר של רוזל מרכוס אחרי שתרצה לא היתה. הן המשיכו בעבורה, אכל כשהגיעו למונולוג אחרים. אני קודחת חורים בקיר, מנסרת, מגננת, מתוך באהבה מאוזרת" של עמוס עוז, עליו עברו לפני האסון, ובו מקוננת הגיבורה על הודהמות הים, העצים, חציפורים, הגיעה רחל למשפט: "כאילו ילר היה לי והילר הזה מת לפני". רחל לא התפרצה היא עשתה פאוזה, והמשיכה הלאח, מוחקת את המשפט מהמונולוג. נהיא היתה אמנית ההחלקות", אומרת שוש, בהחלפות ומעקפים המאפשרים לך להמשיך. היא היתה נהר חיים שמתפתל במסלול מלא מכשולים ומהמורות, ותוך שאינו מוליך ישר לים, הוא מתקדם ובונה את עצמו."

את לא מרברת במקרה על עצמרו" אני שואלת, ושוש אומרת שכן. גם על עצמה.

שהיתה שוש בת עשרים ומשהו נישאה למי שנישאה ובינתיים התגרשה ממנו, וילרה את עידן. עד שהגיעה לשנתו בראשונה השבה שהיא אם לילר רגיל. את השיחה על עירן אני רוחה לסוף 🗗 ו בתה בחיים: נה היה קיץ קשת, מוטל במוות. היה - תמיפנש. שוש תורה בהתרגשות, באשמה, באחבה, בנקורת תורמה, ליל שישי, ריח תמחי אומה וביצים, לא מחכים למישתו מיותר בוילח הענקית באפקה, ואולי כן. לפני כן נערך כאן ניקוי שולחן, חייבים שלמה שלמה היא ריחפה מהחלון ואני הוא או מי שעומר להתודות בפניך. השאלה הלבר בחברת אנשים הם הכי עמוקים, הכי אפלים. שלמה היה משהו מפתה בתרצה המרחפת להבין את מי שעומר להתודות בפניך. השאלה הוא מפתה בתרנה עומם האחרונה לנסר החלטות כל היום. השורדבית היא, מה מריץ את שום, הנראית מן הצד ההמולה, עומס האתריות, לנסר החלטות כל היום.

אני חושכת שאינני מראריסטית במוכן המקובל אמרה ז עכשו מזרקקי לאוזן קשבת, יהיו רגעי ברירות. של המילה, אין לי מנמה שאליה אני הוחרת להגיע אצלי המצאי בית לא אשכה לה את והי. וכלום לא יעמת בררבי, עניין שרת תחובור היא לכן וכלום לא יעמד ברובי, עניין שנו ואובן אות עצמה, אלת שבהם היא ממוקדה יותר מידי בעצמה.
שמות, וגם המשרה הנוכלות נפלה עלי. חיי הם עצמה אלת שבהם היא ממוקדה יותר מידי בעצמה.
תהליך מתמשך של אי בחידה נעלדי נצח באלה, בהם "הייתי רוצה להיות מסוגלת להקשיב סוב יותר
החליםו שלא לכחור וואר" עפשור אני בעונת לאנשים הוא לוכה גם בטיפה ואחולה של קשרים.
החליבות מניצ אותי האבת חיים ברה! לא לומסד

כלי בידי ולכצע במו ירי. אינני טובה כלהעכיר תופרת ומכשלת בהתקפים. רווקא כשנים האחרונות יש לי תחושה שיש שיטה כשיגעון שלי וכל עימוקי מתחילים להתקשר. זו אינה תוצאה של החלטה אלא תוצאה של מי אני נוצרת להיות. מיז תגידי את... מישהי שכשאעצום את עיני אומר לעצמי: רווקא נעים להיפגש. קרייריזם מתקשר עם נחישות מתוכננת ואני, בחלומותי הפרועים, לא תכננתי לנהל את תיאטרון הילדים והנוער ער שכאה אורנה פורת והציעה לי משהו שנשמע לי בהתחלה כמו בריחה. מה שמתבלבל אצל מי שמייחס לי קרייריום הוא יצר ההתכלטות והאגוצנטריות הלא נעימה שלי. אך לא התכלטתי כדי להתכלט. מאז ילדותי, בה חלמתי להיות סופרת, רציתי ליצור עולם, לעצב מציאות. כך עשיתי דברים מעצבי דעת קהל שהיו אולי כרוכים בחשיפה אישית לי שמישהו נפגע, ארגיש רע. כפו כל יהודייה אני טוכה ברגשות אשם. אני אגוצנטרית לא מזיקה אמת; בהתמכרות כמוני."

אולי מעורכת כאן בריחה מהלכדו", אני שואלת. מוכה לוכוח, אל עולם טוב יותר. פחדתי נורא מן הטורדנית היא, מה מריק את שוש, הנראית מן הגד ההמילון ששט וחות לברך אותי על המינוי, אחרי מו משונה בחיר השבתי על המוות כלא שואשת קרימה ממשימה למשימה כמכונה קריירה עד בשינה בחיר השבתי על המוות כלא שואשת קרימה האמיתי תא להחות שרת היגוך. שבקושו שוחתנו קודם בזמן עכורתי ב-רברי, היא שאומרים כי ותומה האמיתי תוא להיות שרת חיגור. שבקושו שוחתנו קורם בזמן עבורתי ב-רבר", היא

יש לה רגעים, אומרת שוש, שהיא לא אותכת את

(המשך מהעמוד הקודם)

חברים טובים חייבים להיות אקטיביים, ולא – היא עלולה להיעלם מחייהם. "לא, אני לא אכזרית, יש לי מעת לעת התקפי זרון ילרותיים".

ה קרה לך בגיקורת על יוסי בנאי ששיחק 🥻 את גארמונד קין", את כתבת עליו: שחקו שהיה שחקו משחק שחקן שהיה. סתמת עליו את הגולל, לא? "לא, זה היה כעס, לא והכעים אותי לראות לאן הגיע. הוא מכר ציפיות, התחנתן כאופן כידורי, מכונת נחמרות. אולי סייעתי לכך ששכ להבימה ל-נמר חברבורות" כעבור שנתיים." שוש אומרת כי היא חושכת על ההצגה, לא על הארם בכתיבתה, ולא רק שאינה מכה על חטא, אלא אף גאה בכך שלא עשתה מעולם חשבונות. אולי זהו איריאליזם נאיבי, היא אומרת, אבל יש לי תתושה שאני נותנת משמעות לחיי רק אם אני משפיעה, איש אחר מלבדי לא ייתן משמעות. שלפעמים קלעה לתחושת השפלה, זה היה בימי הביקורת ב-שמונה וחצי" בטלויזיה. קודם החמיאה לה החשיפה, דלתות נפחתו כמגע קסם לשוש מהטלוויזיה, אכל הצורך לחשיפה רווה ועלה על גדותיו. חשה נפלשת. נשפטת על צבע איפור וגוון חולצה. .ככל שחלף הזמן התסכול גבר ותחושה זנותית משפילה תקפה אותי. מה את מוכרת את עצמך, ובשביל מה, כדי להתנסת בשטחיות למכנה רחב ככל האפשר?"

ש לו חרר בביתי עם משחקים וכגרים. הוא אותב להתעסק בכפתורים ואביזרי חשמל. אני רגשותיו בקול. 'איזה יופי של הצגה', הוא קורא פתאם בקול. תמים, טהור, אין לא הכמות. פעם ראשונה כשזה מבחוץ. אני מקנאה ביענקליה שהקרים לדבר על בנו. קרה, החביישתי, ניסיתי למתום את פיו, עכשיו כבר את יודעת" לא. לא, אני לא חופשייה מכושה ומכוכה שבהיותי אם מקום. בסופר מרקט הוא יכול לשאול שאלות של ילר בשריון. הם לא יחררו, המבטים הם בעייתם. עידן לומר המודעות שלו מתפתחת, אני פוחרת מן היום שיבין אומר שלא יתפתח, תגגנו לו כר מצווה בצורת פיקניק

אכזריות. כעם כאוב על שחקן שאני מוקירה עכשיו על עירן. .עירן הוא כן 13, אך לא נראה

כן 13. מאור מתוק, יפה. אחר הדברים הקשים לי במיוחר הוא הפער בין המוגבלות שלו לבין המראה החיצוני הכמעט נורמאלי. לפתע, בשנתיים האחרונות תימני, כמו של מורתו. מדריכים ומטפלות מדריכים אותו להתמודר עם הסביבה, אורנטצייה חללית, זמנית. עכשיו הוא לומר מוקרם ומאוחר. הוא שואל אותי מתי אשוב לבקרו, אני משיכה, והוא מתחיל לחשב. הוא היה בן תשע כשקרא לי אמא. אני בכיתי כאותו יום, שנים היה אריש לבואי ולכתי. יום אחר הוא התעצב כשהיה עליו להיפרד. הוא שאל, את אמא שלי, נכון. פתאום היתה לו אחיזה במציאות. עולם רגשי נולד. אחר כך הסכרתי לו שאני אמא רק שלו, ווה מצא חן כעיניו, הכלעדיות שלו.

לילד כוה. לעמור במבטים. אני לוקחת אותו איתי לכל בן שלוש, הוא נהנה לברר מחירים. אין לא שליטה על ווליום קולו, לפעמים הוא מרכר בקול. לא, אני לא חשה כבר כוצים של מבטים בגבי, אני הקפתי עצמי להשתמש במחשב כים, הוא עור ילך למכולת לבדן. גם בנו של מחואי מוכר. הפיתוי הוה אל הפינה האסלה למה מתכווגים ילרים שלועגים ל'מפגר': היום הוא ותיאטרון יכול להיות מכשיר לכך. אטור לחכות חושב שוו מילת חיבה. שישאר ככה. לא, אבל או זה לליטופיו של העליון, להמציא תרוק מעבר לנו, אלא בסאפאריו, חברים, שירים, מתנות. קצב ההתקדמות האחזות בסיבה עליונה היא דרך בריחה. שני הנוורים שלו בקריאה מדהים. משכוע לשבוע הרא מתפתח. המחכים לגודו מעדיפים לשכוח שגורו לא בא אתמול, קברם משבתי שהוא רק לומר צורות אותיות ומילים כי אתרת יהי עליתם לקחת אחריות ולמלא את חייהם בעל פה עכשיו אני דואה שהוא מצרף הברות למילים. בתוכן אחר. והוא שאל שאלות על תכנים. זו תגלית מרגשת כמו היום בו קרא לי אמא לראשונה עידוי וזוא מכונה. דיבור לא ממסיק לשאול, 'פעמים זה קצת מעצרו אכל אני יודעת שהוא הלום אתיות, הוא נילה כ' הוא מוקד מילים, ואותיות, נפתה עולם בסנין, הוא מוססם

הוא היה בך תשע כשקרא לי אמא. אני התחלתי לחוות עימו את הווית האימהות. כי ער או בביתי באותו יום. שנים היה אדיש לבואי כפריחה מאוחרת הוא החל לפרוא, לשחק, להיות ולכתי. יום אחד הוא התעצב כשהיה עליו בהרצליה, עם המורה הנפלאה ערנה. פתאום אני להיפרד. הוא שאל, את אמא שלי, בכון. שומצת את הילד שלי פורא. בעברית צתה במבטא

לקרוא שלטים, תוויות. אולי, אולי... באיוולתי אני קצת נכוכה לגלות שהפכה מפאם פאטאל של מתפעלת מכך שעידן קורא. אבל הרי חשבתי שזה לא יקרה לעולם.

"ההתעקשות של המדריכה שלו, ערנה, מעודרת הערצה. חבל לי לראות את קשייו הכספיים של המוסר. יש ילרים כו שוקוקים למחשב כים מיותר עם כפתורים גרולים כגלל קשיים מוטוריים. ההוצאה מככירה על המוסר, שלא לרבר על מחשב שאפשר לכתוב ולצייר על מסכו בלחיצת מקשים קלה. הקצבת משרר הרווחה קטנה, אקי"ם מנסה לעורר שינוי. אני חברה באקי"ם אך נמגעתי מלרבר על עירן כי פתרתי שיאמרו שאני מושכת אלי ארכה באמצעותו. שינידוו היא מהטלוויזיה עם הילד המפגר. אבל התבגרתי, לוקחת אותו לתיאטרון, שחקנים ויחסי עם עירן בגרו. כשראיינתי בטלוויזייה את יעקב אוהבים אותו, כי הוא מביע את רז על בנו, האשימה אותי דליה רביקוכיץ ששאלותי היו חצופות וחודרות, אופייניות כביכול למי שבא

שאנו חוזרות לדכר על תיאטרון גדמה לי ששוש כבר קנתה לה וכות ללמד אחרים. -זוכרת שריכרנו על הפיתוי שכמוות שחשתי עם מותה של תרצהו נושא התאברויות הנוער כתקופה האחרונה מטריד אותי. נערים ונערות יפים, מתונגים, לאחרונה והמזמינה, צריך לעורר בהם כאיזה אופן זיקה לחיים. מהיכן הוא מגיע, מחוצפה או מהפחודה למלא את הריק בכוחות עצמנו. לקחת אחריות.

> -שוחחתי על כך עם פסיכולוג. מסתבר שההתאבדרות בארץ לכשו ממדי מנפה. ניתן להצביע על מלחמת לבנון כנקורת החרפה. נשכרו האמון בצירקת המלחמה, אברו החכלית והמטרה החינוך הביתון ככתי הספר לא עמר ממנחן המציאות", שוש

הביקורת למורה חמורה. אבל לא חסורה עד כדי כך שתימנע מקו פוליטי. בחשוב להתמודד עם בעיוה כוערות, כלי לחכות שיקום מחואי גאון ויכחוב עליהן". גולת הכותרת של הרפרטואר, שעוצב קד עם המנחלת האמנותית פנינה גרי והסמנכיל וצחק קלונה: היא מיני סדרה בשם במשפתה שבואת" שבארנעת פרקיה שכתבה מרים קיני ירובר בבריתה מן המציאות כאמצעות ירידה, או חזרה בתשובת ידובך גם ניווסי נוער ערכייונודי, ולא רק כסידרה אלא גם כיפיצון ברחוב אהלך. סיפור חייה של מביה שוחט (יוסי הוד הפטיכיאטר יכותוב): בתרנגול כפרות" של אלי אפור יעובר למחזה המתמורד עם המתגלותו של נוער עולה תרש כשנות החמישים לחכרה הקיבוצית: חמיבה מחזות לגיל הרך תעסוק במשברי דחייה וחריבות, כמו למשל, מחזה מדע בדיוני שבו פוקר חרור את כדה הארץ ומתבונן כו מבחוץ (כבימויה של הנית וכני). המתאית גורן אגמון תכתוב מתזה מחייה: על כן כמד המתמודר עם אח קטן שתרך לחייו. בקיצור, שוף מנסה לחלץ את התיאטרון לילדים ולנוער מתרביונו, שאינה בהכרח צודקת לטענתה, כתיאטרון מנותק כלתי פרובוקאטיבי, מתוק עד שיממון. לשם כן. נקראה לחרור למפעל חייה של אורנה פורת, שלא נחנה אולי כחוצפתה של שוש.

בעניין התוצפה אני שואלת את שוש, כדי לדעת . אחת ולתמיר: -הרעד שבקולך בחופעות ציבודיות, התייסרות" היא אומרת, .כל הופעה פומבות, אפילו לפני שיעור שאני נותנת האוניברסיטה כדוכה בהתרגשות איומה. אני מפרפרת, אני מנסה לוכוד שיעצו לי לא לשבת רגל על רגל כרי לא לעצור או הסרעפת ולהנביר ככך את המתח. אני נושמת עמים לפעמים יוצאים נמגומים. אבל לא אוותר, זה פוג להתרגש, אם אתה לא מויע – אתה לא תי."

ולא ריבונו עוד על אובה. אוהו, מוסוים יודעי רבו, היו לה סערות רבות. אבל בעצם דיברנו על עידה

שרות פוקס

אייר תשמ"ו מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

33. אל עינות גיבתון

ש שיול קצד לשעות אחר ליד נען, בין כרמים שפורחים עכשיו תצחים היפות של הקיץ. אל שדות החמניות ליד נחל השלוי תא כולל נסיעות קצרות שה. והליכה נעימה בשדרה הבלים באיוור השפלח. הדרה לידי

לשות תותיקות בין כביש ירוש-לידושון לבכיש המולין מעקרון משתיבתים לתולדה ולצומת נהי משתיבתים לתולדה ולצומת נהי דרך שניה עוברת מצומת ביל"ו השפלת זהו שוק איזורי אמיתי וכד

מהיפות בארץ, שתחילתה בפסל ישן באיזור השפלח, קרוב לתל ונאיבי של בתיה לישנטקי, כלת פרס שיב קרוב לראשון ולרתובות. הלי-מקצות ויפות בשבילים בין שדות מיות, כרמים פורהים, שדות חיטה תודם וקצורים. ויש גם שתי חוד ישראל תשמ"ו. אל דרכי השפלה החוצות מסילות ברזל שקטות לר רושלים ולבאר שבע, בין שדות זהר שבחן אם בוחים שבחן אם. בים וסבך ירוק של קנים ופריתה וורו־ ש שוח בשקט ובצל. ושמורוו טבע דה טבולה בשמורת הטבע של עינות קשה שתחוות בקיץ ובה נביעות של גיבונון וכיוון שהמים זורמים בתעלות ים, כלוחים מעט, הזורמים בחנך תלת קטונת מעשה ידי אדם. אפילו קטנות אפשר גם לשכשך רגלים במים

שן. שיעו בדוכים חוליות קצרות שבוחובה הראשי עדיין נותרו בתים

בשתי הדרכים האלו חוצים גם דרומה מלוד או מרמלה לכיוון רחו" שני מושבים קטנים וסימפטיים, גני־ יוחנן ויציץ, של עולי לוב. דרך שלישית, מובילה, בקיצור ולענין, מכביש עקרון־תולדה ישר אל תוך דרך עפר לשמורת עינות גיבתון, לחמניות ולחורשות האקליפטוסים

> ונתחיל מהדרך הארוכה בין הכך קטנות אפשו גם לשכשן הגלם במים הקרירים. אל עינות גיבתון מובילות שלוש אל עינות גיבתון מובילות שלוש דרכים: תארוכה וחימה יותר עוברה דרכים: תארוכה וחימה יותר עוברה שמים שות השבניות ועונת הצות ליד קיבוץ נען, קיבוץ בן 56, כ־10 שמתקיים במרכז רמלה בכל יום רבי־ מלקיותד המבשיל על עצי חתות ליד קיבוץ נען, קיבוץ בן 56, כ־10 שמתקיים במרכז רמלה בכל יום רבי־ מללה נון טיול אל המישבצות הדד מינה של טיול אל המישבצות הדד ביינים שלישי, השוק הזה מתקיים בלוד והוא חזול והטסגוני מכל שווקי ק"ם מרמלה, ראשון חישובים של עי. ביום שלישי, השוק הזה מתקיים בוגרי הזנוער העובד". בלוד והוא חזול והטסמוני מכל שווקי

ישנים ויפים, ובית כנסת יפה במיוחד.

ולדרך עפר שניה, אל שדרת הדקלים של חולדה. חשוק של לוד ורמלה: אי לבקר בו. הוא מתחיל השכם בבו־ קר ומסתיים לקראת הצהרים.

ו. ● הדרך הארוכה והיפה נוסעים

בות. פונים מזרחה לכיוון נען. לפני

נען פניה ימינה, דרומה, בדרך חולית,

עבירה לכל רכב. נוסעים בין כרמים▶

עונת התות

ל בר התרגלנו לתות שדת עד ששוכוזים את התות שגדל על תעצים, לא תות סגול'כחה אלא תות לבן וורדרד שענמי חעץ הנמישים כאילו מושיטים אותו ישר

כיוון שכל איזור חשפלח מכורך בעצי תות גדולים זגטושים הממשוכים לתת מרוים כל שנה, לשום אותם על מפת חטיולים וחולולות. • לאורך כביש ראש העין בן

ממורת לכביש, בוער ב"ח • אומת בית דגן - עץ ענק ליד • אבו כביר בדרום חל אביב, מול

י(פולה) ועל הגבעות סביב. ווערמפיאדוו. מכנסית חרוסית - בנית לגבעת מרחוב הכעל.

שדת חמניות בשמורת עיוות גבתון צילמה: שי גינות

מעריב

למושב גני יוחנן, מושב חביב וצנוע. אז התחרות על משיכת החרקים פונים שמאלה ונוטעים לאט ברחוב שיאביקו את חפרחים היא קטנה הראשי למושב יציץ, של הטריפוליט־ נים. לסיבוב טבעתי קצר במזכרת בתיה, ברחוב המיסדים, אפשר לפנות ימינה מגני יוחגן. ממשיכים לנסוע במושב יציץ עד שהכביש וומר. מי־ מין – יש גן ילדים וסוכת גפנים ומי שמאל – בית ספר. פונים ימינה, ליד מגרש הכדוסל בדרך חולית. משמאל חוצים אותם, יש עכשיו שלט עצור וקק"ל חניון חדש עם ספסלים ושו־ לחנות. אין ברז מים, אבל יש מים זור־ מים בתעלות על יד. רואים תל שבתו־ כו חבויה עיר קדומה, ומגיעים אל שמורת הטבע עינות גיבתון. יש של־ טים. כאן יש שבילים לאורך תעלות המים. המים נקיים (אך לא לשתייה) ווה שנים דואג משרד הבריאות לנקי־ ון המים מקינים של יתושים. לכן אפ־

> שמורת טבע • עינות גבתון היא שמורת טבע קטנטונת. זהו שקע קטן באדמת השפלה ובו פורצים מי התחום העליו־ נים ומבצבצים על פני השטח. למולם, הם מלוחים, אי אפשר להשקות בהם או לשתות מהם, ולכן הניחו להם לז־ רום כאן בחופשיות בתוך תעלות רפר דות אבנים, תעלות צרות ונחמדות. שטח השמורה כ־80 דוום ובמשך כל הקיץ יפרתו פה צמחי המים. בסבך הירוק של הקנים, הסמר והטוף רואים את הפרחים האדומים והסגולים של שנית גדולה וערברבת שעירה.

מי שחי ליד מים, אומר איציק גל

מאד. יש כאן פריחה רבה ועדינה ועל המים צומח גרגיר נחלים. בסוף הקיץ, יפרחו כאן, על התל, ליד פטי הרכב, החצבים הראשונים באיזור. זוהי פינת חמד במשך כל הקיץ, מקום למנוחה, לפיקניק ולטיולים קצרצרים שבהם, למרות השטרו הק־ - מובלה קטנה ולפנינו פסי רכבת. טן יש עדיין הרגשה של גילוי מקום חדש ופרוע. יש חורשת אקליפטוסים בולט. המסילה לירושלים. ממשיכים שניה שבה כדאי לחפש עץ אתד, בדרך העפר לחורשת אקליפטוסים יחיד ומיוחד. עליו חיים הנקרים, צי־ בדרך העפר לחורשת אקליפטוסים שניטעה עוד לפני המדינה. בשנה סדי ללכוד את החרקים החיים בקלי-שעבר התקינו כאן המועצה המקומית פת הגזע. האקליפטוסים בעינות גיב־ תון גבוהים במיוחד וכיוון שהם ניטעו ברווחים סבירים הם יוצרים חורשה יפהפיה. עץ אתד התחבב על הנקרים וכל הגוע מנוקב נקודות נקודות

פורחים מאוחר בעיצומו של הקיץ, כי

אל החמניות. דרך עפר, עבירה לכל רכב, מחברת את שמורת עינות ניב׳ תון עם כביש עקרון־חולדה. הדרך עוברת עכשיו בתוך שדות חמניות אדירים עד האופק. כאן מומלץ לע־ צור את הרכב וללכת לטיול קצר בד-רך העפר הרחבה בין שדות החמניות. ומשמאל רחוק, רואים את שדרת הדקלים שבה נלך אחר כך. הדרך חו־ צה את נחל השלושה, ע"ש שלושת חברי קיבוץ חולדה, קיבוץ של "גור־ דונית" שעלה לכאן ב־1930, ויוצאת אל הכביש לצומת נחשון. מדרך העפר פונים שמאלה, מזרחה אל הכביש, נוסעים וחולפים על פני הכניסה לקי־ בוץ חולדה. שלט לבן של הקק"ל מסמן את הכגיטה שמאלה לשרידי

הבולטות מרחוק כמו מהרוזות שחור

בית ישן "בית הרצל" שסיפורו כחוב בר, פקח רשות שמורות הטבע, יכול על שלט במקום. המקום עזוכ וכאן לפרוח מתי שהוא רוצה. צמחי המים כדאי לחנות. מכאן הולכים בכיוון

מץ מתוק שאין דומה לו. גם זו תחיר

בגני יותון ובמושב יציף וממשיכים לפי המתאר במסלול הראשון. • ג. הדוך הקצרה לעינות ניבתון.

לא רק בתל חי

שנת 1907, בלב איזור חקלאי של כמרים ערביים רכשה הקק"ל הלקה אדמה והושיבה עליה קבוצה חלוצים עבויים, אנשי העליה השניה. הם נרו בחצר סגורת, כמו חצר תל חי, ועסקו בחקלאוה ובנטיעה ביעד חוצל". לבן ניקראים שרידי חמיבנים "בית חרצל". במאוישת תרפ"ט (1929) הותקנה החצר העברות ע"י מאות ערבים מישובי העביבת. בקרב נפל מפקד הולזה העברית, אמרים צ'יוויק. תשע שנים קודם לכן נתונה אחותו, שוה בין מניי חל חי. אל האודרטה לזבר אפרים צ'יזיק ומניני הולדה, מניעים בחליבה מ..בית תרצל" לכיוון שדרת תדקלים. ותו פטל שמדשים חיום בואיביות ובמשטות שלו. עשונה אותו מפלה צעירה שהתודש, בשנוה השפתים שלה, קיבלת את פרס ישראל לאמנות. על תפסל כתוב: בפח נפל אפרים צ'יויק בחנים על הולדה. וכר עולם למגיני המולדת. תל הי התר"ם – הולדה התרב"ט". בשנת 1920 עלו צעירים יתודים מליטא, חניבי "נודדוניה", לחולדה והקימו כאן קיבוץ. את בתי הקיבוץ רואים מעבר לפדות תחיטה, מערביה לעדות

שדרת הדקלים ובחצר קטנה מימין העוקף את קרית עקרון ונופעים לכיר מגלים את הפסל שעשתה בתיה ליש ון קיבוץ הולדה, צומת נחשון. כי שדרת הדקלים. דקלי ושינגטוניה

כמו בכניסה לעתלית ולמקווה ישר-אל. שדרת דקלים גבוהים ויפים אשר חיטה זחובים לכיוון הכביש חבחבר את רמלח וצומת נחשון. על הגבעה הלבנה ממול כרמייוסף ישוב חדש, שניבוה בשנים האחרונות על תל שתיק, תל נור. מקום יפה ושלוו ואין חשש לנוייל כאן. חליבה קלה, גם עם לפסל של לישנסקי ולשדרת חדק עגלות ילדים. הולכים עד סוף חשדרה לים. לירושלמים מומלץ לתגיע מצר בשבילי השדות וחוזרים לרכב. כאן מת נחשון לעימת ניבתין. מסתיים הטיול הרגלי ומכאן אפשר לחמשיך לצומת נחשון. מי שירצה לסיים את חטיול בזלילת תותים לב־ נים וורודים ימשיך בנסיעה לכיוון רכר לה־לוד־בן־שמן־ראש תעין. לאורך הכבישים האלה ובעיקר בין בן שמן וראש העין פזורים עצי תות גדולים שנותנים עבשיו את פריים המתנק. תותים לבנים וורודים בטעם חמצ-

לת הקיץ בארץ ישראל. • 2. הדרך מרחובות. דרומה מצומה ביל"ו. אחרי הפניה לבית חולים קפלן פונים מזרחה לכיוון עקרון, וכנטום לגני יוחון וממשימים למושב יציף כמו במסלול 1. מומלץ גם לעשות סי-בוב במוכרת בתיה ולראות את בתי המושבה חישנה הבנויים לאורך רחוב זויתי אחד, ואת בית הכנטת. נוסעים

מכביש ומלה־גדרת, מונים בצומת אחת דרומית לצומת ביל"ו, בכביש

נסקי לוכר מניני חולדה בשות 1929. ק"ם ממערב לקיבוץ חולדה יש שלט סיפור חולדה – במסגרת. מכאן מתי המפנה את המטיילים לשמורת עינות חיל ונימשך שביל טיול מקסים, מהיי גיבתון. פונים שמאלה, צפונה בדוך עפר לכיוון נחל השלושה, עם הקנים קירוקים ושדנת החמניות. מניעים לחורשת האקליפטוסים ולעינות גיב תון. דרך העפר התוצה את המסילה בהם מקונים בזים. הולכים בין שדות אחרי השמורה מבשיכה למושב יציק. כדי להגיע אל שדרת הדקלים הוורים לכביש וממשיכים לנסוע עליו עוד כ־3.5 ק"מ. אחרי קיבוץ חולדה יש שלט לבן של קק"ל הממנה את המט יילים לחולדה הישנה (בית הרצל").

יים מים: לתביא מוציה: • מוון: לוציא מחמיא, ביוועים כאן לאכול בשכוו וף מתוון בימי ווול בצומוו ביליוו ביו

תכניות חסכון והשקעה, לעזרה בעסקים, לסיוע ביבוא ויצוא. היכנס לבנק הפועלים.

הבנק מעמיד לרשותך מגוון של שרותים מקצועיים שנועדו לספק תשובה הולמת לצרכים המיוחדים שלך, וליזום רעיונות חדשים לקידום ענייניך הכספיים.

פרישה ארצית רחבה של סניפי הבנק ושל נויכשור ואמצעים טכנולוגיים משוכללים, כאפשרת לך ליהנות משרות יעיל בסמוך למקום מגוריך, למקום עבודתך או לבית העסק שלך.

שרות ערש. שרות השכןעות. שרות ישיר. שרות עסקים. שרות סחר חוץ. השרות שאתה צריך במקום שאתה צריך.

בנוק המועלים:

477

0 0 0

000

000

50 B . 5

אז שאני בצבא וגם עוברת, אין לי כמעט ומן לתחביבים שלי. ער הצבא עסקתי הרבה בספורט (איירובי ואתלטיקה), ריקוד (סטפס), ציור וחריטה, עכשין אני עייפה, כבוקר אני צריכה לקום מוקדם כדי להגיע בזמן. וכמו כל חיילה לפעמים יש שמירה, מסרר, תורנות מטכח. פעמיים בשבוע, במסגרת פרוייקט פרח", אני הונכת של ילדה בכתה ה', מכינה איתה שעורים, מטיילות יחד, שומפת מה שיש לה לספר, מה לוחץ עליה, מה משמת אותה משתתפת איתה כמה שקורה לה. לפעמים זה קשה אכל הסיפוק גרול מאר.

בערב, אם אין לי תצוגה ולחברי, עופר, אין איפון בדיורטל, אני אוהבת לצאת לבלות. עופר טיפוס מאר הם ומשפחתי, הוא מעדיו לשבת בבית. אני אוחבת את הבית, אבל לם לכלות, כי כל חיום, כצבא, אני יושבת או בערב לפעמים כיף לי לצאת, לנשום אוניר, ללקוד, אני מאד אוהבת לרקוד, להשתולל קצת, לתת לגוף אגרגיה. כשאני יושכת, ליד המלודייה - אני גוורמת בכלל, בזמן האחרון הטלוויזיה משעממת. אני אהבת לראות סדרות, אהבתי את דאלאס ואת הסדרות של לראות סדרות, אחבתי את דאלאס ואת הסררות של השראל למדנות אחרת ואם מקילים ביום ששי סרט יום ראשת, הן מעולות, רואה תרשות, ביחוד ביום ששי, ישן, אני שמחה אוהבת סרטי דרמות ראהבות יגם

שהיה קצת צחק, בירור. מרטים כמו קצין וג'נטלמן. -הלגונה הכחלה", .הלף עם וניוח", זה הסטייל שלי. אבל סעמים רבות אני כליכר עייפה שאני סשום תוספת חרום בשלנוע אוהבת את היצדה גיה ורוא אוניל ומהשחקניות - את גולרי חון ואת מיילת

ימונרי. הצגת תיאטרון לא יצא לי לראות מאן בית סטר. גם לא מופעים של אמנים, לשני הצבא הוה לי ומן גם לפרוא יותה שכפי אני קוראת את .צפורים כתות בסתר" אוהבת ספר מינון וסמרים עצובים. לא אוהבת סמר שמעעמם בהחתלה אני מהיאשת מוה אוחבת שיש היבה מער ואקשן אבל לא וורבה דם ורצה בם מרפים אלימים אל לא אוחבת. בשיש סרם כזה בסלוייות או קפה הקיר, שאני אורגת אן לחרום המונה, עבומת יד מרגועות, אותי אבל אם משהו ילא מרוונק - אי סורפת, מאר אותבת שתבל יהיה מווירק ומסנון ה סדר מלחיץ אחי, עד לפני שנחיים חשי כובחי יום כחבתי כלי כה שערה לי ומה שחשבתי אבר כשותחלתי לצאת עם עומר, הפסיחי לכתוב לא דרשת לכת, הילה לי הרגשה שהיומן מאילו מבאלי

של ול עד שהכרנו הייתי בתורה די סגורה וביישנית. תיאח זי תכונה משפותרת אצלנו, כולנו ביישנים מתותה אני מעריפה להתבורר, לחשוב בנותו על מה שקרה, או ללכת לינו, להרגע שם גם מוסיקה לפעמים

פעמיים כשבוע אני הולכת עם עומר לאימון או לאק כדורסל. לפני שהכדתי אותו – אתכתי רק את מני לנשיו אני יותר מכינה בכרורסל וממש נהנית משת במשחקים ולעודר אותו. בקייץ אנתנו מֶרבים לים לב או שתה, אבל הוא לא מרשה לי לשתוח שק די בשנה שעברה כבעם שבעתי. כל שנה בסוף רצתי אחרי מישום ואספת עליו חומר ורברים כאלה. השין צותנו נופעים לאילת, לתומשה של שבוע, לא היו לי אלילים.

וארום: בתורף יותר שתוה אוהבת לקנות דברי פרפומריה, אפילן אם אני לא צריכה, בעליים פעמיים בשבוע, במסגרת לוויקט "פרח", אני תונכת של להה בכתה ה'. מכינה איתה משתמת את תורי בכל כח ששרה לי, מקייעצת איתם, הרעה שלתם ושל החבר שלי מאר חשובה לי, כשאני שורים, מטיילות יחד, שומעת ושיש לה לספר, מה לוחץ מית מה משמח אותה. לפעמים הקשת אכל הסיפוק גדול מאד.

ממני שמאד אתבתי את זה. עכשיו לפעמים אני אומה. החבר שלי אומר שאני עושה את הבקלאווה הכי טוכה בארץ. אמו לימרה אותי להכין את זה. אין לי בעיות של דיאטה. אוכלת במידה, לא טורפת, משתדלת לא להרבות לאכול בערב, זה לא כריא לעיכול. מעריפה ידקות, פירות וגבינות. אכל מדי פעם אוהכת ללכת למסערה סינית או על האש. הכי אני אוהבת את האוכל של אמא, הג'חנון והמלווח בשבת והמרק

התימני שעושה סכתי. אני משתדלת להרחיק את המקצוע מהחיים הפרטיים שלי. חיי הכוהמה לא מושכים אותי. מכחינה חברתית, עולם הזוהר אינו העולם שלי. החברה שלנו

החבר שלי אומר שאני עושה את הבקלאווה הכי טובה בארץ. אמו לימדה אותי להכין את זה. אין לי בעיות של דיאטה. אוכלת במידה, לא טורפת, משתדלת לא להרבות לאכול בערב, זה לא בריא לעיכול.

זו החברה שהיתה לי לפני שנכנסתי לרוגמנות וחברים מהכדורסל. מדי פעם הולכת למסיכות וארועים הקשורים בעבורה, זה געים ונחמד, אבל לא שכל החיים יסתובבו סביב זה. כיף לי בעבורה הואת אכל אני לא נסתפת, לא משתנה, לא משועברת לוה, זה לא בל העולם שלי. לא כל הומן חשוב לי איר אני נראית, לא כל הומן מתרכזת כראי, לא מחשכנת איך אני נראית כשאני יורדת לקנות לחם במכולת. עכשיו . הציעו לי להפיע בסרט. לא בטוחה שזה כראש שלי. לא יודעת אם אני מתאימה לזה, למרות שבומן האחרון נפתחתי יותר למצלמה. עכשיו עשיתי קטלוג - לאוברוון, יחר עם דוגמנית אמריקנית וכלגית. הן ווות מול המצלמה כאילו שזה החבר שלהן, אפשר ללמוד מהן הרבה. מול המצלמה צריך הרבה תנועה וכוח להביע משהו שלא בהכרח מרגישים כאותו רגע. צריך להשתמשף יותר, לרעת מה מתאים לך, להכיר את הבעות הפנים של עצמך, לדעת לשחק עם כל פרט, לשלוט בכל איבר, וזה די מוצא תו בעיני. כשראיתי, בפעם הראשונה, תוך כרי נסיעה, את הפוסטר חגרול שלי ממש התרגשתי. לא הייתי פוכנה לוה לא ראיתי קודם אַפילו את השקופיות. אחריכך מתרגלים. כסך הבל כין לי. אני מרוויתה כסף ולא צריכה לבקש מאבא. אני יודעת שיכוא יום ואגיד שלום למקצוע וצריך לראוג לעתיר. לכן, אחרי השחרור אלך ללמור מאר הייתי רוצה ללמוד מתמטיקה. בכנרות הוצאתי זהב. לפתים קרובות אני הלכת לתנות עם אמא. אני 10. אני נהנית לשכת ולפתור בעיות ותרגלים ווה נותן לי סיפוק שהצלחתי למצוא פתרון ולא רק לשבת ולרקלם מה שכתוב כספר ומה שאחרים ככר חשבו

הדעה שקתם ושל החבר של האו השוכה לי בשמני תנורה הכיתה מימה י תנוי מפנקים אותי, בשכילי, האינוס הבי גדיר זה השומה חלב שלום עלשיו אלא לא המשר ממני חיבה במה כי אני מאר עסוקה, אכל לא המדי אני ברצישה נוח עם זה שאני לא עותה מעם הייתי מבשלת האומה, גם כרי לעתר לאבא זגם צילום: שמואל רחמני

לודינע מכל העכורות ולשכוח הכל. כשאני עצבנית או

מרגיעה אותי. יכולה להרגע נהרר עם ריצ'רו

קלייודימן. אני אוחבת רוק, אותבת את מרונה, ג'ורג'

מייפל ופיל קולינס, ג'נסים, אכל לא יכולה לסבול

שונדיו פתוח על ווליאום נכוה. אוהכת מאר שירום

שקטים של אריק איינשטיין ושלמה ארצי אבל אני לא

ברומי של אף אוש. בם בילויות לא הייתי. אף פעם לא

כגרים - זה עניין של תקופות עכשיו זה לא

מענייו אותי במיותר. לא אוהכת ללכת עם מה שכולם

תולכים, הגלעים שאני מעריפת זה צהוביבננה, לכן

ואביורים, מאר אוהבת תכשיטים, במיוחר תכשיטי

חברי המועצה, רשומים עור שלושה בתור איפוזיציה,

אבל אחר (אייבי נתן) הוא עכשיו יועץ (או משהו כזה)

או נשאר צוקר לברו. או מה: הנה, למשל, ישיבת

צ'יד' פותח: שאילתות תחילה, ותשובות

ראש־העירייהו שאילתה (בעניין שיגור להקת "שלום

-86" לררום־אפריקה) של חכר המועצה אריה צוקר.

הלאה: הצעה לסרר־יום. תחילה, הצעה בעניין

התנערות מאחריות ופגיעה בעובר עיריית.

בכלי־דתיקשורת ע"י ראש־העירייה" של חבר המועצה

ארית צוקר ולאחריה הצעה בעניין התחייכות

ראש־העירייה להקצכות כספיות מעבר לתקציב

העירוני שאושר" של חבר המועצה, כךכן, אריה צוער.

בשיטה הזאת, כדי שמועצת העירייה תחליט אם יש

מקום לדרך כזאת". ציקי: "איוו דרך?" וכן הלאה. צייץ"

על ההצעה השנייה: על מה אתה רוצה שנרון? צוקר:

בעל השיטה שאתה לבר מקציב ומחליט מה להקציב

וכמה להקצים" (ב.) ציקין עמה הצעתר, מר צוקרץ" וכן

הלאה. לבסוף מצביעים: רק צוקר מצביע בעד ושחי

עוברים לסדר היום אישור פרוסוקול וערת הגבסים (חבר המועצה מיאסלא אריה צוקר מעיר

שניות מוים ההצבעה נדחים למום תשיבות אישור

ושצעות אינו מתקבלות, כמובן

טרורים ועסוקים מכדי להתפנות לענייני העירייה.

אופוזיציה, בלי סנדלים

TTNTTI

כמו יתושי גוש־דן, המטרידים אותנו בעקיצות בלתי־פוסקות, כך אריה צוקר לצ'יץ', המונְרֶך המוניציפלי. רק שנגד היתושים אפשר לעשות משהו (ובאמת, צ'יץ', למה לא עושים?) ואילו נגד צוקר, האופוזיציונר היחיד בעיריית תל־אביב, אין מה לעשות: כשצוקר מגלה ביזבוזים או הפרות־חוק, הוא עותר לבג"צ; בדרך־כלל, הוא זוכה.

מאת אבי רז

מעתם על צ'יץ'ז בטח שש- פרוטוקול ועדת הכספים (חבר המועצה – נבון – אריה שתוארה לעיל, כאשר השמיע צוקר המתיינות מעתם. מי לא שמע על צוקר גואם באריכות, ומעלה שורה של הסתייגויות.

שחברי המועצה (כלומר, אלה מהם שטרתו ובאו לישיבה) אינם ילדים, שלכולם נשים דואנות, כנים, לצ'יץ' ושני האחרים (מרדכי וירשובסקי ואברהם פורו) בנות ואפילו נכדים? מה הוא מעכב אותם בשאילתותיו, בהצעותיו ובהסתייגויותיו, וגוול ממשפחתיהם האומללות את שעות־הפנאי המעטות בחברת יקיריהן הנבתרים חמעונים? מה תוא רוצה מחייהם, לכל חרוחות: איך הוא מעז להיטפל לכריזמטור דגול כצ'יץ'ז למה הוא מקשקש בלי הרף על מינהל תקין ושמירת החוק, ומבלכל את המוח עם

צוקריארה", נהם בזילוול־כעום חבר מועצה בעניין תמרור "זכות קרימה" שדוצג בצורה לא־נכונה) בלתי־מזוהה מאיזור ספסלי הליכוד, כאשר הוזכר מאזן־ההגירה השלילי של תל־אכיב) של חבר המועצה בשלו: הוא מתעלם: אם יתעלמו ממנו, ייפגשו בבג"צ.

הפרוטוקול, אין צורך לומר, מאושרו, שורה של עניינים פעוטים וכחזרה לאישור פרזטוקול ועדת הנכטים (מיספר הנוכחים עדיין נמוך באחד מן המינימום שמחייב החוק. צ'יץ' מפציר כחבר המועצה מסויימים"). ישיבת הסרלמנט העירוני בעולה.

כל העניין ארך כשעה. כלעדי צוקר, היתה הישיבה נמשכת עשר דקות כקושי. עם צוקר, מתבטל מופעיהיחיד של צ'יץ' על רקע להקה של סטטיסטים צייתנים, והעניין מתנפח להצגה נוגית: הכוכב צ'יץ' ושחקן המישנה צוקר בתפקיד אופי רביטקסט ופאתטי: להקת הסטטיסטים ברקע, צופה בחיזיון ונאנקת.

ביזכוזים עירוניים? את מי זה מעניין בכלל?

שאילתה ועל סחבת כטיפול בפניית תושב רמת אביב של חבר המועצה אריה צוקר. שאילתה (בנושא בישיבה לראשונה שמו של אריה צוקר. אבל צוקר

פני כחודשיים פסק כג"צ בעתירה של צוקר בעניין כספים שמוציאה העירייה מכוח תקציבי־מילואים אשר טרם אושרו בירי שר־הפנים: כא־כוחם של צ'יץ' והעירייה טען שזו השיטה: קודם משלמים ואחריכך מקכלים אישור לא משחיתים זמן על דיונים: צ'יך על ההצעה מיניסטריאלי. שיטה זו נססרת היא ויש לעקרה מן הראשונה: "מה אתה מבקשו" צוקר: אני מבקש לרון השורש", קבע בג"צ, .(...) פעולה מינהלית לאיתקינה ונפסדת לא תהיה לנסבלת משום שהיתה לשיטה. את המינהל יש לתקן. את השיטה יש להכחיר. את מיצוות . המחוקק יש להשליט".

הבג"צ הזה הרגיו במיוחד את צ'יץ', ולא בגלל עצם החבוסה או אלפיים השקלים חתרשים שחיייבה . כאלה המעוררים אהרה (במו, למשל, הסיבה שהוא העירייה לשלם לצוקר על הוצאותיו ושכר טירחת פרקליטון עכשיו, גם אם יש כסף בקופה העירונית (וכודאי כאשר אין), כבר קשה לכובו כמעורם: ציקי זוכר כי את המרחק מכניין העיריית בחליאביב לכניין ממקומו על מיספר תנובחים חקטן מן המינימום בית המשפט העליון בירושלים יעשה בוקר ביותר משעה אפל לא בהרבה יותר, אמנב, כישיבת המוצצה

מהקצאת כספים להעסקת עוד שני אדריכלים, הברין צ'יץ' (אוְי־על־פי שהפרוטוקול המשומץ של הישיבה התעלם מן ההצהרה החשובה), בהבינו את הדמנ עהבג"צ העברי - סלוט לשופס", והביף את ירו כהצדעה משועשעת – אכל האמח היא שהעניין

בווא (צוקר) בסך־הכל חיכל כעבודת העירייה", פוען צ'יץ' (ראה מיסגרת).

כנ"צ על צוקר באותו ענייף בחובתו, אפא, כאיש־ציבור המייצג את שולחיו נאמנה, לעמוד בפרן ולהתריע כנגר נהלים נפסרים ופעולות פסולות העומרות בסתירה למינהל תקין ולדין, כאשר קולו כריוני המועצה לא זוכה להתייחסות ראוייה ומתעלמים ממנו. זאת ועוד, העותר (צוקר) נבתר להימנות עם חברי הוועדה לענייני ביקודת כפועצה העירייה. הוא ייחטא לתפקירו אם יעלים עין ממעשים פסולים וכלתי־ראויים וייאלם דום כאשר ביקורתו

צוקר: "הגעתי למסקנה כי דיכורים, אפילו הצודקים וההגיוניים ביותר, אינם פזיוים לראשיהעירייה, והנאום הביימרשים במועצת העירייה לא ישנה רכר. לאחר שמיציתי את הביקורת בנושא מסויים, החלטתי לפנות לערכאות, לבג"צ, כדי להכריה את ראש־העידייה לנהוג בהתאם לתוק. הבג"ב הוא שלב אחרון במאבק על בעייה שאני תוקף ללא סוף במועצת העירייה. לא פעם אמר לי מר להט, כשטענתי כלפין כי פעולה מסויימת שלו מנוגדת לתוק: יש כג"צ עברי – תחנה אליו". - ואתה שומע בקולו של צ'יץ'י

-בעניין הזה אני שומע בקולו".

שלהי השנה שעברה מלאו לאריה צוקר שישים. הוא נבר קטרקומה בעל רעמת שיער דלילה מאור. ממושקף, במכנסי ג'ינס ותולצה לכנה, המוצץ בלי הרף מיקשרת. אלמן, שני כנים וחמישה נכרים. יליד פולין, כא לארץ עם משפחתו בהיותו כן שש. גדל בדרום תליאביב. מתגורר זה עשר שנים ביריאליהו, לשם עקר אחרי עשרים וחמש שנה

אתה צוקרו הווא יכול

(צילום: שפואל רחמני

בקרית שלום. הוא חסכן גדול בפרטים על־אודות עצמת נם נותג ביביאם וה כח שלוש, היקרה יחסיתו. .עשיתי בנרות אקמטרניתי, הוא מסכים לגלות בלמדתי שלוש שנים בבית הספר למשפט ובלכלה בתל אביב, נסעת ללמוד בצרפת ופרצה מלחמת השיחרור. התגייסהי הלכתי במלמית ובארבעים וחשע שותרוני התולתי לעבור במסיחבנסור.

בקטע הזה של הביוגרפיה מגלה צוקר נדיכות והוא מוכן לפרט את כל תפקידיו במנגנון המס. אפשר לוותר. די לדעת שתפקירו האחרון היה סגן נציב מסהכנסה, האוזראי על ניהול־ספרים; כשכעיםרושכע, בשפרס לפנסיה מוסרמת אחרי עשריטיו שטונה י הספיק אפוא לויכוש די השכלה כדי להכין את טורי המיספרים במיסמכי העירייה שלמועצתה ייבחר. צוקר נבתר לעירייה לראשונה בשבעים ושמונה.

בציג מפים, המישי ברשימת המערך. למה רווקא מפובז בכר בנעורי הייתי בנוער העובר. בגיל ששיעשרה או שכעיעשרה הצטרפתי לחוגים המרכסיסטיים – הפלג הקיצוני של פועלייציון שמאל ועם הקמת מס"ם, כארבעים־וחשע, הויתי לחבר המיפלגה פעיל". היום הוא חבר מוכירות מפ"ם. חברותו במועצת העירייה מכניסה לו

(המשד בעמוד וזבא)

35 មានខ្លួននៃ

חמישה־עשר שקלים כחורש, כתוספת החזר הוצאות דלק, עד שמונים ליטר, כנגד קבלות. לא הרבה. כשפרש ממסיהכנסה, התבטל במשך שש שנים ("למדתי, קראתי וטיילתי בחו"ל") וביונז את כל כספו. הואיל ואי־אפשר להתקיים כראוי מפנסיה של עובר־מדינה, חזר לפני שלוש שנים לעבור: לישכת־המס של ההסתרוות כתל־אכיב; חבר הנדלה, צוסס כהתחשבנויות ותשלומים ללשכות שירות המדפיסות את בולי המסיהאחיר. הוא ממוקם כחדר מרווח. המסושט כמפה לאיגרולה של העיר תליאכיב, שארוגותיו ומגירותיו מאחסנים כרווחה את הגיירת העירונית שכתוכה נוכר צוקר כשקרנות, אכל האם אין

-בווראי. אני עובר פה בשכיל פרנסה. לא הלכתי לחפש סיפוק ולא כדי להרווית הרבה כסף. את זה יכולתי לעשות כשום הפרטי: וכשעובתי את מס־הכנסה, היו אלי פניות מפתות. הבן שלי כיקש אז: אכא, תעבוד שנה אחת כשבילי. אכל אני החלטתי שלא אשב מהצר השני של השולחן: גם בגלל השקפת עולמי וגם משום שזה היה מחייב אותי לשרת אנשים שאינם תמיד רוכרי אמת: הרי את מי מייצגים, למעשה, כלפי מס־הכנסה? כל אחר מאיתנו יודע".

המישרה פחותת-ערך לעומת תפקידו האתרון

שיבת מועצת העירייה. צוקר נואם על הקצאת שלושימאות אלף שקלים לתיאטרון־הקאמרי, לעומת מאה־ועשרים אלף שקלים בלבד לסעיפים קריטיים בתחום הרווחה. חבר המועצה אריה קרמר, המפיג מדי פעם את שיעמומרשלו בקריאות כיניים

קולניות, דורש לרעת מה מקור המידע של צוקר. ראש־העירייה צ'יץ' מסביר: "בעולם יש שיטה של זגרס עצמי. אתה ופרמר! לא מחפש להרום אותי ואני לא מחפש להרוס אותך. אני לא מחפש את המכתבים שלך ואתה לא מחפש את המכתכים שלי".

לטובת מי שעור לא תפסו כי צוקר, לעומת קרמר, הוא טיפוס הרסני, מוסיף צ'יץ' ומסביר כי בירי צוקר מכתב רישמי בעניין הקצאת הכסף לקאמרי. צוקר מכקש מצ'יץ' להשיב לעניין.

צ'יץ': "אני מכין, מר צוקר, שיש פה כחור שעושה

עליך כתכה".

צ'יץ': "רציתי רק שהפורום יידע". צוקר: "(...) אני לא מבין מרוע אתה כליכך

מתרגש, מר להט. הרי ממילא ביקורת בעיתונות לא משפיעה עליך (...) מה שמשפיע עליך זה רק הכג'צ". צ"ץ": מי עושה עליך את הכתבה:"

צוקר: "זה לא לעניין. אני אשלח לך את הכתכה", צ'יק': גרציתי רק לרעת. הוא (העיתונאי) הרי יושב כאן, או מה הסודו"

וועכשיו אפילו מנהיג מיפלגה) שיתעקש טתם כך, בלי סיבה, לחשוף באוזני נתיניו את סוד ההתעניינות העיתונאית באחר מחברי המועצה, בואו ננחש למה עשה זאת: אולי רצה לרמוז שצוקר, בגלל נוכתות העיתונאי, עושה הצגהו לא, זה בטח לא זה: הרי לפי אותו היגיון, גם להט יודע על נוכחות העיתונאי: או גם הוא עושה־הצגה. הייתם מאמינים: צ'יד' ויחסי־ציבורג לא יכול להיות!

וצוקר? "הוא יכול לעבוד ב'מוסד", אומר יצחק בן־חורין, כתב "מעריב" לענייני עיריית תל־אביב, הוא עושה עבורה חשובה מאוד, אכל מקפיר על איפול כבר: יש לו כישרון בלחיימצוי להסתיר את הישגיו. הוא עוכד קשה, יורע ומכין מה קורה, אכל - הציבור לא יורע את זה. עם הישגים כמו שלו ועם קצת יחסי־ציבור, כל פוליטיקאי אחר במקומו היה מגיע. מזמו לכנסת".

צוקר: -אני לא מתעסק ביחסי־ציבור. התחלתי להבין, במאותר, מה קורה עם העיתונות: כמירה רכה מאוד, מפרסמים דברים שיש בהם מן הסנסציה; דכרים מהותיים, שנאבקתי עליהם במשך זמן רב – המאבקים נגר ראש־העירייה וחעירייה למען נושאי רווחה ובריאות - לא מסבלים ביטוי בעיתון. המיקנטיות של (אובושך בעמור 15)

שלמה להט: הוא חיבל כעבודת העירייה

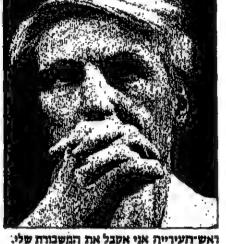
> ה דעתך, מר להט, על חבר המועצה 🕇 צוקר תוא חבר מועצת, עוסס

דושת לי.

בעניין הבג"צים, למשל. מח הוא עשהז הוא בסך־הכל חיבל כולל עיריית תל-אביב, שמקבלת אישור־מראש של משרד־הפנים על תוצאות של תקציב מילואים. החוק מחייב לקבל אישור מוקדם. חלך צוקר והגיש בג"צ. הרוויוז. מה הוא עשה: הוא לא חיבל בי. אני אקבל את המשכורת שלי. בסך הכל פעולות העירייה משתחות, כי אני צריך לקבל עכשיו אישור מראש ממשרד־המנים על כל דבר.

כקיצור, אתה לא מתפעל מצוקר. לא. יש חברים במועצת שחושבים שהוא אומוזיציונר ברוסד. [אבל אני אומר ש]תוא עושה עבודה של בירוקרט. הוא לא חולך. למשל, לברוק אם יש מקומות, או דברים, או נושאים שתעירייה לא מטפלת בהם כמו שצריך, אלא הוא לוקח את השיטת

בעצם, מר להט, אתה לא חובב גדול סתם.

לא נכון. מי אוחב אומוויציח. יש אופוזיציה שאתה יכול להעריך, שהיא *סונסטרוסטיבית. אני לא נגד ביסורת. אבל אוי* בעד ביקורת עניינית.

צוקר פשוט מרגיז אותך. לא. הוא לא דואג לטובת העיר. תוא דואג לנגרו אותי. צריך לשמור על קור־רוה. והוא עושה את זה, את הניגוח, כבה

כנ. זה נוכם לו הנאה. אני חושב.

דוב בן־מאיר: הוא

עבודתו באופן רציני ואני מתייחע בכל שיקול חדעת לכל ההערות שתוא מעיר, כיוון שאני תמיד לוקדו בחשבון שהן מבוסטות על מחקר מוקדם. נו, ראית פעם כליכך הרבה שבחים לאומוזיציוורו

אני חושב שאם הוא [צוקר] חירו נכנס

כשיתוף מעוכרו יותר הדוק בין ראשיהעיהיות תמליטיות היא יציאתו [של צייץ'] מחליבודי. תוצאה אחרת היא, שארית צוקר חוא

מומיות כמו הנחלה או אמילו מיטגרות עבודה אוברייהותו, או אולי הרדיפה אחדר שדרה יותר הצומאמות שם נערכים הוויכותים, שם הסתגלות לווחיות, השילטון הם הקולב נומלות החבועות שם משפיעים על חובן העוקרי להתהמרשות נומלות החבועות ללה משפיעים על חובן העוקרי להתהמרשות נותרגות הללה השפעון של משפי

בחור טוב. הוא פרלמנטר טוב. עושה את

אולי משום שאתה לא מפחד מהאופרויציונר הזה. אתה מתחיל להשמיץ. תן לשבח בלי

איתי לקואליציה, חוא חירו משיג חרבה יותר מאשר רק כותרות בעיתונים. מה הוא היה משיגו. למת לי עכשוו לדבר על ביצה שלא

בכל ואתו

אני חושב שתשתתמותנו בקואליצות תעבירת את נקודת הכובר בעבודת העירייה לבין תנועת העבודה בעיד, ואחת חתוצאות

כל האופוזיציה העירונית.

עושה עבודה רצינית

ה דעתך, מר בן־מאיר, על חבר המועצה אריח צוקרו

לשטח, מוכרחים ללכלך את חידיים.

כואת, שלמעשה אמשר לשתק את כולן אם יטדה מישהו לחשמיד למיבחו מישפטי בבנ"צ החלטות ומוולכים שלהן.

להימנע מלחקוף אותך ואת סועת המערן בעירייה, כיוון שאתם שותפיו לעתיד. אבל לפני כחודש וחצי הוא אמר בישיבת מועצה מר דב ברמאיר מגן על ראש חעירייה על ותרות חוקר חתקציב ומעז להטיף לי בוקר על כך שעתותי לבניצ וגד העידיית. מאם לך רחוק מחאמה. זו האומוזיציה הנואיה על כך שעתותו לבכיצ נגד העירייה האם כך לעין, היינה המניעה לבוחיות. אבל את עוצוב זאה קורה בגלל טובותי התנאה לעין, היינה המניעה לבוחיות. אבל את עוצוב זאה קורה בגלל טובותי העותע לכל חמריויות של חעודיות אנחנו עושום בישובות שראש העירויה מעניק בשפע לב?

מלאכת האופוזיציה המעולה שהוא עושה,

ובאותה נשימה עוען שהשמעה של ממש וש בישיבה בקואליציה, אז אולי לא צריך

אופרויציווז צריך אופוזיציוה. אני לא אומר שלא צריף [אבל] זה תלוי מה מיפלגה, או תנועה, רוצה לחשיג. ויקטור שםיטוב [ממפ"ם] אמר: אוחנו נישאר באומוזיציה [לממשלת האחדות] קשנים אבל נקיים. אני טוען שעקרונות שלא ניוע ליישם, צריך לתלות במוזיאון. בשיודדים

ומה אדוה אומר על הבג"צים של צוקרו מנקודת מבט מישפטית, במידה שהוא נעשרו שלא כדין. ובדיעבר, אם לפעמים מחברר שמשהו נעשה שלא כדיו, אין לי טענות על כך. לגופו של עניין, כל המעדבות הציבוויות במדינת־ישראל עובדות ברשלוות.

רעוברעות הלקן השמעון של ממש בעוברעות הלקן השמעון של ממש בבוך אינה משבת את צוקר בכל פת על הזכור. או הוא אמר. איוה מון דיבור זה

- לד על בטוח! לוח מעריב חידוש מהפכני במודעות לוח!

אנחנו נפרסם עד שתמצא את הקונה הנכון – במחיר הנכון!

בלוח מעריב – המודעה שלך תשוב ותתפרסם לבקשתך, ללא תשלום נוסף,

אפילו חודש ימים, עד שתהיה בטוח שמצאת את הקונה המתאים.

כשאתה מפרטם בלח מעריב - אתה יודע בבטחון

שתמכור לא רק מהר, אלא ובעיקר - טובו

לוח מעריב – מציג שיטה חסרת תקדים:

במחיף של מודעה אחת

למטירת מודעות – התקשר לכל טוכנויות הפרטוט . 03-439439 או חייג ישירות ללוח מעריב של .

לד על בטוח. פרסם בלוח מעריב.

לן על בטוח!

THE JERUSALEM POST

- Hinenia 36

בשנה הבאה ילדך יהיה בין הטובים בכתה באנגלית כיתות קטנות

שעורים פרטיים

לתלמידים מוגשת -

שתיה קרת או תח לפי

כיתות קטנות, פיקוח

פדגובי צמוד, רמח

אחידה של מלומדים,

חלימוד לשעור כמעט

תקרנת סירטונים ודרמה

קבוצתיים

2000 תלמידים למדו בקיץ שעבר הלימודים מתקיימים ושיפרן את רכתם בנותות מירבית בכיתות באנגלית במסגרת

200 קורטי קיץ שהתקיימו על ידינו בכל

חינם לכל נרשם א. קורם השלמה נוסף במשך שנת הלימוד. ב. מילון אנגליעברי. ב. קסטה ללימוד ותירגול.

קורסים נוספים מתמטיקה לתלמיד * מתשבים לתלמיד ★ לוגו לתלמיד.

שיטת הלימוד שלנו מותאמת לכל תלמיד.

קורסי ערב או שעורים פרטיים למבוגרים בכל התלמידים והחורים מוזמנים לסנימנו הקרוב, כל יום בין השעות 0.0-9.30, רצון י**רושלים** יפו 38 מול ביוז יאול טל. 1833 ק. חיים עכיאליק העסקים ב מל. 240410

ברמה אחידה

התלמידים עוברים מבתן

התאמת רמת ושיחת

יעוץ ומסווגים לכיתה

שבת כל המשתתפים

ברמה אחידה. מספר

הלומדים בכיתת אינו

חכואפשר לכל תלמיד

השתתפות פעיַלה בכל

- שעור ושעור, ולמורה

של כל תלמיד בקבוצה.

עולה על 20, דבר

חכונים אם ריקאים לשפות

מעקב צמוד אחרי התקדמותו יוצרת, הופכים את

תכנות מחשבים אנו מציעים לך להיות מזכירה רפואית

22:22:30, 27:22:230 ב0:22:230 ב0:25 ב0:25

כמו כן תוזמני לראיון ומכחן

הליאביב בילפור בן יהודה 22 בנין אלעל פינח נארדה בנין אלעל פינח נארדה בנין אלעל 281866

משרדינו פתוחים מידי יום בין השעות 18.00-200 בר, 18.00-10 19.

נתניה 42 הרצל 12404

פעמיים בשבוע בזמנך מפנוי בשעות הערב או הבוקר תוכלי לסיים קורס להכשרת מזכירות רפואיות. תקורסים כוללים לימוד כל הנושאים הקשורים למזכירות כללית ורפואית. ולומדות תעבורנה השתלמויות בבתי חולים שונים תקורסים בפיקוח

יות מחור מקורה מעברה מעשית והרגול על גבי נחיבת והרבת תוכניות עיב מחשבים מקנים ללומרים נסיון רב ומאמשרים לחם להיקלט במצלמה בעבורה, מידעם תום לימורהם סידור מיוחד למשרתים במילואים לומרים המשרתים במילואים משלימים את מחומר משרד הבריאות. תינם ו 24 שעות ביממה. חייני כבר ברגע זה לטלמון 04-65041, 03-291668

לחיילים משוחררים תנאים מיוחדים

וון צועית 11 נקבני 12ניק מר	ילי מוריך לרימוד	ות הפיים (תמסיים והית הפיים והית	עזה לעות עזה לעות ב22:22:20 שם בלליה נפערה לכתר להנית נפערה לכתר להנית שר לכתר להנית שר	ח"יו כבר ברכן 201698-20. 1 201694-20. 2017-22872 מסור את שמדך מטלמון ותקבל לרקטר תכנות ו מסברת על הקן לרוטין, מובחן ה
מונחרי איכיל טל' 24	בארשבע חחלוץ 26 מול קילווע שביט טל 17272	ירושלים זה'יפו 34 פול בית יואל סל 1933 22	חיפון בלפור נ	תליאביב בייזאדר גו מוד 200 אלי 18492
בתי רוטיפיים	חרצליה י סוקולוב 35.	וחובות קרבל גפו מריבונות	ראשלי זנ רוטשילר זנ מקניחוים	ווולון אקולוב 48. אליכולוב 20.

המכון להכשרה מקצועית

מכון ישראלי למינהל

כסך סבא

קראת התו<u>א</u>ר תכניתן סוג ו

מחודש ! נפתחים קורסי כוקר וערב לימוד משמות תכנות: BASIC; COBOL; FORTRAIN בשמות תכנות: EASIC; בשמות העבודה בחתאם לתכנית חלמודים של משרד העבודה חינם! שתישפות תכנות נוספות ללא תשלום, לפיבחירתך: --Lary PASCAL RPC: PLI תרגול ועבודה מעשית על גבי מחשבים

לורוזור א' 1.7.68

7.7.26 '2 TIME

4.8.86 'X 'ITIN'

בחודש אחד

קורס הקיץ חנמשך

4 שבועות, 3 פעמים

בשבוע, טה"כ 40 שעות

לימוד מרוכז, מקנה לתלמיד כמות מילים

ביטויים המקבילים למה

שלומדים בבית חספר כל

שנה של אנגלית

קורס מקביל. יעוץ תעסוקרני לבוגרים מכון מקיים מחלקה ליעוץ תעסוקתי המסייעת לבוגרים מצוא ולחקלט כהצלחה בעכולה כחתאם לכישוריהם

חיים כבר ברג'ם 2018/2018/6. פר 2018/2019/10 2018/2019/2019 מסור את שדוך, כ מלימון חיקבל ל ליליםו תכנות בר		7.52.62	וקר וערכבתל אביב ישרון אתוניסמתאימים בוגרי מקורטים יקכלו עבורח מתאימים — לחישניהם	כלים רק בעליכ חר מיון קפוני. וגיה למקומות
P	לרופון. מערון ה משרדיעו פות		צלצל 295829, ת־א חשעות 2958290 חשעות	ז אישרת — בין
	תלאביב י בייאור גו חוד 200, סל 19992		בנין אל על, חדר 207. גערושלח לכי המדרשה לגרפיקה הצער	שעות לכבר ברגע וה 1100 נס: או
	חולון		A DESCRIPTION OF THE PROPERTY AND ADDRESS OF THE PROPERTY ADDRESS OF T	ם בם בלילות זכוור חוד

ורסי ערב מזורזים סעמיים בשבוע נמשך 5 חודשי ורטי בוקר וערב אינטנסיניים ב פעמים בשבוע

שיטה המשולבת מקצרת את תקופה הלימורים זצי ומוזילה את שכר הלימור בשליש

קורס כתבנות או

למד במוסד מוכר

אנגלית חינם לכל

DITIS
TE THEORY
TE THEORY
THEO

נתנית מרובל 24 כיכר ציון מל, 22404

כולל לימוד הנה"ח ממוחשבת.

חכנה לכחינות סיונ ממשלתית • קכוצות לימור נסנות • מרצים מנסים / לימור אינטנסיכי • תירנול שבורה מעשית • השתלמות במיכון + י.כ.מ.

71'2713 34 72'17 31'404.70

24120 100 24 7770 24 7

מכוו.'שראלי **ל**מינהל

יועצי מס

والطور والعراج والم

ומתחים קורםי בוקר וערב

מטעם נציבות מס מכנסה

* קורטים מזורזים למנחלי חשבונות

ד קורטים רגילים למחוסרי ידע

תלאביב ירושלים חיפה גרן יחודת 22 יפו 36. בנין אל על טל 221933 כל 26500

למד בגרות בקלות בריחה

\$100	ומן זקרוב שעות	כלילת ובשבתות מסרי את שמך כתובתון ומס הטלפון ותפבל לכתו תוכרה מתובתו ומס			לינות. ברבים + 25% הנחה לחיילים.			ובחינות קצועות בורו ו בבחינות יו	אפשרות ליפוד מקצו → אפשרות ליפוד מקצו		MA . CORE . Inches Inc		פינוה סינות			
מיקור ובנום מיש מיש מיקור ובנות מיקור ובנות מיקור ובנות מיקור מיק	ק. ומונו הרכוסהילה יח' שיל וסו סל למונוני	9,00-09.00 20 pas pas 30 pas pas 30 pas pas	100 100 3 100 100 444 100	#75071 - 64795*** 24265-70	04,10072 Units 10	929 W.S. 94 71700 9377 70	975270 3120000 3120000	missin ned ton sec. sugge	THE PROPERTY OF THE PROPERTY O	Print on 21754700 ancome 275	19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 1	13.20-74 13.20-74 13.20-74		1) (10(1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1)	THE PARTY NAMED IN	. *
ון 95% הצלחה	נסי	שנות	ים 35;	ריטי	ם הב	וכוני	ว่า ๆเ	בשת	ລກວລ	כלה	להש	איים איים	22.22	ם האו	<u> </u>	1

רחוכות הרצל 183 מל' 483822

17777 847576 242786 70

הבאר־מאן שאינו שותה

מ צולס רק. הוא נולד בנירדלהי לפני 26 שנה היום, זה חצי שנה, שהוא ניצב מאחר רי הרלפק עתיר־המשקאות של המסעדה החדת התלאביבית בטנדורי". שפם שחור, משק וליפה שתורה, עניכת פרפר, אצבעות זריזות, מות מופנות של מתג האוהב את מלאכונו. תובבי וצלש עולים אליו לרגל, מתיישבים מולו, מומינים והתיף בוקי מהתנור ההודי, כך לווייה למשקה שובם מדם לפכל מידיו של המרוג השתום.

עו מקצועו למד צ'רלט דין במלון המקומעונה" בנידלהי, שם עבר שבע שנים, מהן ותן שנים כבאר של המלון. הוא התמחה בעיקר יפת קקטילים תענוג לשתות אצלו. תענוג לראות אוו נפעלה – יוצק, מחליק, מטפטף, זורה, מנער אוו נפעלה את מעובל בתופף, בותן את הנוון והטקטעורה כעין: ן זו צופה, מרוצה ממרחק אסטסי, מקשט ומשלח לע ומפין, לרבריו, הלפחוות במסערה השויית הזו יתים שרטאי, פינקולדה ואינטרקונטיננטל. אחד , קקלת היפים שהוא מכין נקרא .פוס קפה" ויופיו יא צבעה צבעיו שאינם מתערבבים זה בזה. הם מות נכום השקופה רובד על גבי רובד, סימטריים לפהים כרי להשיג את התוצאה הויזואלית הזו הקיים קצת עבודה. חלק מן המרכיבים מחליקים לשה מום דקיק ביותר, על גבי פס זכוכית הנטוי פש פולנמן. את היביעייה והפה הוו יוצרים טירופ לובין, קרם דהדקקאו (לבן), קרם דהדמנט וליקר

משנה המשקה ומה מומלץ ללגימה לאחר הארוחה 'שאישאי" מוגש בפינכה לבנה עמומה, דומה שיה לפיובת מרק. מרכיביו הם מיץ תפחים, רום לבן שנה, בינדי, ליקר תפחים, מיץ ליים טרי ומעט מד פוום ביבין. מקשמים את הכוס בפלחי הדרים,

יש פלודה!

קבחורף כחבנו במדור זה כי בתחילת וקיץ אפשר יחיה לשתוח שוב בלודת ב"סיבה למסיבה". במת מסעדה של גדי ונסים. פלודה. למי שלא יודע (וזה לא בושה). זה מוסי שממו, שבנוזליו הצוננים שוקש תבדיפים ניתוח מי ורדים, צפים מופק ואוטריות דקיקות עשויות היפלור, קצת משונה בשביל משקה מופלור להיות קלול ומדווה, אבל עובדה מים (ותרבח מאוד ישראלים) נעולים על את חור, עסיבה למסיבה" (ה"א, רח" עורה צמוז לקולנוע אבר יהודה") הוא מקופות המדדים בארץ שמכין ומגיש מדקה הות. מחירו שקל וחצי לכוס 175 אוד לכוס קטנה. 271 מלודת אתה יכול לקבל שם.

יווה מן החבות, לחפוש שינדים א מסטלום מצויונים, ממולאים קי שמחפש מנה בשכות מיוחדה היו לו שם "טבעות פילה", שאינן חובת שור עוף עשויות בבירה חובה שם מחודה הקינוה אותו מכונה משוד של נסים – קואור עם צימוקים משוד של נסים – קואור עם צימוקים משוד של נסים שוקולה ולודה קסטה על

צ'רלס דין (במרכז) עם קוקטיילים מרהיבים: מניז דלתי לככר דיזגווף. (צילום: שמואל רחמני)

לאסי בבית

וספת חביבה לאוכל ההודי הוא בשקה שקדים ופיסטוק הלאבי טחונים דק ב המבולס על יוגורט – לאסו. בחור דקו תמערבי של ארח"ב האוכל ההודי והופני הוא מאדי...אין". טעמנו מהם הרבה לאחרונה ואנו מתוק ואן במקום סובר. שמחים לספר שחלאסו שמנישים לנו בישראל. במעט מלה ומעט פי סודה. מתוק ואן במקום סוכר. מתבלים טעים וטוב יותר מאלה שמהם לגמנו בארה"ב. דומה. חמרכימים הם: 120 גרם מיץ תפוזים,

את חלאסי שמכין צ'ארלי ב"עודורי" אמשר לתכין גם בביה. ערב לפני חתכנה לוקחים מעט זעפרן ושופפים עליו מים רותחים. ועפשיו לעבודהו שמים בממחה (בלנדר) נבוע יוגורט, 4 קוביות קרון ב בפיוח סוכר, 2 שיפוח מי ורדים וכמה שיפוח מי זעפרן שווחן למשקה את הצבע קורט חל שחון, מערבלים לאט בממחה שדישהקוח מחרסם, שופכים לכוס גבוהה ובווקום משט

בפלחי הדדים ודוכרבנים, מרכיביו הם דום לכן, מיץ

המשקה מונש בפינכת הרס רחבה, עם כל מיני קישוטים

עליוים וכמובן עם שקע פלח של אננס החלוי נוך שאלאנטית על שפת הפינכה. על כל הקוקטילים

שלן שורה צדלם ברצינות רבה ובריכת, ולרגעים אתה ו מרמה לעצמך כי לפניך אלכימאי מוקסם, הבטוח כי

הוא "לאסי", שאינו על בסים אלכווזלי ושיון למרווים

משקה מבוקש אדר במסעדה ההדית החליאכיביה

הנה הוא עומר בפני ניות ההב הנכספת.

אננס וליקר שרי.

המרכיבים בממחת: מוסיפים מעט פרי, חתוך של אננס (אפשר משומר או טרי) מנגו תתוך מעש אוון קוקום מרוסק. מערכלים שוב עם במה קוביות קוח, יוצקים לכוסות גבוהות המושום:

פונץ" פורות מכינים ב"פונדודי" באופן.

120 גרם מיץ אננק, 120 גרם מיץ מנגו, 120

גרם שמנת מתוקת, מקצימים את ארבעת

ו ביש חתושים את הלאסי לא

ערה כהן

זוג דובדבנים ומטריית נייר סגולה. "מרי־פיקפורד" הוא הקיציים. אפשר להכינו ללא מאמץ בכית . איך לעשות תוצר מערכל, מונש כנביע זכוכית, גם הוא מקושט זאתז ראה מדור המתכונים שבעמור זה. כששאלנו את צ'רלס מה הקוקטיל האישי שלו,

הוא חייך בבישנות ואמר: אף אחר. אינני שותה יינות, הפינקולדה של צירלם אינה, כמוכן, זו מן או ליקרים גם בכירה איני גוגע. רק כמקרה הצורך הבקבוקים המוכנים. הוא מכין אותה בו במקום, ' טועם על קצח הלשון, לתכלית מקצון כשתמרכיבים תם רום לבן, חלב קנקום, אננס כתוש. ' גראה כמו מורה לנהגות שאינו יודע לנהוג. אבל עוכדה, הקוקטילים שלו בנוסעים" שגעון.

३९ साजहर्जा

The second secon

ועם דוד לוין, (הבן־דוד של חנור ודוד). פרק コンコンコユ סוציאליסטית ובאורה חיים בתוך כלוב, לפעמים אבילו מוזהב. לעומתם, רוצ'קה, הבועל, נאלץ להשלים את משכורתו כנהג מונית ומדריך

> מאת עופרה ישועה־לייח צילומים: שירוח "גאמא".

תיירים.

זר לוכרו של אווד שניסה לחצות ולא הצליח.

השוטר הצעיר ובריא הכשר חזר עם התעודות שלנו. מצטר ער, היום אין אפשרות כניסה ל"ד.ד.ר." הוא התכוון ל"רפובליקה הרמוקראטית הגרמבית", הירועה אצלנו כשם "מזרח גרמניה". המדינה הואח, שעל שעריה אנו מתרפקים, איננה מעוניינת (היוםז) בביקורם של היושכים על הספסל במעבר הגבול שבתחנת הרכבת שרידריכשטראסה. שני נערים גרמנים עם חזות קצת "פאנקית" מגיבים בריטון נרגז וממהרים להסתלק. כמוהם, גם נווראת, איראנית צעירה עם תעודת פליט, ואנוכי, הישראלית עם דרכון שצריך לקרוא אותו מימין לשמאל, איננו רצויות במדינה הקומוניסטית הגרמנית.

אבל עשרות ישראלים – בהם מכרי ובני משפחתי – הורשו לערוך ביקור בן־יום במזרח ברלין, העשירה כאתרים הסטוריים יהודיים. על מה ולמה הסירוב, אני שואלת ברוגז. "איננו נותנים הסברים", הוא מדקלם את התשוכה המסורתית, שאותה שמעו כבר גם אתרים מעמיתי.

השוטר מעניק לי חיוך כמעט מתנצל. או אולי סתם נרמה לי. נוזראת ואני חוזרות מובסות ברכבת העירונית. תחנת פרידריכשטראסה מצוייה בעומק מזרח ברליז, והרכבת עוברת קילומסרים אחרים כין גדרות תייל וכטון, שלאורכם עמודי תאורה ועמרות ירי. רקע מתאים לסיפוריה של נוזראת על מדינת משטדה אחרת השומרת על אזרחיה כיד ברול. היא עצמה ברחה מאיראן של חומייני משהתברר לה שעלולים לעצור אותה, כמו את שאר חבריה שלא אהכו את השלטון והמלחמה. וכאילו לפי הומנה כאה משטרת ברלין לעזרתי בהרגמה חיה: אתרי חציית הגבול למערב עולים שלושה שוטרים חמושים לכל קרון, ומבקשים מהגוכחים להזרהות. ארבעה צעירים בעלי חזות מזרח תיכונית ודרכונים הכתובים בשפח הערבית מתבקשים לררת מן הרכבת לבדיקה נוספת. בדיקת דרכוניהם של הבאים "משם" היא כבחינת תירוש. מאו הוקמה חומת ברלין בשנת 1963 סירבה גרמניה המערבית בעקשנות להכיר רשמית בקיומה, ובענשה בגל סבוע של פליטים ומכריחים. בארצות העולם השלישי ידוע שצריך רק לטום למזרח ברלין ולעלות שם

הנוגעים בדבר לסייע לבעל התעורה כבל מסעותיו...

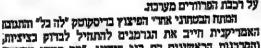
מול ה"בוטקה" של החייל האמריקני, ומטרים ספורים

כלנד מה"נוטקה" המזרח־גרמנית הראשונה - כלוב סורנים, מטר על מטר, ובפנים איש. יואכים מאטט, כבן 15, מוצק ומווקן, כתלבושת כחולה עם כומתת אטירים, הוא עודך הפגנת יחיד נגד אדיך וווניסר, מנהיג גרמניה המורחית. "שחרר את אשתי הילה מאטט, את בני אלכסנדר מאמס, את אמי תולת הלב אוה מאטס". הסיפור שלו לא יוצא דופה הוא ניסה לברוח, נתפס, נאסר, ושוחרר – בעצם "נמכר" למערכ, כמסגרת "פּרְיוּוּן שבויים" הנעדך כאן מדי שנה בשנת: ברמניה המערכית משלכת סכומי עתק תמורת שהרורם של אסירים פולינויים מהמורה. רוד

המשוחררים, כמו הבורחים, חייבים לחיוח: יישארו "שם". עכשיו אני נוכרת שלפני כמה חורשים אמנם ראיתי אותו בפלוויויה:

וה ארבעה חודשים שהוא עומר כאן מבוקר עד ערב, בכלוב שהכין בעצמו, עם שלטי קרטון בכתב ידו וכהם סיפורו תעצוב התקשורה הנגה סביבה כמובן, אבל בינתיים דוא מספר לין אין העצאות, להיפרי עורך ועיין פוגל, הידוע כ'מאכער' המורוד גרמני לענייני שחרור אסירים ואיחור משפחות, שלח אליו מסך המודיע שאם לא יפסיק מיד את השביתה יינקטה צערים ננד אשוני ואימו "אכל אני לא אורו מכאו", ווא מבטית אחרי תעודו, הקיד תמתקרב זהיה פבר משחק ילרים יותם שם בפניבן, הוא מצבוע כל חומות הנסון שמלו "נמצאים לכלוב יותר ברוע משלי, תאמת

בוונתו למדינה שמעבר לחומות סינון סלקטיווג של בנו אדם פנומה החצבה תלורים בקמערב עם מקבעו לשוו הם אחולה תלורים בקמערב עם מקבעו לשוו הם

האמריקנית חייב את הגרמנים להתחיל לבדוק כציציות והקרבנות הראשונים הם בני דודינו. "מה תעשי עכשיוד שואלת נוזראת, כשאנחנו יורדות בתחנת הרכבת "צו". אני מסבירה שהיום ערב פסה, ואין ברעתי לוותר על ההודמנת הנרירה לבלות את ליל הסדר בחברת מכרי היהודים בחלק המזרחי של העיר. "אתוור למלון ואחליף דרכוך, אני אומרת מה לעשות שאין צרק בעולם: הנערה הואת מוצרות בניירותיה כחסרת אזרחות, ואילו אנוכי, מאז נישואי, נהנית מן הפריווילגיה של נתינות כפולה. תעודת המסע הבריטית מכילוו שריר נחמר מימי האימפריה: תביעה כשם "הוד מלכותה" מכל

לפרידריכשטראסה לא אחזור. ברור לי שנקלטתי במצלמות הטלוויזיה המפוזרות בתקרת אולם ההמתנה שאותו התבקשתי לעזוב למני חצי שעה. באוטובוס מספר 29 אפשר להגיע ל"צ'ק פוינט צ'ארלי" שברובע קרויצברג, מעבר הגבול המפורסם המיוחד ללא־גרמנים (בפרידריכשטראסה יכולים לעבור ורים וגם גרמנים מהמזרח ומהמערכו. השלט מודיע "אתה עוזב את האינור האמריקני". לצידו המוזיאון הקטן הידוע, וכו מידע על הבריוזות הנועזות ועל טראגדיות בדרך אל תקופש.

מוכנים מראש לעובדה שבני משפחותיהם

המתנוססות מולנה הפרצות והשקוות כתכת כמו צ'ק סוינט צ'ארלי שלסנינו, מאסשרות

שער ברגדנבורג בחומה חברלינאית:

סינוו סלקטיווי

תדים לפתוח בדובם הגדול), אשר יכולים להכנס ולצאת

מזום מעועתם תופשית בתחום העירוני של כרלין הבירה.

פוירים נוזנים לכאן כרבורים לרכש. התופש מקכל טעם

שון לפראה רבבות כני תמותה שרק יכולים לחלום עליו

מתחום הקשישים של מזרח גרמניה זוכים לקבל אשרות

מער סובים וירידים כמערב ללא בעיות מיוחדות. אם לא

שו - תרורית המדינת את רמי הפנסיה שיפסיקו למשוך

תמות נקין חמה מעבר הגבול מתיירים בני כל העמים

פמתים בתורים ארוכים, בתורף האתרון שינה פניו ללא הכר:

לשו זה מסוף מודרני למכוניות לפי המקובל בכל מדינות

שת שורים, מסלולים מקבילים רחבים, ושילוט ברור

ל ועד הבשון. רמו לתבופת הבניה והשיפוצים המתנהלת

כעה העונה עוד לא התחילה, ובערב פסה תשמ"ו אני

פקת שיפה כמעם בבדידות מוהיות. אין תור. הליך המעבר

מתים נשתת מחמש דקות. חמישה מארק תמורת האשרה,

שוקם ינקע בוצות, כמו קסמי סיברולת. עוד עשרים והמישה

מדקם החלפת תובה" למארקים מורוזיים בשער של אחר

אד. נשוק השתור משלמים בין המישה לששה מארק מורחי

מל מארק מערב גרמני. תחנות הגבול עושות כסף סוב

לידי התודים בכרלין המזרחית התרגזו עוד יותר ממני

כשמש על העלבון לרדכון הלאומי. דשות ספורות לפני תצות

א תורה בשביל המוכיל כנן הבלוב אל וחנופש. אורן המסמא

א לשות נודות ניאון מבטיון לשופרים שבני ארצם לא יערכו

א הנונות יחידים. גם כצד האמריקני שממה. אמילו יואכים

משט קיפל את תכלוב והלך לישון. החלפתי נחושה לחוור

למח בנוס ולעמור על זכותי לעבור את הגבול בדרכון כחול

ביוה מלחצתית זו אני מתייצבת בבוקר שוב כצ'ק פוינט

לאלן ממיירה בעלון הקהילה היהורית "מטעם" וכו הוכחות

להקשים בין מנה גרמניה לישראל: ביקורים הדריים, שיונוף

לתה של מוסרות האיכיתנים כירושלים ותל אביב. הממשלה אם שמופת ככל הורמנות בעובדה שמתקיימים חיים יתוריים

אוד לום, יאכל מביקוד של אשה אחת מישראל

ותנו, תרוכון עם המנורה מוצג על הדלפק ולחץ הדם

יו מבקו ממני לחכות בצד ער שיבוא מישהו אחר, אלא פשוט

ותושה מארקי, מחיים השומר, ותוויזה כידי, בילוי נעים.

שתאת הא עה מוסיף. למה היום כן ועתמול לאן את

איני שואלת מפני שכנד תפסתי שהסברים הם אינם נחום אפשר רק לנחש, והימומחים' למיניהם מאשרים

שרושל קלי נכון הכאלאגן הוגג גם מאחורי מסך חברול ישקובים משנשנת שהירות הלב

עם נוכן מישראל, ומתחיל להכתיב את פרטי האישיים:

יו של אמת. עבשיו זה מתחילו השופר, כמו צפיו אומל שולה ידי אל הטלפון לפראה התעודה ההשודה. הוא

פאנראקציה של היים בכלוב.

"... וזהו בניין הרייכסטאג. אפשר לראות אותו היטב, מעבר לחומה. אולי מאתיים מטרים מכאן. בשבילי זה... זה כמו ניו יורק. כמו הירת. לעולם לא אוכל להגיע לשם". הרובר מסיע אותנו לאורך הומת ברלין, מהצר המזרחי שלה, ומצכיע בגאווה על שכיות החמרה ההולכות ומשוחזרות בעבודת נמלים חרוצה לקראת יום השנה ה־750 לייסורה של העיר. תשעה קכיו מברלין החיסטורית נמצאים במזרחה, אכל המערב מסייע בחשאי לשיפוץ ושיקום שכיות החמרה. כשמרובר במורשת הברלינאית, החומה כאילו לא קיימת.

"טאקסו, טאקסי", "אקח אתכם לכל המקומות המעניינים",

שעה אנו שפצים על המציאה

התנצל לפני תתן לי דולארים

(תמשח בעמוד הבא)

מחמזרת: מחכים שנים בתור. למרות ש"חטף" אותנו בתחנת פרידויכשטראסה בצעקות

זה ארבעה חודשים שיואכים מאטס עומד כאו, מבוקר עד ערב, בכלוב שהכין בעצמו, עם שלטי קרטון בכתב ידו. הסיפור שלו לא יוצא דופן: דוא ניסה לברוח, נתפס, באסר, ושוחרר – בעצם "נמכר" למערב, במסגרת

"פדיון שבויים"

תבטית, והגשם תכלתי פוסק שכנע אותנו שוה רעיון לא רע: ממילא ברשותנו כסף מורח גרמני שקשה, כירוע, להפטר ממנו. אבל כשאנו שואלים למחיר הוא מרגיש שרצונו במארקים מערביים. יו החוומנות היחידה שלי להרווית כסף אמיתי", הוא מתתנן, אך מאתר שאינו דודש יותר מעשרים מארק לסיור של ה"סקווה" הכתומה שלו ותוגרת ציכיהו חונה תרחק מתחנת ירכנת, אולי בפני עינא בישא. הנהג שלנו הוא בעצם יוצק לבנים במקצועו, שהולים לנצל את ימי המחלה ה'מגיעים" לו על מנת לנפות לחרוניה קצת מן הצר, כך הוא מכלה גם את ומשותיו מן המפעלו פעם בתחנת הרכבת, פעם ליר נמל התעופה שונמלך. שעם לשחי הייד אמריקני משם", הוא מסקר בהתלוקנות נוספאלגיה, יוספיות שלא היו לו מארקים, הוא עוד אנהנו מנסים לברה את העקרון שלפיו פועלת הכלכלה השתורה של מותה ברפניה האם יהליה את הכסר המערכי בשוק השתורי לכה מתאקם, הוא משתאה לבורותנו. הוא ישהמש בו לפיתון ההאפת בובות ה'אינטרשום" הממשלחיתו רק ברשת ה'אינטרשום" הא מלמן אתנה אפשר לפנות מחרה בערבית באילות מוסבלה על הדעה לא רק בגרים או נעלים, אלא גם מבון, חומרי נהשי, שלא לדבו על מות משובה לבת יותר.

מוֹבֶּפְבוֹט 41

רוצ'קה גר עם שני ילדיו בדירה קטנה ומשלם שכר דירה מגוחך. אבל כדי להכנס לדירה היה עליו לשלם כמה אלפי מארקים, וגם "לתרום" אלפיים שעות עבודה גוספות

לקואופרטיב הבניה.

> ליד החומה החוצה את העיר: הטלוויזיה

> > עוברת גבולות.

כמו בכל מרינות הנוש המזרחי אמורות החנויות שמתיריהן נקובים בכסף מערבי לשמש, להלכה, תיירים ודיפלומטים. למעשה, הצרכנים האמיתיים שלהן הם אזרחים מקומיים שכידיהם מטבע זר. החזקתו איננה חוקית, אכל הממשלה מוכנה להעלים עין כי הרי היא זקוקה למטבע הקשה, והררך הקלה ביותר היא להשיגו על ידי מכירת מוצרי יבוא בחנות הממשלתית גם לאורחיה שלה. הגיון של (מסך ה)ברול אשר מסכיר מדוע מרקיעים מחירי המארק המערב גרמני בשוק השתור לכדי ארבעה, חמישה ואף ששת מארקים מזרח גרמניים.

ומהיכן משיג מזרח גרמני מן השורה את המטבע הקשה? רכים מקבלים מתנות נדכות מרוכיהם שעכרו בעוד מועד אל "הצד השני". לנהג שלנו ואת שמו נשנה קצת ונקרא לו מר רוצ שה אין, לראבון ליכו, סרובים שישלחו לו צ'ק כרואר. הוא יכול לקנות מארקים מערביים רק כשוק השחור, אבל ירו אינה משגת. התיירים הם הצ'אנט היחיד שלו.

מעכורתו כפועל מומחה הוא משתכר כ־800 מארקים מזרח גרמניים לחודש. בשער הרשמי זה יהיה 480 שקלים חדשים. בערך הריאלי הרבה פחות.

לעומת זה, תמורת המכונית שילם 22 אלף מארק, לאחר שהמתין שמונה שנים בתור. מי שמתעקש על רכב משוכלל יותר כמו "לארה" – הרגם המזרח־אירופי של "פיאט", שהוא המכונית הטובה ביותר המיוצרת מעכר זה של מסך הברול -נאלץ להמתין 15 שנה. מספר המכוניות הפרטיות מרשים: רובן המכריע מרגם "טאבאנט", תוצרת מזרה גרמניה, "טראבי" בפי העב: קופסה קטנה על גלגלים בסגנון המזכיר מכוניות משנות החמישים, עם מגוע (שתי פעימות) מרעיש ומלכלך. המקומיים נוסעים בהן כמו מטורפים, וחציית הכבישים הרחבים (מעברי החציה מעטים) היא בגדר סכנת נפשות.

רוצ'קה גר עם שני ילדיו ברירה קטנה אבל "עם כל הנוחיות, הסקה ומים חמים" ומשלם שכר דירה מגוחך כסך 36 מארקים לחודש. אבל כדי להכנס לדירה היה עליו לשלם כמה אלפי מארקים, וגם "לתרום" אלפיים שעות עבודה נוספות לקואופרטיב הבניה שהקים אותה. תמורת חינוך הילרים, טימול רפואי ותרופות אין הוא משלם פרוטה. בנזין למכונית אמנם עולה לו כפליים מאשר במערב, אבל מזון כסיסי נמכר בחצי חינם: שלושה ק"ג תפוחי אדמה כפחות ממארק. להמניה כחמישת פניג. וכך גם מוצרי חלב ולפעמים כשר. אבל כל ניסיון לגוון את התפריט מעבר לסעורת תפוחי ארמה ורגים מעביר אותך לעולם של מחירים מפולפלים, כסולים ומכופלים. רוצ'קה שלנו איננו חבר ממלגה. כשביל להיות חבר צריך.

להתאמץ מאוד עור כבית הספר. בשדרות פרנקטורט הוא מצביע על גוש המשרדים של שירותי הכטחון, המשטרה החשאית. הוא וחבריו יורעים בדיוק מיהם ה"מרגלים" השתולים במפעל שתפקירם להשנית ולדוות. הם אינם תוששים במיוחר להתלונן על המשטר בסול רם.

בערב רואים טלוויזיה. מערבית, כמובן. כל שלושת הערוצים. "גיטתי גרה כדורדן. שם אי אפשר לקלום טלוויויה מערכית. כשחיא כתכת אלינו היא תמיר הוחמת: כרכות מעמק הסרי הידיעה", האפלייה הואת תתחסל בשרוב. הממשלה כונה תחנת מימטר ודשה שתאפשר קליטה גם כ"עמק". הסיבה: רבים מסרכים לחתגורר בררזרן וסביבותיה. הלחץ לעבור לאיוורים בהם ניתן לקלוט את הטלוויויה המערבית מערער את שיווי המשקל הדמוגראפי. אלפים נוטעים במכוניות מדי ערב לבתי קרובים וידידים, מרחק עשרות קילומטרים, על מנת לבלות מול הקופסה המעורכנת. האבסורר חוגג גם בתחום התקשורת: בעוד הממשלה "מרימה ידיים"

מול שידורי רדיו וטלוויזיה, עדיין אסור באיסור חמור להכנים עתונים ושבועונים מן

לפי בקשתנו, מסיים רוצ'קה את הסיור ליד אלכסאנדרפלאץ. מגיע הזמן לשלם לו, ואיכקהו נראה לנו לא הוגן להסתפק בעשרים המארקים שהכטחנו לו, מונית במערכ היתה עולה פי שלוש, וחסיפורים שלו גם כן שווים משהו. הוא מקבל שמר של חמישים מארק, ואושרו המתפרץ איננו יודע גבולות, ממש יוויות חודה רבה לכבור הוא צוצם: וכמעט קופץ החוצה מהמכונית, יוה ממש חג אמיתיו הפעם כאמת נוכל לחגוגול מח הוא כבר יכול לפנות בחמישים מאדק - חצי זוג מכנסיים: רבע זוג נעליים: אבל בשאנן. מספרים על כך לאחר מטכרינו המורה נרמניים הוא תופס את ראשו כשתי יריו. ימה חמישים מארק מערביים נחחם לוג אחם יורעים כמה כסף והזי האמת היא, שאין לנו כל מושג, וככל הנראה, או אחד לא יודע.

ועידת המפלבה הקומוניסטית המהדת ברמנית נבעלה לפני שבוע, אכל חותמה מתנוסס על כל צער ושעל. דגלי המדינה עם סמל המגל והשיבולת עדיין מקשטים את כל בנייני הציבור וגם תנויות ובתים פרטיים רבים, סיסמאות קרטון אדומות מכסת קטעים גרולים של הרחובות. "מה שהוחלט בוועידה - אותנו נבצע". חקוסמטיקה עליה שקרו בקפרנות ערב הועירה, פום התקלפה גם מחלונות הראווה של החנויות כיפורום מרקס ואנגלס". לא מעם "חנויות סוטיומקין" - בוטיקים בסגנון "סיטי שיק", גבינות, מתנות, תכשיטים שעין לא ראתה. "אומנה היא צבע" צועקת סיסמה בחלון מקושט. מחירים אינם מוצגים יש אפילו בית קפה וגלידה על המרפסת, וגם מלצריוה האחירה של גאנם ומעילי רוח צבעוניים. יש גם כעלי תפווקה

בילוי ערב הוא בעיה. כרטים לשנצוט, למשל, עולה 14 מארק מזרחיים, אבל כל ילד יורע שלא די בכטר כדי להכנס לאחת תהופעות המשובחות שמציעים האולמות המרשימים של בולין המורחית. דוב הכרטיסים נמכדים מראש דרך אירענים ומקומות עבודה, ונוחתים בררך כלל אצל המיוחסים. שעה תמימה המתנתי מול בניין הישאושפילי המפואר, עד שנתמה מולי חביתי באחר משלושת הברטיטים שהוצעו למכירה ל'סוד הרחב", לרסיטל וסרנת עבורה של החלילן ואן פיוך ראמפאל הארון הנכבר שישב לידי כטמוקינג טרח לתוריע לי הגיגיה שבעצם וכיתי בכרטים רק החיות לכאב הראש של אשתו הוא ויתר על הומנה שקיבל חינם ונמכרה לי ככסף טוב. סמלות עוב ועגיבות פרפר כבר אינן לבוש מחייב, אך עריין ופוצות למדי והברלינאים נאחוים כהן, אולי מגעגועים לתפארו העבר.

בן דודו העשיר!

של חנוך לוין

ויקישטראסה, הרתוב שבו שוכן בית הכנסת הפעיל היחיר

א כילון המנחזית, הוא רחוב מרכא ועגום. רוב התנויות נסור

שת המשות. המדרכות שבורות, תבתים הישנים שתורים מפית,

מה מתקלף ואין צבע על החלונות. רק בניין אתר בולט

שברק כחותו המצופה אבנים אדומות חדשות. שלט ירוק

פרו על "איחוד המרכז לטולידאריות עממית", מאותם

דוענם בעלי שמות אורווליאניים המתקיימים בכל פינת רחוב

רק כשעוברים בין הקשתות המעוטרות הגדולות של שער

ומינה צל החצר הפנימית מתגלת, ככל הדרו, כית הכנסת

שהל בדיקרשמראסה. הבניין הפונה לרחוב היה פעם ישיבה

מומד תורה נותרה רק הארכיטקטורה היהודית המפוארת,

פוחל. כית הכנסת עצמר, היכול לחכיל קרוב לאלפיים איש,

מודיות, על עישורי התכלת והזותב שבכותל המורח,

מות הברית עם האותיות העבריות שמעל דלת הכניסה,

- מלונות הצבעוניים וספסלי המתפללים. היום, לתפילת ערב

פסק יספיק האולם הקטן הסמוך, אך הוא משופץ בטוב טעם,

השתו היא מתנחם של משה כן אליעור וואלר ואשתו

תה לוכדון היום שכו נכנס למצוות כנם מיכאל לייב. שנת

נות"ג כשבלאו שלושים שנה למיכאל לייב ואלד נשרף בית

מנות בפוגרום יליל תבדולתי, ונוסצו כל חלונות התנויות

מחליות בדיקרשפראפת אם נותר בחיים, תוא צריך להיות

תריסר גברים ושבע נשים מקשיבים בליל הסדר לקריאת

מצלה מניו של אליאן איננטטר, המשמש הון, מורה, ואנילו

ת לעת מבוצ יש מניין, אני שמחה בשמחתם, ומנלה

ששה גברים הם נוצרים ארזקים התשבים שהם עושים

מווה נוולה בבואם לבית הכנמת כתג ובשבת, ומתעלמים

יאיה של חלק מהמתפלקים היהורים.

שלם אותי מבר ותים, ואני מודה שההפסר כולו שלי. לבני

מדים שלו עראים חבוך ודריי לרין, והמחואי והבמאי, והדורן

ענלינאי של צמד מאורות התיאטרון הישראלי הוא אמנם

מון מם נשנים סובות, אבל מוכיר אותם בתווי פניו, וגם ולא כם אתי מחם דווד לוין. הוא נאח כשארי בשרו, אכל לא

לויווחים למוש התביישתי, מה שוראו שם, הוא מספר על

וויותי האחת תוצבות של בן הדור ועוד, שאנו שכח אינו זוכר

לו שא חיה כתל אביב. פעמיים. והוא עוד יכקר, אבל האה דוא נוסע לפנדה. גם באיטלים הוא אותב מאוד לבקר.

לא התקשרת אל כבי תרודים שלי כשביקרת כארץו"

מום כן 18, מישהו מכיך את מיכאל לייב ואלרו

त तो स विश्व

שחקת תכלת וערוכת לכנה רקומה כוהב על ארון הקורש.

ה תפבליקה הדמוקראטית.

בוטיומקין, וסמוקינג

מערבי אשר לא היו שם לפני שלושה שבועות. יסיטי סטיילי ששוכחות לתחויר עורף. למרות הכל, ובמכט שני, יש שיפור כולט לעין באיכות הלכוש. כני הנוער מתקשטים בתלבושת פאנקית", בעיקר במרכז חעיר.

האולם הקטן של ה"שאושסילהאוו" הוא סנינה ניאן קלאסית כצבעי פאסטל רכיבן אשר עולה בפארה על כל אולם קונצרטים ציבורי שראותי מימי כמערב רק כשמתשיבי לקירות מתכורי שהישישי מצוייר ביד על טיח רביל. הבי שחזור מדורים של ה'שאושפיל' מימי הקיסרות הפרוסית מתגאה האדון בסמוקינג מידה השיבותה בהיראוביו הסוציאליסטית איננה מושלתי כספק, כשם שלא הית מתקשו להשתלב בדייך של אוטו שון ביסמארק, ואולי אף השתלב בדיין

המירע הזה בלבל אותי לגמרי כבר בפעם הראשונה שפגשתי את הדורן הקשיש לבית לוין. כלוכ או לא כלוכי נכון שלפנסיונרים מותר לצאת ממורח גרמניה, אכל מאין לו האמצעים לטייל בעולם: "מי שיש לו כסף יכול לעשות כאן הכל", מלמר אותי לוין פרק בכלכלה טוציאליסטית.

נכון שמזרח גרמני הרוצה לרכוש מכונית צריך לחכות בממוצע עשר שנים. שמונה שנים ל"טראכאנט"; חמש עשרה שנים ל"לאדה" ("המרצרם שלנו", כפי שרויד לוין מכנה כלעג את החיקוי הרוסי־פולני ל"פיאט" האיטלקית); אכל הוא עצמו פוגש אותי ב'פו'ו" חדשה בצבע יין, שוה עתה יצאה מן האריזה: מר הקילומטראד' עומר על 144. מכונית נאה כזאת לא ראיתי בכל רחבי מגרש החניה של כית מרכז המפלגה בכיכר מארקס ואנגלס. ועוד אומרים שמותרות החיים המתוקים הן פריווילגיה

של חברי המפלגה? "יש לי עכשיו ארבע מכוניות", הוא נהנה מתרהמתי המוחלמת, ומוביל אותי להתכונן בשלושת האחרות: שתי מכוניות יפאניות מרגם "מאזרה" במצב חרש ("אחת היא הישנה שלי, שעוד לא מכרתי, והשניה של אשתי"), ומיניבוס "בשביל להעביר סחורה, כשצריך". את המכונית הישנה איננו ממהר למכור. הוא יודע שיחטפו אותה, ומחכה לקונה המתאים. "ככה זה אצלבו. מכונית חרשה עולה 25 אלף מארק, ישנה – 35 אלף, כי לא צריך לתכות בתור". לא ברור לי כמה זמן חיכה בתור – אם בכלל – לפו'ו, שעלתה לו 45 אלף מארסים מזרח גרמניים. המחיר גבוה פי שלושה מערך המכונית בשוק במערב לפי שער של אחר לאחר, אכל הרבה פחות למי שיש לו כסף מערכי ומפני שבשוק השמור, כאמור, השער הוא אחר לחמישהו). בדירה הקטנה בעיר (שכר הדירה: 95 מארקים לחורש, כולל חימום) חיים לוין ואשתו רק יומיים בשבוע. וביתר הימיםז הוא מראה לי

זה הרבר היחיד שאפשר ליהנות ממנו בשחיים פה". גם היינץ רוטהולץ זרעייתו קארין מתגוררים ברירה, שבה

את תמונת ה"ראצ'ה" (בית הכפר) הנאה שלו ביער, ואומר: "כסף

הם מארחים אותנו בליל הסרר הראשון, רק יומיים-שלושה בשבוע. "הַרעש כאן מפריע לנו מאוד", מתנצל רוטועלץ שכבעלותו שתי תנויות, "השכנים קמים לעכורה בשש וחצי, וכאן שומעים כל צער, אי אפשר לישון. אנחנו פותחים את התנויות שלנו רק בעשר בכוקר. אין בעיה לנסוע ליער, אל הראצ'ה. שם שקט נפלא כזה, רק הציפורים והסנאים באים לכקר

הדירה, כמו הראצ'ה, מצויידות בכל השכלולים, כולל מדיח כלים (מתוצרת מערבית, כמובן), שולתן ה"סדר" בחדר תאורחים הצפוף ערוך בכלי הרסינה יקרים נהכל כשר לפסחו), סכו"ם מכסף יצוק זכוסות ברולה עתיקות. "בסף", אומר רוטהולץ בכוז, כטף אפשר לעשות כאן במה שרוצים. בחבילות לופחים את השטרות. גם זהב לא חסר לי, וגם בריליאנטים". טבעת הזהב

כנראה רק חלק מהאוסף. רושהולץ ביקש חיתר יציאה לביקור קרובים כמערב. הבקשה נדחתה. הוא רק בן ארבעים, ולפי החוק יוכל לצאת לראשונה לביקור כזה רק בעוד 25 שנת. רוטהולץ רותח

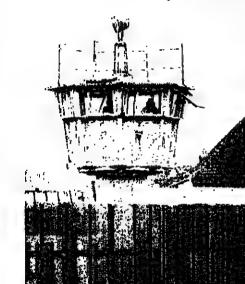
הענקית המשוכצת יהלומים שעל אצבעו היא

מועמ: "מה מועיל לי כל העושר הזה, כשאני סגור כאן בכלוב?". זמן הוא כסף – רק במערב הקאפיטליסטי. בליל הסרר, בביתו, ביקשתי להכין מרוע רוטהולץ לא

נהנה מאותו תופש תנועה שדויד לוין זכה לו במהלך השנים. רעות עמוקה שוררת בין שני הגברים חשוכי הילדים וכרליו המורחית היא קהילה מודקנת, שערכה לפני הודשיים טקס ברית מילה ראשון מזה 15 שנה). הפער בן עשרים השנים המפריד ביניהם, נעלם בין השאר הודות לאהכתם המשותפת למטכת היוודי, לתפילות ולמסורת בכלל, את הכופתאות למרק בישל רושהולץ, את הרגים הכין לוין. במהלך הסעודה הם מנחלים ויכוח עד על מתכונים ומנהגים, קצח מתפלאים שאני מסוגלת לקרוא את ההגרה העברית בשטף, אבל אין לי מושג ירוס בהכנה קנייראלאר.

אני לוחצת על רוטהולץ להסביר את פשר החרות של לוין לעומת בית העברים שנגור עליו. לאני הולך בתלם ולוין פשוט מצמצר", זונא אומר, "לויון אומר ועושה מה שעולה בראשו. אהרי שבילה את בעורזו במחנה רוכונ, אף אחר לא מסוגל להפחיד

אות בשום דבר במוצאי החג השני של פסח הרא טילפן אלי לבון כדי לספר שהשלטונות נכנעו ההעניקו לו את היותר היציאה לא לשבוע. ימים כמקובל, אלא לשכועיים. בכל זאת, גם כאן יש עריין משקל לנקודה היונוריה:

יש לי עבשיו"

נהנה דוד לוין

מתדהמתי

ארבע מכוניות",

המוחלטת. הוא

תמונת ה"דאצ'ה"

(בית הכפר) הנאה

שלו ביער, ואומר:

"כסף זה הדבר

היחיד שאפשר

ליהנות ממנו

כשחיים פה".

מראה לי את

עמדת שמירה בתומה: יש מאושרים שהצליחו להמלט.

אופנה

הצרפתים מעולם לא נהו אחרי האופנה לצעירות בלבד. בפאריס תמיד היתה פינה מיוחדת בלב לנשים בנות שלושים־ארבעים. עכשיו גם בארץ חזרו לאופנה יפה שמדגישה נשיות, חושניות ולא רק עליצות נעורים.

מאת יהודית חנוך

לא־מאושרים, ומחפשות אהכה בחוץ. רק עם כיווצים, לפעמים לא־סימטריים, עם כשהגיעה פרנסואו סאגאן לספרות עם מחשופים, בחזית ובגב, בעיקר בגב, "שלום לך עצכות", פלשו בנות הבעורים והרכה צווארונים לכנים.

שנים רכות הלכו מעצבי־האופנה נחשכו כעיניהם תקופה שמוכרחים לעכור איכשהוא כרי להגיע לנשיות, שאף פעם לא מתחילה בגיל עשרים אפילו למהמכה של עציר – זה ברחוב זה היא – או הוא. יפה" הם נכנעו כניעה חלקית בלכר. עשו בגרים צעירים, שגם כנות חמישים האחרון וקל מאוד לקנות בגדים יכולות ללכוש, קצח יותר שמרניים, לבני־עשרה מצר שני, יש היצע לא רע מאורגנים ועשויים היטב. של כגרים מרובעים, טופריקלאסיים. מה הסמרטוסיאדה, שהשתלטה על תעשיית שלא קל למצוא, זה את האמצע – אכל האופנה בעולם המערבי לא כל כך עכשיו זה בא. יש כבר סימנים ראשונים מורגשת בצרפת, כי הצרפתיות, גם בשטת של תנועת חזרה לנשיות". יותר הצעירות שבהן, הן לא פראיידיות ויותר בגדים שהרכות שלהם גולשת שמוכנות לקנות התיכת כר מחוברת אפילו קצת לקיטש, עם פיטות אריג בארבעה תפרים וצבועה בצבע עליו, על מכווצות שמוכנסות באמצע הבגד, תקן של בגר. הן יורעות להעריך איכות סלסולים בקצה המחשוף והמכפלת, וגם כשהן לובשות את האופנה האתרונה קפלי פליסה תפורים על שולי החצאית. - הן מתעלמות מהצעקות שלה. גם ההברל בין בגר מקושקש לאופנה הוא ל"יוניסקס" מתייחסים הצרפתים בערבון לא גדול. אבל מי שאוהב את הסנגון הנה מוגבל. הם לובשים אותו אבל עושים את ימצא אותו בחנויות. מל שהכי מתלחב

בנותיה של חוה ולא של ארם. לאחרונה, חוזרים הצרפתים כשלות.

הצרפתים תמיד אהכו נשים לאהכתם הראשונה. הם גילו מחרש שיש בשלות. הסופרים הגרולים מיים אחרי גיל שלושים, ארבעים שלהם לא מופרים אר מופרים או מופרים לא מופרים או מופרים או מופרים לא מופרים או שלהם לא סיפרו אף פעם על ואפילו, לא להאמין, חמישים. לכן, משכר גיל ההתבגרות. הגיד אופנת האכיב והקיץ מיוערת לא רק , בורות הגדולות של גי לנערות – ובעשרים השנים האחרונות, רה־מופסאן ואונורה נשים הן נערות כמעט לנצת. יש הרכה רה־באלאוק היו נשים כנות סבתות על תקן של נערות כבגדים שלושים פלוס, רכות, זרוקים - יש כה הרבה בגרים שמחזירים חושניות, לרוב מתוסכלות לאופנה נשיות ורכות, בגרים שעשויים לוכלואות בנישואים מאריגים רמוייימשי מבריקים ונוזלים,

הצרפתיים, בעקבות הסופרים הקלסיים שנות הארבעים והחמישים ששימשו שלהם ועשו כגרים לנשים. הבעורים השראה לרכים מהכגדים העכשוויים -השנים שלפני מהפכת השוויוניות וה.יוניסקס"- כשאף אחר לא יכול היה להתבלבל אם מי שהולך לפניו או לצירו

גם אצלנו חוגגים הנעורים כעשוה זה כך שנשים בכל זאת נראות כמו מהסגנון הנשי במופגן, הן דווקא הנערות, שאוהנות להיראות כמו נשים

45 Blaeain

לא־סימטרי מקשט שימלה עם הדפס. צילום: מנחם עוז ("פליני") מימין: מערכת מבד סאטן שחור – שילוב דרמאטי אך גם דך ונשי. צילום: אלדד מאסטרו. ("איב דה־מרדיקס") למטה: הסגנון החושני חוזר בתכלת של ג'ינס, שגם נערות אוהבות. צילום: מנחם עוז. (עיצוב: רחל אלקלעי ל..ניבה")

זק"ש

הניקיון הוא טיפ טופ

ל Top cook יש תידוש עולמי, כל החולק הפנימי של ה Top cook כל החולק הפנימי של ה Top cook.

היסכון בחשמל, מספינול היפור הקרנה של 1800 ושנו בר אססס לפסד ישאפשרות להתשום או מקום התבנית לצובות הוא בנת האף לסוג התבשיל. כנו קויציד אססט קסד תבניות בנת האף לסוג התבשיל. כנו קויציד אססט קסד תבניות בנודר היות אודל האת האפנית להוא מספים מסד מגיע להיות הוא אולי בכל מסטף הוטולטוג אובן שימון מיותי הוא ה

נם חדלת ניתנת לפירוק ולשטופה

חידוש זון פוחר את בעיחת הניקלי למו כן ניתן להפון

RXXIT:

הלהיט של אירופה

הטוסטר אובן הכי גדול. ל' Top cook שטה מנימי מיל יותר מכל טוסטר אוכן אחר ב' Top cook אמשר לבשל ארוחה משחתית בקלי קלות. ל' Top cook מערכה מיקוד נפרדה לוריל

עיצוב ארוםאי מרשום. ל Topopook עיצוב חדשני עם למו נימול שעלה וכיעריה

נש לו מעמד לנוחוחד, ניתן לרכוש מעמה (מדן) אה להצבה

לוושין בפרכן הפכיויות של זק"ש – כן יהודה לד ה"א של 202625". 1844 בסבשק"ם ב.ש.א.ל האלל תספיבים הבילקריים: מוסקוביין דוד, אהים ורוחם "א O אלאטרות וקו בכ"ם, קרמי אשר ורשק הנויות ה"סקאונט.

עכשיו בישראל

פרשת חוק הגוענות הקודח הראתה עד כמה חשובה הכנסת. שהיא מגבילה מעט את כוחה של העיתונות.

הולק הישראלי

במדבר הנורא, מקום שכו אין להשיג תירס חם בשום אופן אחרי השעה שש בערב, הפך דוקטור יקיר למפלצת ירוקה.

הכל בגלל שהוא נחשף לקרני נאמא נוראות ללא קרם שיזוף. וכך היה הדבר: רוקטור יקיר, רופא צעיר ופראייר, שכא לעבוד בעיירת־פיתוח, עמר והשקיף מבער לחלון על הכתים השכנים, ובעיקר על ביתה של סיגל. לפתע ראה את סיגל יוצאת מן המקלחת כרבע שעה לפני הרגלה בכל יום, מתנגבת, מתלכשת, פוסעת לעבר המטכח, ופותחת במרץ ספר בישול אינרונזי.

היא הכינה לפניה על השיש את המצרכים: כוס בנזין, חצי קילו דשן 20/20, מאה גרם נייר זכוכית פרוס דק ורג מצולות בינוני.

דוקטור יקיר נדרך. מנסיונו ברפואה ידע שאם סיגל תערכב את כל החומרים האלה יפרוץ מהם זרם עו של קרני גאמא הרסניות. הוא זינק מייד אל ביתה, פתח את הדלת ועט עליה, מפיל אותה ארצה.

"אוי, דוקטור יקיר", אמרה סיגל, "באמת, גם אני הסתכלתי עליך. אכל ככה, בלי לשוחח קצת קורם." והיא הצמירה בכוח את שפתיה לשפתיו בכיישנות.

לכן לא יכול היה הרוקטור להזהיר אותה. כשהוא קם היה כבר מאוחר. גבו טפג מנת קרינה אדירה של קרני גאמא.

עוד באותו ערב, כשהוא יושב וצופה ב"מכט". הפך לענק ירוק ודביל. בשעות הראשונות לא הרגיש בכך, כי הוא ישב וצפה בטלוויזיה, כזכור. אבל אחרי תום משררינו לערב זה, כשהלך לישון, גילה שהוא לא עובר ברלת, ופרץ בשאגה

הוא יצא החוצה דרך קיך האיטונג, וניסה את כוחו בכיפוף בולדוורים. זה הלך בקלות. בך זוצר ההולק הישראלי, ועכשיו נשאר רק

 $\star\star\star$

לברר, מה אפשר לעשות איתו.

אוטובוס נחטך על ידי מחבלים.

מוציאים להורג נוסעים.

"אם אני כבר יצור קשוח בעל כוח אריר", חשב לעצמו ההולק, "אולי אלחם לימין הצרק."

זה נשמע רעיון טוב, וההולק שקע בלי היסוס בהירהורים מהו הצרק, באיזה צד הוא נמצא, והאם אפשר, בכלל, להחליט מי צורק ומי לא. בגלל שהוא קצת איטי כמחשכתו, וקצת

ישראלי, יושב שם ההולק עד היום וחוכך ברעתו

תה תא האיש האוחב לא להביט קדימה. מתושים קרימה רואים רק אני ואך אבוי. אין אוז למה שרואים קדימה, אין תשובות, אבל ציה מה רכה המועקה, צריך לענות כל הזמן איזה טוסטר אובן לּ 🖟 בוא לראות 🦹

את הטוסטר אובן 🕻

בביתן זק"ש (מס' 26), ביריד אדם ומעונו 86

של המחר

אתה מכיר אותנו לא מהיום

מה שחיה כעבר הוא יפה, וכל מה שיפה היה אפילו ההוה לא אהוב על האיש שלא אוהב: להסתכל קרימה. כי ההווה הוא העתיר של העבר. לכן אפילו לו צריך לייחס תכונות

ע שאלות, כשמביטים קרימה. לא כן הם פני הרברים כשמבטלים את התולות קדימה, ובמקום ואת מתמסרים למבט מקאורה. העבר הא נפלא, כי הוא לא דורש יוונות ולא מעשים. לכן העבר הוא יפה. כל

ל מהיר כאן את תנסיכה. לא אחת נמאס ליפורע להתנה בצורה מכוברת ואחראית. השנעונות שלה:

לבה שתא נה אשר משתוקק לחמוך לנסיר. און אשר יפסיד מניתוק היחסים, אבל גם לה ונסיבו לפעמים מניכור. פשוט מגוימה

מיש שלא מביט קדימה

הגופים הלוחמים בטרור הסתגרו להתייעצויות ארוכות וחשובות עם עורכי־הדין שלהם 🖈 היועץ המשפטי לממשלה יצא למקום לעצור את המחבלים מצוייר בצווים התומים כדין, ובספרי חוק רבי־עוצמה

חשורות של העתיר. הוא מסתכל על ההווה,

האיש הזה, ושואל רק שאלה אחת, בשאט נפש

ובחלחלת: האם זה מה שחלמנו עליו בעברז

LIKISIS OKK

חיים ואוהבים

"הפסרנו קצת בית"

משמע הפומון החדש שחיבר עלי מודר כשם כבורה של האשה (נבית פנימה)" התחילה לחבתב אצלי הנורית הארומה. סכנה: שוכיני־ סט. ומיז אחר מהחבריה, איש צעיר, פזמונאי, עתונאי, אחר שמתוך כתיבתו את לא מעלה כרעתך שהוא יעשה לנו, לנשים, את זה.

. כשמיעה ראשונה זה נשמע אפילו קצת דקרנטי לא יפה, עלי מוהר. ביקשנו להגיד לו והיה לו קצת לא נעים שפתאום אמרנו לו זאת כטלפון והוא הגיב: -רגע, רגע, תשמעו את כל המלים ואחר כך נדכר. ובכלל, שיר זה לא מאמר, ואני לא מצהיר עמרות, וזה ככלל התחיל כהומור... וכשכתבתי את השורה הדומיננטית 'אין לנו אל מי לחזור הביתה', רק או התחלתי לחשוב ברצינות על הענין של האשה המשתחררת והמשותררת ואמרתי לעצמי: ווברי זה לא מפריע לי, ואת מי אני הולך לקנטר כאוז... הענין של השחרור מצחיק: מה, אני הוא זה שצריך לשחרר

בקיצור: הבחור נכנס להצטרקריות ולהסברים. אז ביקשנו את כל המלים, כדי שנוכל להאמין לו עד הטוף שהוא, בעצם, לא התכוון לפגוע, -ואם מתקבל רושם כזה, אז מפני שככל אדם ליכראלי מתחבא שובניסט, ואולי גם כי יש משהו מזה"...

וכך כותב עלי מוהר בשיר המחאה הראשון שנכתב כלשון העברית נגר בהאשה החרשה". (לחן: יוני רכטר. וזו חהורמנות להמליץ על המופע ערב תודפעמי" שם שר את הפומון שלמה יידוב).

,כן, יש חיום נוייסות חלל ובכלל האשה היום ערשה כמעש הכל, תיא יפה יותר, תקיפה יותר, באמת, היא ועלכת עכשיו על גדול -באין לנו אל כוי לחזור הביתה.

עלי מוחד נותי ויבעדי הפומון הוא דק פימפטום. (צילום: האבן קקטות)

תיבת דואר/הביטוח הלאומי מסביר

אך אין לנו אל מי לחזור הביתה

סתם שמרן עקשן ומיושן

ולבבי יצא מיד אליה.

וזו גישה מטומשת וממולה,

גישה שמקיממת גם אותי,

אורה שוו היתה הרגשתי...

רלי כוותר, זום לח כוותר, באמת,

אך אין לנו אל מי לחזור הביתהי.

בלילות אנחנו נודדים

כמה שאנחני מתקומים,

בצידו. הפסדנו קצת בית".

האשה

פומון: ואני מבין הימב שלא אני צודם,

ווה בגלל שאין לי בישורים וכשרונות"

אך אם רוצים לדייק בתיאור הדרגשה –

... והיא יוצאת, ואני יוצא, לשושם,

בחזרה לעלי מוהר הנשאל: האם השיר לקוח

מתוך הסביבה הקרובה שלוז ברור שכן. מה אנחנו

בכלל שואלים. זהו שיר תליאביבי, מהרבה בחינות.

כשהייתי ילד, היה בכתה שלי בבית הספר, ילד אחר

ויחיר שהוריו התגרשו. כיום, ככתה של הכת שלי, חצי

מהתלמידים הם ילדי הורים גרושים". כן, גם הבת

שלו. הוא אומר כי כשהיה נשוי, וגם בתקופה שלאחר

מכן, הוא היה מאר לא שוביניסט בהתנהגות. _קשה

היה לי לומר לאשתי, או לאשה שאני נמצא אתה, מה

לעשות. אך בפזמון התכוונתי לתאר מצב קיים בחברה

שלנו, מצכ של מתירנות בו כולם הפסידו משהו. נכון

שבצורת החיים הנוכחית ישנו רווח, אך גם הפסר

גברים שהיו רוצים כי העוגה תישאר שלמה בעור הם

אוכלים ממנה. איך עושים זאת? הפזמון הוא רק

סימשטום. הוא מודהו "כשכתבתי את הפזמון נוכחתי

שאני חי ככפל עמרות וכעסתי על עצמי: מתי אצא

לשים אן נפלאות בגול שלושים *

במספר מירוצים ומיטיבות לקבוע את

לקעב שלהן מאחר ומעט מאוד נשום

עוברות את גול הארבעים + חרי

לצורך עניינו, מייצג עלי מוהר דור שלם של

סגשתי פעם בחורה אחת שסיפרה:

"כל החברות שלי עוברות ורק אני לא עושה דבר,

אור פניות רבות שנתקבלו במדור לאחר -280. שקל. שיעורה של הקצבח המונדלת פרסום חכחבה "מפגש ליד פחי חובל" הוא 25% מחשכר תממוצע במשק, לעומה (תיים ואוהבים 28.2.86), אשר העלחה את גובה קצבת זקנה ללא תוספה, ששיעורה הוא בעיית קצבאות הזקנה של הביטוח הלאומי 16% מחשכר הממוצע. שיעורן של הקצבאוה שבמקרים רבים אינה מספיקה אלא לרמה נקבע על פי חוק, כאשר המוסד לביטוה קיום מינימלית – חעברנו שני מכתבים לאומי שוקד לתבטיח שיטוח עדכון משומות מייצגים של קוראים אל המוסד לביטוח שמטרתן להבטיח שמירה ריאלית על עוך לאומי וביקשנו תבתרות בנושא קצבת זקנת. תקצבאות". להלן תשובת המוסד:

אתה הבנת את ות, ברוךו אני לא כלינך, "תוקפת של חשלמת הכנסה לקצבת אבל כאשר אגיע לקבל קצבת וקנה אני חוקנה משולמת למעוטי הכנסה ומכטיחה מקווה: א) לא אזדקק לחשלמת הכנסת; ב) רמת קיום מינימלית ועמדה בפברואר על סך אבין ואת טוב יותר.

עשונה אם.איי. במדעי החברה, שהנחמדות נשמרת אצל מרביתן באופן יש לה כבר קריירה מבשיחה, מירבי (כריסטיאן דיור). מומן ברור ששוויון נמור היא צריכה, אני מביר שני סוגי נשים: אלילות לא, היא לא תהיה עוד שפחה,

ומתצלאות־דלת לניגוב הרגליים (פאבלו ★ אשה היא כמו שקיתיתה. רק כאשר היא מושמת במים חמים אתה נוכח עד כמח אכל צועק: כבורה של האשה בבית סגימה:

היא חזקה. (נאנסי רייגן). א יש שני סוגי נשים: הללו המחפשות אחר כוח בעולם – והללו המחפשות אחר

כוח במיטה. (ז'אקלין קנדי־אונאסיק). ★ בנשים מסויימות יש להכות באופן קבוע כמו בפעמון "גונג" (מאל קווארד) לא נולדים אשה. נעשים אשה

(סימון דה־בובואר). ישנן נשים מסוג מסויים אשר אם, בדרך מקרה, ינעלו אותן לבדן במוזיאון הלאומי הן תתחלנה לסדר שם את התמווות בסדר חדש... (אלמוני)

Mirk w

התכוננה כחונת הטלפון כמבט כוהה. מכוהל.

לאם לאט הבת גרלה והצלמת, כמעט לא חשה

לשלוח אותה לאירוע מרכזי וחשוב. עם הכטחון העצמי כא הרעב לנסות, ולהצליח יותר. לבנות קריירה. וכצל הצלמת כמעם לא הורתה בתסכול שליווה אותה כמירוץ לקריירה. היא הרי פרצה את תחום חיי המשפחה רווקא משום שהרגישה שהיא יכולה להתמודד עם "הלבד שלי" כפי שכינתה זאת בשיחותיה עם גליה. "אני רוגמה של אשה שמכחישה

חשה שרונית כבר בגרה, שיש לה כבר חבר, שהיא בונה את חייה כלי להישען על אמה. -אני חושכת שהיא מצאה יריר בניל צעיר כל כך משום שהיתה צריכה מישהו. אני אף פעם לא הייתי המישהו הזה".

הטלפון שהגיע בחצות, כאילו הגיש לצלמת את חשבון השבים כהן הזניתה את כתה. חרר ונגע כאותה נקורה רכה ורגישה בעולם הקשוח שלה. עצם המחשבה שיטלטלו את הבת מיריחו לתל־אביב באוטובוס הבהילה אותה. זו לא בעיה. היא צריכה רק לאתר את המקום שכו הכת נמצאת והיא תקפוץ להכיא אותה

את כל התאוריות שהגשמת הנשיות כרוכה בתלות

שהיא מגרלת אותה כלי להעניק לה, יצרה אצל

הצלמת מערכת שלמה של מנגנוני פיצוי, שבו ביקשה

להעניק לבת, לקנות לה, לשמח אותה. רומה שהיא לא

הצר הרך בעולם הזה היתה בתה, רונית. התתושה

הפעילה את כל הקשרים שיש לה אצל רובר צה"ל. לבסוף איתרה את הטלפון. הודיעה שהיא יוצאת וביקשה שלא יטלטלו את הבת בדרך הארוכה. היא יוצאת עוד מעט ותגיע כנראה באור ראשון ליריחו.

רק או כאשר סיימה לארגן את הדברים נתנה עליה החולשה הארורה. לא רק החררה לבת, אלא איזה פתר מהלילה הארוך בדרך ליריתו. רגע ארוך התחבטה ואז מיהרה אל חררה של כתה. חיטתה שם ער שהעלתה את מספר הטלפון של החבר. הבחור התגייס זה מקרוב. הטלפון היה של ביתו. לא ידעה דבר על הוריו. זכרה במעומעם שהקרים התגרשו אמא המצכ שלהם בדיוק כמו המצב שלגו" דיווחה הכת ביובש. נדרך ליריחו

כל היה העת. מבוהל. הצלמת קיבלה טלפון שנתה רונית, שיצאה לטיול לסביבות ים המד לת לסתה בווירום, איכרה את ההכרה ומארג־ ני הסיול עומרים לשלוח אותה כאוטוכוס וושון העולה מיריהו לירושלים ומשם חזרה

שרכך אמרה לגליה, שכנתה: גאין לי שום דבר מים תוך מן הילדה הזאת, אפילו שהיא לא בדיוק לה. המחשבה שיטלטלו אותה כאוטוכוס, בדרך יאונה כליכך, ניראתה לי כמעשה טירוף. השעה היתה וו מילת צילצלו ממחנה צבאי סמוך ליריחו. אמרו שצי לא צריכה לראוג. זה היה בריוק צפירת אועקה בוצא אותי כמעט מדעתי".

את דרך חייה, משיכה את דרך חייה, יוצא ועניתה לכתבות צבע כדי לשרת את סוכנות מם שלה מדי פעם נסעה לארצות הברית, לפעמים

לצולה. תמיד בעסקי צילום. קנתה לעצמה מעמר

הורוסקופ ווהאושניה. כדאי לעשות הכניות. חשבוע תע" לתות בבות ולא לבלות בחוץ, תקאריירת וועסיק ארובבן.

סויטון (וב ביוני ער 22 ביולי) קשות לכם לחתוכז בימים אלה וימוץ לחוות שתצטוכו לדחות דבוים לומן מאוחר אחור וום: עים לטיולים עשויים ליצור קשרים רומאנטיים ילגלות יפה אך וש לשמור על הבריאות לא כלאי לחשוב על חעתיר בעת

בתולה (23 באונוסט עד 22 בספטמבר)

תחוית לשבוע שבין 30.5 ל-5.6

ַ ביוגי) או ביוגי ער 20 ביוגי) 🔆 אווגי) אל תתאמצו יותר מדי השבוע. חמשלול השבעו של האירועים, יחד עם הבישורים שלכם, יקדמו אתכם בתחום הקאריירה. בענייני שותמיות בדאי למנוש את חשני בחצי חדרך. יכול לתיוח שחחקי

ויין (25 מולי ער 22 באונוסטן ים כי צפווות לכם הלבקות השבועל עליכם לו

וולם בשימוש שאתם עושים בו. תכניות בתווום גדי (22 ברצמבר עד 19 בינואר) וחברתי נתונות לשינויים עכשיו. ילדים דורשים מבח תקומת לב. בתחום תעבודה אין בינתיים קונחנות של קרוב משפחת בלתי צפויה ואולי מלצבות, אבל בתחום וזקותמות חויומאנטיות שורי

> קאוניים (23 בספטמבר עד 22 באיקטובר) חוממת שובה תיפול לחיקבם השבוע, אולם ישורים יש לכם שפקות. עשו עבודה ישורות, או און לכנו ממה לחשוש. שותף יודקק לכם חש" יים שנו לחשוש. שותף יודקק לכם חקי און יודאי לעזור לו. עניינים בתחום חבית לא שו במשרה

(באוקטובר עד ני בנובמבר) ביובמבר וכם להתמקד בדבר אחר, אחרת תמזבוו השכוע תצמוכן להעודי ש קונות ושבו לכם עונו. השבוע יווק לכם דער

> 12 בנופמבר ער וג בויצמכר) ליי המביות מיוודות בחיי ואיבה ווד המיווית ביות יכול מצור להקור שאתם המיווי להוות עצבר, קינותותית בד בי מייות להוות עצבר, קינותותית בד בי היכול ליכיעות את רצומבת ומתומעושה מומיבי בשמנ

תסובבים אתכם אינם מדברים ברורות, ואתם עלו: לים לחביו אותם שלא כחלכה. כראי לוצל חומנה לטיול וזשבוע. שותפים צריכים לחימנע ממריבות על דברים קטנים. יכול לחיות שתצטרכן לעודד

דלי (20 בינחור עד 18 בפברואר) השבוע יהיה לכם קצה מול בתחום הכספי, ויהיו באלת שיבקשו ממכם טובה או חלוואה. בתחילת השבוע יהיו מתחים בהחום הרומאנטי, אולם לאי תר מכן העניינים יסתרון: חברים חדשים עלולים לרוכיעות אתכם.

דגלם (פו במבודאר עד מג במארס) הבשחון חקצמי שלכם משתפר, ואחם מרגישים שביבולותכם לששות הבל, אני בכל זאון בדאי לווי ניון לעניוני הקואריורה לפו שעה. במקום זה, עשו -תכניות למעובה לא מראי לערב יניווים בענייני

בשמים. שלה (21 במארם עד 19 באמייה) ישום את הפרץ שלכם. בימים אלה אתם ניטים גם המול נמונא לגורכם, אולם עדיף לשמוך למי שעה הישור שמנים. ותנקורם להישמר מישיאות, נשו: בעוד את ושתמשתיות, מישון) שקרוב אליכם לר מון אינות ותנקורם להישמר מישיאות. נשו: שו בחוקר שאופי בתווום וקשייון ול הפינונים ה

TOTAL LEV TORING COLUMN TO THE TOTAL COLUMN TO

של צלמת מפורסמת. שוב לא העלו על הרעת שלא הוא גר אצל אביו. רגע ארוך התבוגנה במספר הטלפון ואו צילצלה. התפללה שהאיש מן העבר השני לא יהיה בבית. בסופו של דבר קצת משונה לצלצל אל ארם שאין את מכירה אותו ולהגיד לו כי חברתה של בנו נמצאת במצב קשה אי שם על שפת ים המלח והאם הוא יוכל להואיל בטובו... זאת אומרת להתלוות אליה במסע הלילי. מי יורע אם הוא בכלל סיפר לאביו שיש לו חברה. הנערים הללו ככל שהם יהירים ושחצנים בשיחותיהם עם חכריהם כני גילם הם הופכים לביישנים וחסרי־בטחון בשיתות עם ההורים.

מן העבר השני קול תקיף, קצרירוח שאיננו מבין מה רוצים ממנו ויחד עם זאת הוא עושה מאמצים להיות אדיב ומנומס. היא גימגמה לתוך הטלפון: -הלו, זו משפחת רוזון?"

הקול מן העבר השני התעניין יכן, מי רוצה

לפתע איברה הצלמת את בטחונה העצמי. במקום לרבר בשקט ובנחת, את אותם רברים שהכינה לעצמה. מבוסחים היטב, פרצה בככי מרכרת בקול קטוע: "אני צריכה להכיא אותה... בלילה... מיריחו... ולא היה לי אל מי לצלצל חוץ מאשר אליך..."

עמד על כך שיאסוף אותה במכוניתו. ככר מזמן כיקש להכיר אותה. זה בסרר. הוא היה עושה מה שהיה עושה בנו אילו יכול היה להשתחרר מן הצבא.

בחושך לא יכלה לראות את פניו. ניראה גבר מגורל. היה לו אותו הרגל של גכרים גכוהייקומה לכופף את ראשו במקצת כאילו לא נוח לו להתנשא

מעל לבריות. אלא תאמיניו זאת היתה פגישה עיוורת כגלל רונית. מצאתי את עצמי נוסעת כלילה, עם גבר שבדרך מוזרה הייתי קשורה אליו. כאילו הידידות של רונית ושל בנו, היו איזה חוט שאפף את שנינו. אולי מחוייכות. לא ירעתי. הוא היה גכר מעשי כלכבי. אלה שלא מרבים לרבר אכל אתה רואה על פי תנועותיהם את הבטחון, את השלווה. נסענו שעה ארוכה. מסתכר שהוא יורע אודותי דכרים רבים. מכיר את רונית. למר לאהוב אותה. רונית סיפרה לו עלי 'אשה נהדרת ואמא מקסימה' – כך הוא לפחות התבטא. היה מוזר לחצות את הלילה, עם גבר שלא הכרתי אותו, ואף־על־פּי־כַּו היתה לי תחושה שאנחנו ככר ידידים ותיקים. כאילו חל פה איזה תהליך הפוך. זכרונם של הילדים, הסשרים ביניהם, עברו חזרה אלינו ההורים והפכו אותנו לידידים כמעט כרבר מוכן מאליו".

אדריכך היו הדברים נהפזים. פנתה למחנה. אספה את בתה. כירה היתה קבועה אינפוזיה. כל הררך ישבה עם בתה במושב האחורי כאשר הגבר וזה, הסשור אליה באורח משונה, נותג בריכוז, משתדל שהמכונית לא תקפוץ ולא תטלטל את הילרה החולה. אתריכר עלה איתה הביתה. העכירו את הילדה לכית התולים. שעות ארוכות המתין איתה במסררון אתריכך הזמין אותה

- אפשר להשתגע. את יודעת שאני זיי זהירה. אמרה לגליה אבל, מצאתי את עצמי, קרובה אל הגכר הוה הנינטלמן, האריב, באותה דרך בריוק שכתי היתה קרוכה אל בנו. הבן שהיה אצלנו פעמים רבות כבית ולמרתי לאהוב אותו ככני. אפילו פניהם היו רומים -צחקה במכוכה – הררך המחרה הואת שלי להתאהב".

גליה מנאה את עצמה סקרנית וכמעט מקנאה ברומן היפה של הצלמת. מקנאה כחופש הזה שיש לה לבותר להיות נאהכת. לצאת לפגישות קיוורות. לצכור .פרערים בנטר.

ערכ חם אחד הודיעת לה הגלמת כי הסיפור נגמר. גליה הנידה לידירתה לגולל את הסיפור ברוכה שלת. באת מבינה, רונית, נפרדה ממנו, מהכן שלו. ופתאום, מצאנו את עצמנו עסוקים עד למעלה מהראש במריבה מטומטמת שבעצם התחילו הילדים שלנו ואנחנו... כאילו הם הורישו לנו לא רק את אהכחם אלא גם את הניתוק ביניהם".

49 8132310

- 114 הנחה ממחיר העתון בתנויות.

,מעריב לנוער", ת.ד. 20020, תל־אביב

תלוש חתימה

ם מנוי חדש

לביתי.

ם חידוש מנוי קוים

(חמחיר כולל מעים)

לכ' מחלקת המנויים.

השבועון יגיע לביתך ברואי מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף.
 פלידי תשלום מראש, אתה מרכטה מעליית־מחירים צפרייה במשך השנה.

חריני מעביר לכם ציק/חמחאת דואר על סך (51,00 שקל כדמי מנוי

לשנח אחת על בנעריב לנוער" כולל אריזה ודמי משלוח חפרס

(13 אועד מעמוד

הים מוענים שלכסף כשלעצמו אין משמעות מתום, מעבר לאתגר העסקי שיש בו. גאם תשאלי חומה אני שווה – לא אדע לענות לך", אומר מיקי זת של פתיחות. שניהם טוענים שגדלו ברוח ומליח היקח, בצניעות יחסית - בלי להשוויץ מקר. פיקי זוכר שכשהביאו אותו כמכונית לבית מד ניקם תמיד לררת כמה רחובות קודם. לא היה

פיקי, הרומה לאביו יקותיאל כמראה משומה, גדל בחיפה ונחשב לשובב במיוחר (היום קדם לה חיפר אנרגטי). עמי, בנו של שמואל, גדל מוצניב והיה ילר שקט דווקא. חלק גרול מן מפונים של מיקי פררמן התגבשו במהלך שירותו מצי כְּשָנין ביחירת חי"ר מובחרת. עד היום הוא זו על קשר הרוק עם חבריו ליחידה, עורך מסעות תלים עם המשפחה, ונוסה לתחביבים מסוכנים -אה תלילה ועד לנהיגה במהירות מופרות. עמי אסשם מסוגר יותר, פרות בברי".

צל ציכשונ, למרות כל השוני, יש כיניהם קווי הייתי זורק אותם, אכל הייתי ממנה מעליהם מישהו תון, אולי כתוצאה מן החינוך שקיבלו בפנימיות תוליה וכשווייץ), אולי בגלל ה-קינררשטובה" – שום משרים סוליריות אירופאית וככרות ראש 24 שחיים את עיסוקם ביולים, אין להם חברים שייכים לזן נכחר, בעלב'תים" שחיים את עיסוקם

לא נרע מזה. לוקסום אחר הם מרשים לעצמם בגלוי: כשהם נוסעים לחו"ל הם מתגוררים במלונות הכי טובים בעולם – מ-ריג'נטי" בניוריורק ועד -כוררלאק" בשווייץ. 250 דולאר ללילה. אפשר לקרוא לזה השתלמות מקצועית. שניהם גרים בהרצליה, לשניהם שלושה ילדים, ושתי האחיות שלהם (עירית מצד אחר ורונית מצר שני) גרושות וחיות כבר שנים רבות בחו"ל. ויקותיאל: עירית לא מצאה את המקום שלה כאן. בטח שאני מצטעַר"). בעניין אחר אין סימטריה: רוב מניות החברה נמצאות בידי יקותיאל ומיקי פררמן. מיעוטן – בירי שמואל ועמי. זה לא מפריע לי בכלל" אומר עמי שוב לי במה שיש לי".

ם השתלבו בעסקים כמו כפפות על ידיים, ועברו תקופת חונכות ארוכה – עמי ניהל את רוב מלונות הרשת. מיקי.היה מנכ"ל הרשת לפני שנתמנה יו"ר כללי. איכשהו היה כרור שכך זה יהיה", הם אומרים ומודים שמעולם לא חשבו ברצינות על אפשרות אחרת. כל החינור שלהם, במורע ולא במורע, כוון לעניין. עמי זוכר את עצמו מסתובב במלונות מגיל המש. אביו ניהל את רוב מלונות הרשת בזמן זה או חולם לפעמים לחזור ולנהל מלון קטן ...אבל שיהיה אחר. אמא שלו ניהלה את חנות המלון ב.אכדיה". "זה היה הבית", הוא אומר. מיקי עשה אצל אכיו בסטאג' כל החיים". יקותיאל פדרמן אומר שהיה למשפחה מזל, -לא בכל המשפחות יש דור המשך מוצלח". שלא לציטוט הוא נותן כמה דוגמאות. ומה, באמת, היה עושה אילמלא היו מתאימים לקריטריונים שלוז "לא

> שינהל את העניינים, זה בטוח". בעידן של הילטונים ושרתונים, הפררמנים

שאני רורש מראש־העירייה הוא שיחייחס אלי

כדי לראוג לניקיון ולתרבות מספיק ראש מחלקה,

ביצועיסט, כי תל-אכיב אינה יותר מאשר פרבר קטן

של ניודיורם. אבל כישרונו הגדול של מר להט הוא

לשכנע את הציבור שהוא עומר מעל המימסר: הוא

אינו אחראי למתרלים של העירייה ומטיל את האשמה

ואת האחריות על כל הגורמים – האוצר משרר הפנים,

בעניין כזה או אור: זו שערוריה ציבוריתו זו שערוריה

לאומיתו ולפעמים, שערוריה בינלאומיתו – חשבתי

העניין. אבל עם השנים למרתי להסתגל למלים

הגדולות שאין מאוווריהן כלום. אופייני הוא, שכשאתה

זה הרבה יותר גרוע ממה שאתה חושבן כאילו נכנס

צ'יד' יש פילוסופיה במה צריכה

למשל, פיתרון בעיות הדיור של

אוגות בעירים ואוכלוסיה נוקקת

מוטל לדעתו על חממשלה. נניח

שפילוטופית הוא צורק, אכל

לטמל העירייה ובמה הממשלה

מבקר את המחרלים של מינחל ההנרסה הוא אומר לך:

להפקיר זה עתה האחריות לא חלה עליו.

.פעם, כשהייתי שומע אותו מצהיר כמועצה

מרכז השילטון המקומי, מנהלי אגפים, פקירים.

אני ווושב שמר להט תא ראש־עירייה לא־טוב.

בורון ארץ כאל נכתר ציבור. זה הכל".

מה רעתר על צ'יץ'ז --

רבים, ואם הם מפורים כסף על הנאות החיים – אנחנו שעות ביממה. משרדיהם נמצאים בגדן תל־אביכ". ביתו השני של יקותיאל הוא בדן כרמל", כחופשות מתגוררים בני המשפחה כ-דן אכריה", או "דן קיסריה". קסיל ושמואל פררמן עוד מסוגלים להזיז במו יריהם עציק בכניסה ולצעוק בפומכי על מנהל שפישל. יש מנהלים שלא יכולים לעמור בפיקוח הצמוד הזה. חלקם פוטרו. אחרים התפטרו. הצר השני של המטבע הוא הגישה האישית: הפדרמנים ידועים כמי ששומרים חסד נעורים לוותיקיהם, יהודים כערכים ולא ממהרים לפטר אותם. (גם מר זילברשטיין מגת רימון" עוד עובר ברשת).

בינתיים הולם המעגל המשפחתי ומתרחכ: יוסי הקש, בן־דוד, מנהל את -קינג דייויד". מיקי נשוי לליאורה לבית פנחל, בתו של מעצב הפנים במלונות רן" ומעצבת פנים כוכות עצמה. שמונה חרשים חיכינו עד שהיא ועמי יסכימו על גוון מסויים של שטיח", מחייך אחר מאנשי הרשת. באיזה פרפקציוניסטים אלה". הפרפקציוניום הוא אכן מחלה משפחתית אצל הפדרמנים. לא מתים ממנה, אכל יקותיאל פדרמן לא ישן סוב בלילה והוא משתמש בגלולות שינה) ככר שנים רכות, אולי כגללה. מאז ומעולם, אמר, הוא "שונא בינוניות". עמי אומר שהוא ממש פרקפט". מיקי שואף לעשות דברים "נכון": -לשמור על רמה מקצועית גבוהה, על החלום הציוני ועל הרגישות לכני אום".

נו, באמת, זה מתכון להצלחה בעסקים, זה? הוא דווקא משוכנע שכן. גאולי קשה להתחיל ככה, אכל להמשיך כך ווראי שאפשר".

טל בשו

לעד מעמוד 150 על הא תוצר של פעילות יומיומית בתחומים רבים המועצה הללו, ואף השתוח בהגשת העתירה. " עוסק בדם",

> עלתנותו הבלתי־נלאית (בכמה שעות ביונה קאל כנוה שנות בי יוו. מנגנון בן איש אחר: צוקר, מנגנון בן איש אחר: צוקר, מנגנון בהרפסה. חמיפלנה, מפ"ם, עומרת לש ולא כליכך עוזרתן אבל כשינצה בבג"צ, תמוזר משונו בווד עהילעיתונות.

ניםרים עקרוניים חשובים. ולדי פועצת העירייה".

שני רמקולים.

"טושיבה"

ארמא", מים קושאו, עומרת חוח, שרון לימשוי, עומרת חוח, שרון לימשוי, עומרת חוח, שרון לימשוי, עומרת ביל מחשבירכים

אולם הפרם העיקרי יגיע לביתר מדי שבועי

השבועיו הנפוץ ביותר בישראל

"ז שעוני־קיר "סייקר"

"טעוני־וד "סייקו"

משטח ובה

ביותר של ידיבור חדיש"

מקי שור לבג"ג פמעט בכל מיקרה של ביובחים מעשית נמצאת תלאביב בטוף התורן לפניה מציבה

צופר); בג"צ קבע כי צוקר לא ביקש הסברים מחברי

כאשר פסק כך בג"צ, ברצמבר אשתקר, התכשרו אזרחי תל-אביב על מינויו של עור חבר המועצה לתפקיד ביצועיו צבי רנר זוצנ בראש אנף התברואה. צוקר למד את הלקח: הוא הזררו לבקש את תגובת ביום שאל כמה שעות בלילה") נתמכת רנר, נענה בידי היועץ המשפטי לעירייה ו-המינוי העידייה תורם לללישכת האופוזיציה בעשה בהתאם לחוק") ועתר מייך לבנ"צ. לפני כחורש הוציא כג"צ צו על־תבאי כעניין זה. צוקר) רק חצי־מזכירה, המטייעת 🚜 בקיצור, אין להתפלא על כך שצ'ין' אינו שופע אהבה לצוסר. צוסר אומר שיחסיהם קורקטיים: "מה

> א העצאות (הלאיגרולות) על עתירותיו לכג"צ מש צוקר בעצמו, ופרקליטו (עו"ד ישראל ליכנה) וס נשכר טירתה רק אם ציווה חבנ"צ על העירייה לאת נשכר הסירחה. מכחינת הפרקלים, אין כאן מוחד במיוחר וארעליפי כו, כמה עורכי דין פנו א שק בנקשה לייצנו בעתירותיו הבאות, באותם מית כיוון שהן עוסקות, כך הסבירו, בעניינים

אכן כשפונים ושתיים, למשל, עתר צוקר (ביחד ותן וולך פהמעדן) עקב עבורת בנייה של סטריה שתחיצוק שממרה עיריית ציין ללא מיכרו. השופט יסקי בהחלטת בג"צ: .כרי לתת כיטוי לשות הרוח על תדוך שנקטו משיבים 1-2 והעירייה מאקה, אנו מחייבים אותם לשלם לעותרים ' לתומי שהוא לא ישן כל הלילה, וכבוקר יסריר את מסחקה וכן שכר שירחת עורך דין בסך 20,000 אל ולא היינו מהסטים להטיל חיוב זה על אישור שניתן לכך אילמלא האישור שניתן לכך

> ומינהל לארתקיה, לרוגמה) ומינהל לארתקין. מותים השיקה הנשת העתירה כדי שצייך יחור בו. ת ששה אוד רוה כנ"צ את צוקר על הסר, אך כי ושנ מלחטיל עליו הוצאות: העתירה הוגשה נגד תידיה ודונ חברי מועצונה, צייץ' בראשם, עקב הקלח ועדי ניצוע על חברי מועצה נכוציים (ציין עשה שול ובר הקאליביה לפקידים שלו, ויש בכך ניגוד ייניים דם מוקלים בתפקידם כחברי מועצה, גווים

הממשלה את השטחים, את עיירות־הפיתות, את הגליל. התוצאה היא שפילוסופיה כזאת מכריתה זוגות־צעירים מתל־אכיכ והעיר אמנם מודקנת.

"צ'יץ' מנהל את העירייה כאילו היתה אחוזתו הפרטית. כמו חצר כיזנטית: הוא נוהג בעירייה באימפרטור: רוצה להנציח את עצמו, תוך מחשכה עמוקה על עתיד קרוב יותר: הכטחת ביצחונו בבחירות הכאות. הוא אינו שואל איש וקובע את הקדימויות והעדיפויות לפי ראות עיניו, לפי השקפותיו: כענייני רווחה ובריאות הוא משתחרר מאחריות ומטיל את כולה על הממשלה, ואילו בענייני תרבות וניקיון הוא רואה את העיקר: מאחר שרוב הנוקקים לתקציבי הרווחה אינם מסוגלים לזעוק ולדאוג לאינטרסים החיוניים שלהם, הם הראשונים ליפול קרבן".

אחרי המונולוג על ציץ', מיותר לשאול את צוקר על חברי המועצה האחרים: במיוחר לאחר שהוא מורעק למישמע הערה זהירה על־אורות עילעול בפרוטוקולים של ישיבות המועצה, אשר אינו מעלה כי רמת הדיונים גבותה במיוחד: אין ככלל רמת דיונים חברי המועצה אינם ממלאים את התפקיד הכסיסי שלמענו נבחרו: הם אינם מכקרים את פעולות העירייה ופעולותיו של

גם לקרנציה השנייה בעירייה הגיע המפ"מניק אריה צוקר כמיסגרת רשימת המערך. בשם המערך התמודר או (כשמונים־ושלוש) מול ציץ דוכ בן־מאיר, מנהיג בקליכר לאומי: המערך הוכס ועכשיו הוא בקואליציה מלישכתו המוניציפלית המרווחת מגשים בךמאיר את עצמו על יידי סינרול נהגי תל־אביכ. צוקר נותר באופוויציה לכרו נ-ההסכם הקואליציוני של בדמאיר עם להם נחתם בחצות הלילה: כגובים בלילה. לפי עניות דעתי, מיפלגת העכורה לא שמרה על האינטרסים שלה ומכרה את כל האיראות תמורת נויד ערשים ומישרות. נאלצתי לפרוש והקמתי סיעת

יחיד"), כלו לישכה, מוכירה ואוטוישרד. הכדירות חשפה את צוקר ככישרון אופוזיציוני־עירוני מובהק. או מה הלאהו אולי מנהיגות ארציתו כנסת, ממשלהו

אין לי שאיפות פוליטיות", מצהיר צוקר. .אין לי שום שאיפות לטפס בסולם הפוליטי. אני פועל כפי שאנו שועל כי זהן צורך פנימי שלי. בכל מיסגרת שהייתי בה, אם במיסגרת העכורה ואם כעירייה, הייתי שעיל ועשיתי כמיטב יכולתי. באמת, אין לי שום שאיפות אישיות.

אבי רו.

51 Hipeain

בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

אש סורית שאינה תוקפנית...

משורייני הלגיון חדרו 3 משוריונים של הלגיון | ליים חררו אתמול לכפר אירנה

חערבי וכוחות מוגברים של המשמר הלאומי התקיפו אתמול בשעה 6 בבוקר את כוחות ישראל באזור תכבול ליד הכמר דוויימה שבסביבות בית גובי

היריות והחסגוות נמשכו לסי-רוגין במשך כל היום עד שעה 6

לעומת ההודעה הירדנית שטענה כאילו 60 חיילים ישרא־

גלוב פחה נפצע ביריות

הלגיון הערבי, נפצע בזרועו כי-דיות שבורו עליו על ידי האמיר טלאל, כנו הבכור של עבראללה מלך ידדן. מלאל נימח כמד כן לדקור את אשתו הדרה. הנא היעבר לבית החולים לחלי רוח

פחח, הושכע כעוצר עם צאתו של עבראללה לביקור באנקרה. אחד השתוללותו של האמיד סו-רסמה הדעה שהוא יצא לכירות מטעטי בריאות ושאחיו הצעיר נאוף יהיה העוצר כהיעררו של

ביגשים

עירית ת'א תתחיל ב-15 ביוני כחפירות אדכיאולוגיות רבות בסביבת וזר נפוליאון הסי כם על ענורת הומירה נחתם כף

זהקול" מכתיר את הירועה על תיאור המחנה עדי עמעני צעורי והנאשם יהיה השופט לאפרוז נשואין

"הצומת", "המוריע" ו"הכוליי

יצאו היום בבותרות ראשיות

צורים ממונח בילמי שליד יבור.

במשטר איימים הועלולים נאצי

ים במחנה חמעצר בגילמים

הצופה" הכתיר את הידיעון

PHE ROPORT INCOME AND RE

לכוחות הקורים ומפקדה כבר | להשתתף בתבנית הערבית אלתני

הרי הלינה הערבית חוששת, שר המגים המצרי ציגנה את

הדתיים דורשים

שהצרים לא חושים עורה צבאיה | התתלחבות לתכנית וו.

גיע לרמשק צריך להכהיר ללי-

אגו"ו מחנה דיכוז אמורי למי

הסעד מכיע במאמר ראשר את.

יחנגריותו להכללת שר המשמיה

כוערת חשרים, שצוייכה לחקור

את עניין המעצרים. לא יהכן שהאיש העומר בראש המשרר

דוגמה נאציה מוכוקתד.

בעלה השלה רחבר והיים ממיים

בעלה השלים העובר והיים

שרת הלילה יליש, מקובלה לי

שרת הלילה ועליש, מקובלה לי

מתקה האל השכילה לכל השלות

מתקה בעל השכילה לכל השלות

מעלה בעל השכילה בעולה

מעלה בעל השכילה בעולה

מעלה בעל השכילה בעולה

מעלה בעלה מערכה בעולה

יווור מו בערי

יופיה ושומיות הביבויה לפנפה השני השלקה השלה ושומיות הביבויה לפנפה השני

פרכה פכרולה פוול A, אם מהמך הנפינים חדשים, לם 100 : 2 1 2 2 7 רוויב חבווכ נג, ווא מול ביים ספרה, וייוברוני

מון למריע על מקות המצע של מנד פורד מידל 663 מי ת 250 בכן לדע כחה פולמה ת 250 בכן לדע כחה פולמה

בברונה. לחוריע לפי המארהו בברונה לחוריע לפי המארהו ב סלופקי, רחי וברשינסף פ ה"א, פל, 1812. למוד ביסין,

אוטן עשא לעכירה

קונגרס לוחצים להענקה מיוחדת

הצהרה התומה עש 165

בהצחרה באמר, שעל ארה'ב

נכחר נשיא

המועמר הסוציאיםם תיאודור קרנר נכוור לנשיא אר סטויה ברוב זעום בבתירות פב" עוכו אחמול. הא ניצח או מע מד ימפלנת העם הפתוליו ייינריד נלייטלר

צירי 155

צירי הקונגרם שהודיעו על

ביקר בגבול הסורי - ישהאלי, נח קיבוצית", אולם התברוה של

The state of the s

ציודי קונגרם המייצגים 30 מדי נות בארהיב, בדבר תפיכתה בהצעת החוק להענקת 160 פרי ליון רולאר לישראל, תונש מור

הצטרפותם להצחרה, הביעו נכך ליון דולאר למורח התיכון והא

העולם ובטחונו ועל החרות ום מילא גם על רווות אוורב ובס

וא לשלות אלו את הסדוות האלח: (ספו ב x)

הצעה מיוחדת לקוראי מעריב

אטלס עץ החוים – הרב ר. הלפרין – 14 כר"

אנציקלופדיה חדוות הדעת – 12 כר'

אנציקלופדיה צה"ל בחילו – 18 כד"

אוציקלופדיה עולם חדש – 11 כר'

אנציקלופדיה לבישול ואפיה – 16 כד'

מלון צרפתי־עברי; עברי־צרפתי – 6 כר'

מלון עברי־אנגלין אנגלי־עברי, שכטר – 6 כר'

מלון מגידו: עברי־אנגליי, אנגלי־עברי – 3 כר'

מוסיקה בכל הזמנים – ג'יימס גולוויי – 2 כר'

עולם חתנ"ך – הופיעו עד היום 7 ספרים

אנציקלופדיה רפואית למשפחה – 10 כר'

אנציקלופדיה להתנהגות האדם – 12 כר'

25. | מלון אלקלעי: עברי־אנגלין אנגלי־עברי - 3 כר'

מחיל הספרים בוצשלומים כולל מעים, נוופול ודים משצות.

התקופות הגדולות בהיסטוריה של ארץ־ישראל – 12 כר'

במחודו שיום ליוף אפשר לרכוש ספרים בודדים במחוד של 25 שיח לשם

השלם במומן יקבל הנחח מסמת של אצן על המחיר הקצויון בעבורה החשלובים

קונקורדנציה לתנ"ך – אבן־שושן, מהדורה מיוחדת – 3 כר"

נו. | תלמוד בבלי – הרב עדין שטיינולץ – 18 כר'

15. | סידרת טיים־לייף – 50 כר' *

מדריך למטייל באירומה – 3 כר"

מדריך מעריב לארה"ב – 3 כר"

אנציקלופריה חיות־תבר – 3 כר"

אטלס בראוזר לבתי־הספר

ייניר קברית מעריב

הקורס המלא ללימוד אנגלית של ה-B.B.C - 4 סמרים ו־16 קלטות

מלון עברי-עברי – אבן שושן – 4 כר'

תנ"ך קאסוטו רגיל – 15 כר"

אנציקלופדיה אביב – 10 כר' מושלמת ומעודכנת

מבחר סדרות לעיון ולימוד בהנחות ובתשלומים

קטלוגי

462.00

290.00

370.00

325.00

340.00

340.00

455.00

170,00

275.00

190.00

190.00

130.00

480.00

95.00

1250,00

59.00

42.00

42,00

350.00

180.00

432.00

288.00

300.00

50.00

150.00

לישראל

לבית חנבודים האמריקני. את התנגרותם לתכנית של הני

שיא שרומן על הקצבת 125 מר באה מיד אחר שהקונגרס אישר את ההצעה לעורה כספית להדו. להגיש עורה כספית לפרינת ישראל, כדי לאפשר לה לקלום עליה גרולה ולפתה את אתרה חטבע שלח, למען תוכל להיות מעוז צבאי, כלכלי ואיריאולוגי של השלום והחופש במורח החי בון וזה יסייע לשמירה על שלום

הישראלי והחלו ביריות והפגזת מרגמות. כוחותינו הניסו את המתקיפים אל מעכר לגבול. למחרת היום, כלומר אתמול, נת-ידשה ההתקפה של "המשמר הלי אומי" והפעם הם כאו כליווי תכר ומושלופת וופורית בוערות שכידות הצשק, אחמר עבודול כורים מגיש אש למינריה של הנציג הישראלי משה מדנקה משוריינים של הלגיון הערבי. גם אתמול ירו והפגיזו ממרגמות.

המנים של מצרים, הכריו במר-. גם .ניו יורק טיימס" מוסר למנם חמצרי, כי מצרים אינה | מרמשק כי בה בשעה שטייסח קרב עיראקית מוכנה להצטרף בה, באיזו מירה מוכנה מצרים

ואילו 20 חיילים ישראליים הדרו

שכשטת יררן, מוסרת ההודעה

כיום ג' בשעות חכוקר המו-

קרמות הותקפה יחידה ישראלת

שסיירה לאורך הגבול ליד הכפר

רוויימה ע"י ערכים מקומיים מזור

יינים, שעכרו את הגבול עם ער

ריהם. כעכור זמן מה הוסיעו אני

שי "המשמר הלאומי" הערכי

ותמסו 4 גבעות כתוך חשטח

כיום ג' לכפר חירבת אליראס

הישראלית את התיאור הבא:

רוצה להפתבך בסכפוך הישראן יי - פוריי ובי מוטב לה לדתרות המוני סינים

לכוחות או"ם סינים רעבים הסגירו עצמם

ברבותיהם בדוות קריאה. דרכי חמנופה של אלפי כומוניסמים נווסכל נויי ברוצת אוים, הריכיויה האמריקנית ה-24 לקחה בשבי אלפיום קומוניסטים מצפון מערכ לצונציון. הקומוניסטים נסים לכל רוחב חצי חאי ורק במשמות אחרים חם ידיעה אחת מן החזית אומ:

בניחים כי במקום החפירה נמצאים שרידים של. ד ערים בים, ארפואולוגים רבים הציען שמויים סיניים ואחר כן שחררו מיפשחותם לעידית לניהול חופר אוחם, בברי שיעודנו אחרים רותן אד נבוור הפרום סוקנים

ווורעוו דחובה כל חודי קבוצה הסדרן של בכבי

בתשלומים

80.00

50.00

65.00

56.00

55.00

50.00

70.00

30.00

38.50

32.00

32.00

22.00

80.00

15.00

150.00

22.00

18.00

18.00

50.00

27.00

95.00

63.00

66.00

22.00

25.00

400.00

240.00

325.00

280.00

350.00

150.00

231.00

160.00

160.00

110.00

400.00

75.00

900.00

44.00

36.00

250.00

135.00

475.00

315.00

125.00

מחווקי כרטיסי אשראי: ושראברט. ויוה, דייגרס, יכולים להומין כטלשן.

"383838 BORESE"

מק' תשלומים כל תשלום

5

5

5

5

6

2

2

2

5

5

5

STATE SPIED WILLIAM כל חטיולים ומבצעי הנופש מיועדים לכל קוראי "מעריב" – ללא תשלום דמי-חבר.

בחוגשת שבועות:

וזופשרו משפחתית – משולבת בטיולים מודרכים ברגל וברכב הפרטי:

הפעם מתמקדת התכנית באיזור אצבעיהגליל וצפון רמת־הגולן, כולל אתרים כמו: הבניאס, שמורת דן, תורשת טל, קלעת־נמרוד ועוד.

הלינח בבתי־ההארחה באצבע הגליל: כפר־גלעדי, הגושרים וכפר־בלום.

תאריך חופשת "גלגליל": 12–14 ביוני (מערב חג ועד מוצאי שבת).

חופשה מיורודה לפנויים/וה titing imager applies

ההורים: 40 ש"ח.

חופשה של 4 ימים (3 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בותניה ● תאריך החופשה: 6-8 ביולי.

TIEGEL GELALL

ב.,הילטון" ירושלים

חופשת סופשבוע (מיום ה' ועד מוצ"ש) • בימי החג במלון הירושלמי המפואר התכנית כוללת: שני לילות, חצי־פנסיון,

סיור רגלי מודרך בירושלים וערב "פגוש

את העתונות" • המחיר למבוגר בחדר זוגי: 156 ש"ח. ילד עד גיל 9 בחדר

ופגש שוב ב-בות ציוני אמריקה" בת"א מים ה (11.6) וביום רביעי (15.6) ● כוטיקייה למטיילים ותיקים של -מעדון מטיילי מע (טל. 439207) ● להזמות כרטיסים: -ביח אמריקה" (טל. 259341). המבחר הגדול ביותר של טיולים לדתיים ושומרי מסורת: • אירופה הקלאסית (מ־9 עד 21 יום) • סקנדינביה (15 או 21 יום) ספרד ופורטוגל (13 יום) ● ארצות־הברית (15 או 25 יום) ● המזרח־הרחוק (27 יום) ● טיולי נוער וסטודנטים (23 יום

האריכי יציאה מובטתים: 10 ימים באיכוליה ושוויץ (17.6; 1.7) ב-14 יום באיטליה. שוויץ וצרפת (17.6; 1.7) ב-21 יום באירופה הקלאסית (17.6; 1.7) ב-12 יום בצופה. הולנד ואנגליה (26.6) ב-7 (10.7) ב-7 ימים בצרפת ואנגליה (14.7) ב-25 יום בארה"ב (15.6) 29.6) ב-15 יום בסקנדינביה (3.7) ב-100 מפרד ופורטונל (2.7).

טיולים לדתיים ושומרי מסורת

עם הווי דתי, אוכל כשר ומלווה דתי

טיולים מיוחדים : "לקוראי "מעריב"

11 יום בפאריו ולונדון ₪ 17 ו (22 יום באירופה חקלאסית ₪ 15 יום באנגליה, וולס וסקוטלנד ₪ 28 יום מחוף־אל־הוף בארה"ב ₪ 29 יום בארה"ב – כולל הוואי.

– פרטים בשבוע הבא

מבצע מיוחד לקוראי "מעריב" במלאת חמש שנים . ל, מועדון מטיילי מעריב":

ההנחה (על שירותי הקרקע) תינתן לכל קורא שהשתחף באחד מהטיולים או מבצעי החופשה במסגרת מועדון מטיילי מעריב", בארץ או בחו"ל.

התנחות ינתנו אך ורק על־פי שובריהפנייה מיוחדים, שאותם ניתן לקבל במשרד "מועדון מטיילי מעריב״ (מערכת "מעריב״, רח׳ קרליבך 2, תל־אביב ● טל.

הרצאות מיורודות בליווי שקופיות על טיולי הקיץ לסקנדינביה ותורכיה

יותקיימו מחד, מוצ"ש (31.5) ב-בית ציוני אמריקה" בחלי: - בשעת 8 בעורב : סקנדיוביה • בשעה 9 בעורב – תורכיה. המרצים : מדריכים מצווה -מאות הכבר". הכניסה הפשית: א הקהל מחמן

מונודון מטיירי מעריב

The second secon

ם פקנדינביה: 15, 18 או 21 יום טיול של 15 יום בשוודיה, נורווגיה ודנמרק (היציאה: 13.7) ● טיול קלאטי של 18 יום בדומק, שוודיה, נורווגיה ופינלנד (היציאה: 27.6; 11.7; 25.7; 8.8; 22.8) ● טיול של 21 יום – כולל הכי הצפוני ולפלנד (היציאה: 13.7).

ספרד ופורטוגל: 15 יום - הטיול חקלאטי (כולל גיברלטו, שמורת חבוסאקו והחערים תלבנות"). חיציאהו 26.6; 7.71 ב.71:

• איברית האחרת (כולל ברצלונה). היציאה: 27.6; 25.7; 10.8; 28.9; 17.10. ספרד ופורטוגל: 19 יום (כולל ברצלונת) או 20 יום (כולל ברצלונת

י טינל מקוף של 19 יום, כולל כוצלונה. היציאה: 20.10; 16.10; 20.10. • טינל מקוף של 20 יום, כולל ברצלונה והפירואים. היציאה: 26.6; 17.7; 17.8; 18.9; 18.9.

אוטטוייה והונגדיה:

.(31.7)

• טיול מקיף של 16 יום בהוגריה ואוסטריה. היציאה: 8.5 (15 יום); 1.7; 22.7; 12.8; 20.9; 14.10.0.9.9.9.9.9.9.9.9.9 • 9 ימים בחוגריה ווינת. היציאה: 1.7; 22.7; 12.8; 20.9; 14.10. ם **יון: 16 יום.** מטלול הכולל גם את איי הים האגאי (כולל מיקונוס וסנטוריני) ● היציאה: 15.7; 5.8; 16.10.

יוגוסלביה: 16 יום.

הטיול הקלאסי בנופים, אתרים ותרבות • היציאה: 23.6; 14.1; 4.8; 15.8; 20.9; 14.10. ו יוגוסלביה והונגריה: 18 יום. היציאה: 1.6, 22.6; 3.8; 28.9; 12.10 • ניתן לשלב את הטיול במסגרת טיול מקיף של 25 יום ביוגוסלבית, הונגריה ואוסטריה (היציאה: 22.6; 7.31; 3.8).

ם ספארי בקניה: 9 או 16 יום. .9.10 ;11.9 ;14.8 ;17.7 היציאה: שיול קמפינגו 16 יום. (7.8 ו4.9): 23 יום

דרום אמריקה:
 חטיול הקלאסי של 34 יום לארגנטינה, בוליביה, פרן וברזיל •
 חיציאה: 20.7.

רנורכיה: 18. זים פ'תטיל תקלאטי היציאתי 7.4.7.25.8.21. 1999 10.10. • מורה הורליה, הוציאתי 18.

טיולים לחובני

בשיתוף עם "שרשים" (מרכז ללימודים יהדיים: במסגרת הסדרה "פולמוסים ביחדות" יתקי

הסמינר יתקיים בצפת מיום ה' אחה"צ, עוג שבש (12.6) ועד מוצאי־שבת (14.6) – כולל שני ללותם הל והכלכלה במלון "פסגה" בהריכנען בצפת. התבנית כוללת הסעות הלוך ושוב מירושלים, ת'אותש הסמינר נערך בשיתוף עם המחלקה לחינון פבוניה במשרד החינוך והתרבות.

"מועדון הזמר"

עם אבי נצר

טבע ונוף 32 יום כתרי תאנדים מקורות האמוונים. 28.7 יום יום בנורונים בנורונים

מינויונית קרומוקי

St Michael mann

DAYBABUAR

מטיירי מעריב

17 יום בהרי תפירינאים בהדרכת ספי 157